

హిందూ కోడ్ బిల్ సమీక్ష ప్రథమ భాగము

కర్త :

పూజ్యపాద శ్రీ గంగం శ్రీ కరపాత్రీ స్వామి

అనువాదము :

బులుసు ఉదయ భాస్కరము

సాధన గ్రంథమండలి, తెనాలి

కాపీరైటు]

[మొ. రూ. 1-0-0

తొలిముద్రణ

★

తరతరము

.

★

వానకొండ వెస్ట్, తేనాలి.

1951

★

31 పేజీ 5 పంక్తి లో 'సహితత్వము, 5 లేక 7 సంవత్సరములు' అనుదానిని '5 లేక 7 తరములు' అని చదువుకొనవలెను.

పూజ్యపాద శ్రీ గంగుల కరపాత్రీజ్ స్వామి

శ్రీరామ జయ రామ జయ జయ రామ

ధర్మస్య జయోఽస్తు

అధర్మస్య నాశోఽస్తు

ప్రాణిషు సద్భావనాఽస్తు

విశ్వస్య కల్యాణ మస్తు

హర హర మహా దేవ

ప్రీతి:

పూజ్యశ్రీ ౧౦౦౮ స్వామి శ్రీ కరపాత్రీజీ మహారాజవారి
ఆశీస్సులు

నా దాయక స్మరణము

హిందూకోడ్ బిల్ దేశములోని సమస్త ప్రాంతముల
హిందూమతము మీద హస్తాక్షేపము చేయునదే యున్నది.
కావున హిందువు లందఱును దానియొక్క ఘాతక ప్రభా
వమునుగూర్చి బాగుగా తెలిసికొనుట అత్యవశ్యకమై
యున్నది. భారతదేశములో నాస్తవిక బహుమతము
(Majority) ధార్మిక ఆస్తిక హిందువులదే యైనను దానిలో
ప్రచారలోప మగుటచే జాగృతి చాల తక్కువగా నున్నది.
ఆకారణమున ప్రభుత్వము మతముమీద సవారి చేయుట
కవకాశము కలుగుచున్నది. హిందూకోడ్ బిల్ ప్రమాణము
విషయములో శ్రీబులును ఉదయభాస్కరముగారు తెలుగున
ననువాదము కావించిరి. దీని మూలమున తెలుగు మాట
లాడువా రందఱు అబిల్లుయొక్క సమస్త ఘాతకములను
బాగుగా తెలిసికొని తమ కర్తవ్యమును నిర్ధారించుకొన
గలుగుదురు. వస్తుతః ఇట్టి పుస్తకముల యనువాదము భారత
దేశములోని సమస్త భాషలలో నవసరమగుచున్నది. భాస్క
రముగా రొక ప్రాంతములోనిలోపమును బూర్తిగావించినారు.

మకాం : హంబాయి

5-8-1951

}

(సం.) క ర పా త్రీ స్వామి

ధర్మోరక్షతు

ఉల్లంఘ్య సిన్ధో స్ఫులిలం సరీజం
య శ్లోకవహ్నిం జనకాత్మజాయాః
అదాయ తేనైవ దదాహు లంకాం
నమామి తం ప్రాంజలి రాంజనేయమ్.

“రామో విగ్రహవాక్ ధర్మః” రాముడు రూపొందిన ధర్మము. లోకములో ధర్మప్రతిష్ఠాపనము జేయటకే శ్రీమహావిష్ణువు, శ్రీరామచంద్రమూర్తిగా అవతరించినాడు. ఆనాడు దన్యువుల కధిపతియైన రావణాసురుడు, సామ్రాట్ శ్రీరామచంద్రుని ధర్మరీతిరూపిణి యగు ధర్మపత్నిని, సీతాదేవిని అపహరించి, లోకముల కుపద్రవములను గొనివచ్చినాడు. కుద్రాంశమున అంజనేయుడు లోకములో అవతరించి, శ్రీరామచంద్రుని నమ్మిన దూతయై, సీతజాడలు ప్రభువున కెఱిగించి, రావణవధోద్యోగమున శ్రీరామచంద్రునకు చేదోడుగానిలిచి, శ్రీరామచంద్రుని పరమాశ్రయసిద్ధికి మూలకందమైనాడు.

ఈనాడు మరల లోకములో ధర్మము తారుమారు అగు గతి పట్టినది. దానిని మరల సక్రమముగ నుద్ధరింపవలసిన ఆవశ్యకత యేర్పడినది. అందుకు రామరాజ్యపరిషన్నుఖమున శ్రీ గంగా శ్రీకరపాత్రీజీ స్వామివారు నడుముకట్టినారు. శ్రీస్వామివారి ఆదేశము ననుసరించి, ఉత్సాహపూరుతులు. సమర్థులు అగు పలువురు మహాసీయులు, రామదూతలుగా శ్రీస్వామివారి కార్యక్రమమున సన్నద్ధులై నిలిచి యున్నారు.

అట్టివారిలో శ్రీ ఈదర వేంకటరావు పంతులుగారి కారు. శ్రీ పంతులుగారు భవంతులైనందుకు సార్థకముగా ఎన్నో బానములు చేసియున్నారు. వీరి బౌద్ధాభ్యుదయములో నలుమూలల గంధవహమువలె అమోఘ యుక్తిః పరిమళముతో వ్యాపించుచున్నది. శ్రీ కరపాత్రీజీవా సత్సంకల్పఫలమైన ధర్మప్రతిష్ఠాజనకు మూలసంస్థ యగు రామరాజ్యపరిషత్తు శ్రీ ఈదర వేంకటరావుపంతులుగారి మహారథిత్వమున మనోరథసార మధిగమింపనున్నది.

శ్రీ కరపాత్రీజీ స్వామివారిచే నువిపులముగ చర్చింపబడి గ్రంథరూపమున ప్రకటింపబడిన 'హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష' ఆంధ్రలోకములో నెల్లడ పుష్కలప్రచారము గావించుటకు శ్రీ స్వామివారి నారాయణస్మరణానుగ్రహ పూర్వకమైన అనుమతి అయినది. అందులకు రామరాజ్యపరిషదురంధరులగు శ్రీ ఈదర వేంకటరావు పంతులుగారు తమ సహజౌదార్యమునకు, ధర్మనిరతికి నిదర్శనముగా అన్ని విధముల చేయూతనిచ్చి తెలుగున ఈ "హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష" పుస్తకరూపమున వెలువడుటకు మా సాధనగ్రంథమండలికి ఎంతయు సాయము చేసినరెంచిరి.

ధర్మదూత యగు శ్రీ ఈదర వేంకటరావు పంతులుగారికి ధర్మదేవత యగు శ్రీరామచంద్ర ప్రభువు ఇతోధిక ధర్మాభిరతిని, విభవములను, వంశాభివృద్ధిగ నెనగునుగాక !

జి. బి.

తె నా లి
ఐర ప్రావణము

బులుసు మార్యప్రకాశశాస్త్రి
నంపాదకుడు
సాధన గ్రంథమండలి.

హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష

సింహావలోకనము

సనాతనవిధానము

హిందువులు తమ విధానము సనాతనమైనదని విశ్వసింతురు. వారికొకై నవినవిధానముల అవకాశములేమియును లేదు. ఈజగత్తు జడపరమాణువులవలనను, విద్యుత్కణములవలనను సృజింపబడినది కాదు. కేవల జడప్రకృతివలన నిర్మింపబడలేదు. రైలుబండి, తంతి, రేడియో, టాంకు, ఫిరంగు, యంత్రబద్ధముగు తుపాకి, వాయుయానము, యాంటాబాంబు మున్నగువాని నిర్మాణమునకు చేతనమునుజూపి విశేషబుద్ధిబలము కారణమని మనమంగీకరించుచున్నాము. అట్టియెడనాకాశము, పాములు, సూర్య చంద్ర నక్షత్ర సముదాయము పర్వత సముద్రాదులు. శుక పిక హంస మయూరాది పక్షినిపహము, వనలతా పుష్పగుచ్ఛ ఫలాదికము మొదలగువానితోడ విలసిల్లు సీసము స్తభావలయము, మనుష్యుడు, వానిమన్నిష్ఠ బుద్ధి శరీరేంద్రియాదికము మొదలుగాగల వివిధ విచిత్రతాభూయిషంబగు విశాలప్రపంచమును రచించునాతడు కూడ యెవ్వడో సర్వజ్ఞచేతనుఁ దవశ్యముగ నుండితీరవలయునుగదా ! చేతను దెవండైనను బుద్ధిపూర్వకముగనే కార్య

నిర్మాణము చేసుకొనును. కుమ్మరిని జూదుడు ! అతడు ముమ్మందు దండచక్రాదికమును సంపాదించుకొని జ్ఞానపూర్వకముగనే కుంభనిర్మాణము చేయుచుండును. అట్లే యీశ్వరుడు కూడ సర్వజ్ఞానమును ముమ్మందు సమకూర్చుకొనియే సమస్త ప్రపంచమును సృజించుచున్నాడు. అతని సర్వజ్ఞానమందు సూక్ష్మశబ్దానువేధముకలదను విషయము వలకును సమతము. “న సోఽస్తి ప్రత్యయో లోకేయః శబ్దానుగమాద్యతే” (వాక్పదీయే) అనగా పరిచితభాషయొక్క సూక్ష్మశబ్దములు చేరని ప్రత్యయము, జ్ఞానము సంకల్పము, విచారము వేతొకటి లేదు. ఈ దృష్టిచేత యీశ్వరసృష్టికి గారణభూతమగు విజ్ఞానమందుగూడ నెక కొంత సూక్ష్మశబ్దానుభేదము తప్పక నుండియుండును. ఆశబ్దములే వేదములు. అవేదములే యాభగవంతుని విధానములు.

ప్రపంచమందు గ్రీకు, లాటిను, జైందు, సంస్కృతము నాదిగాగల భాషలే యత్వంత ప్రాచీనభాషలు. ఈభాషలు పరస్పరమందు అన్పచెల్లెండ్ర వంటివనియు, వీటి కొక మాతృభాష తప్పక నుండియుండు ననియు, చెప్పబడుచున్నది. కాని యాభాష లభ్యము కాదు. ఒకానొక నాడీభాషను మాటలాడు జనులందఱు నొక్కచోట నుండియుండురనియు, వారందఱు నొకే భాషను మాటలాడువారనియు, వారి యాభాష యెట్టిదో తెలియజాల దనియు జను లాభాషలయందలి విలక్షణసామ్యమును జూచి యూహించుచున్నారు. దేశవిషయమున గూడ మతభేదమున్నది. వశ్చిమోత్తర ఆసియా,

ఈ త్తరద్రువము ఈ దేశములలో నాభాష వాడబడియుండునని
 యూహించబడు చున్నది. అచ్చటి జనసంఖ్య మొకదాని
 కొకటి దూరమైనకొంది వారిలో భేదము బంధుత్వేదల నారం
 భించెను. కాని కొంత యోరిమి వహించి విచారణ చేయుగా
 మనమిప్పు డంతరించి పోయియుండు ననుకొన్న యాభాష
 సంస్కృతభాషయే యని వ్యక్తమగును. ఇది యుగ్యతాపరమకు
 సోదరి యనిచెప్పటకంటె మాత్రమని చెప్పటయేయచితము.
 ఈ భాషయొక్క వికాసప్రకృతి, ప్రత్యయములు, నువనర్గలు,
 అక్షయశబ్దకోశము, నిరుపమాన వ్యాకరణము, సాహిత్యము
 అన్నియు ప్రపంచమునకు నిధులు. దీనికక్తి నిస్సీమము.
 దీనికి కూడ పూర్వమం దొకభాష కలదనుటకు ప్రమాణ
 మేమియు గన్పడుట లేదు. నేటిచరిత్రకారులుకూడ ఋగ్వేదము
 ప్రపంచమం దత్యంత ప్రాచీనగ్రంథమని యంగీకరించు
 చున్నారు. అది కీ వేల సంవత్సరములకు పూర్వమందలిదని
 యూహింపబడుచున్నది. మోహింజోదరోయొక్కయు, హరప్ప
 యొక్కయు బరిశీలన ఫలముగా లభించిన వస్తువులనుబట్టి
 జనులవస్తువుల కాలమునాటిసభ్యత నుమారు పదిహేనువేల
 సంవత్సరములకుపూర్వముండెననికూడ యూహింపదొడగిరి.
 అచ్చటి శిల్పములును, చిత్రముల రంగులును, పాత్రలను, కుండ
 ములను, యజ్ఞపాత్రలను, అన్యవస్తువులను బట్టి యవి
 వైదిక కాలీనసభ్యతకు చెందినవని తెలియుచున్నది. కొందఱవి
 నుమేరియను సభ్యతకు జెందినవని భావించుట. కొందఱా
 నుమేరియను సభ్యతకూడ వైదిక సభ్యతమీద నాధారిత

మొనడని భావించును. ఏమయినను, అధునిక పాశ్చాత్య సభ్యతమీద నడచు జనులందఱు ప్రపంచమంతము రీ వేల సంవత్సరములకు పూర్వము ప్రాదుర్భవించిన దనియు, ప్రాచీన చరిత్రకాలము, నవీనచరిత్రకాలము నందలివే యనియు భావించుచున్నపుడు వైదికసభ్యత పదిహేనువేల సంవత్సరములకు బూర్వమందలిదని ఋజువు చేయుబడినదంటే తక్కువ యానందించదగిన విషయము కాదు. వాస్తవము దాధునిక వైజ్ఞానికలోకము లక్షలాది, కోట్లాది యబ్దములకు బూర్వమందలి దీయావద్యుమండలమని భావింపదొడగిరి. “మొదట సూర్యమండల ముండెడిది. దానినుండి మొక ఖండము చిన్నదై క్రిందబడి చల్లబడుచు, బదుచుఁ జంద్రమండల మైనది. రెండవ ఖండము విరిగిపడి భూమండల మయినది. అందు లూరి, మేఘము, వర్షము, వనస్పతి, జంతుగణము. జానరసిననూము, మానవసముదాయము క్రిమికవికాసమును బొందుచు వచ్చెను. ఇంకను బొందుచు నుండును. వికాస నాదులు చెప్పు నీయుక్తిని బట్టికూడ సూర్యమండల మెట్లు నిర్మింపబడెను? ఎప్పుడు నిర్మింపబడెను? దాని యాయువెంత? యను ప్రశ్నలు ప్రశ్నలవలెనే యుండిపోవు చున్నవి.

నవీనవికాసవాదు లిప్పుడు ప్రకృతిని గుఱించికూడ కల్పన జేయగలిగిరి. కాని వైదికులది వారికంటెను చాల పూర్వమునాటిదని నిర్ణయించును. వారి సిద్ధాంతమును బట్టి ప్రతికార్య నిర్మాణమందును బ్రకాశము, నాందోళనము,

నిలువుదల తప్పక సంభవించును. ఇందు ఏయొకటి లోపించినను కార్యము సంపన్నము కానేరదు. కేవల మాందోళనమే నాగుచుండి యెట్టినిలువుదల లేకున్న యేచిత్రమును, వస్తువును నిర్మితము కాజాలదు. ఒకయెడ నాందోళనము, వేటొకయెడ నిలువుదలయు నున్ననాడే కార్యసిద్ధి కలుగును. అప్రకాశమే సత్త్వము, ఆ యాందోళనమే రజోగుణము, ఆ నిలువుదలయే తమోగుణము ననంబడును. ఈ మూడు గుణములయొక్క సమానస్థితియే ప్రకృతీయు, విషమస్థితియే వికృతీయు ననబడును. ప్రకృతీయందు సామ్యవైషమ్యములు స్వయముగా నుదయించునవికావు. అవి చేతనుని జ్ఞుత్తిని, ఇచ్చనుబట్టి సంభవించును. “జానాతి, ఇచ్చతి, అథశ్చ రోకే” యని సిద్ధాంతము. జ్ఞానేచ్ఛల యనంతరముననే కార్యము జరుగును. కనుక సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిసమేతుడు నగు భగవంతుని జ్ఞానేచ్ఛల వలననే యాతని ప్రేరణలేక కృతిచేతనే ప్రకృతీయందు వైషమ్యసామ్యములు సంభవించును. సమస్తమును దనలో నిముడ్చుకొని, ఒకేపదార్థమందు సమాప్తి జెందకుండ యుండు నదియే పరమకారణము మఱియు బరమాధిపానమును. మృత్తికావికారములగు ఘటశరావాదులందు మృత్తికయే యుపలభ్యమగును. అది యొకే పదార్థమందు సమాప్తి జెందదు. కాని యామృత్తికయందే ఘటశర్శరావాదిక మంతర్గతమగును. సత్త్వ రజస్తమములు చాంచల్యావృత్తంభములు నన్నిటియందును సత్తాస్ఫూర్తులు గలవు. సత్తాస్ఫూర్తులు లేనియెడ నన్నియు నిస్సత్త్వములు, నిస్సూర్తికములు

నయబోధన. ఎందున నీదికలుగనేరదు. కావున సత్తాస్ఫూర్తి
చూపితి యందున గలదు. సత్తాస్ఫూర్తియందే సర్వము
నిభిడియాన్నది. అదియే సర్వాధిపాతము, సర్వకారణము,
సర్వప్రకాశకమును ఉపాదాన నిమిత్తములు కూడనదియే.
కావుననే వేదాంతమందు అభిన్నోపాదాన నిమిత్తకారణ
త్వము సిద్ధాంతీకరింప బడినది.

అట్టి కారణభూత సత్తాస్ఫూర్తియూపుడు, సచ్చిదానంద
ఘనస్వరూపుడునగు బరమేశ్వరుని సృష్టికి మూలభూతమైన
జ్ఞానము దనువిధములగు కబ్బములే వైదిక కబ్బములు. ఇట్టి సితి
యందు సృష్టియంతయు నయిదాకువేల యాబ్దములకు బూర్వ
మందలిదని భావించుట వట్టిభ్రమ యని సిద్ధమగుచున్నది.
బీజమునకు పూర్వ మంకురము, నంకురమునకు బూర్వము
బీజమునని భావించబడుచున్నట్లే మతీయు బీజాంకురపరంపర
యనాదియని యూహింపబడుచున్నటులే నిద్రకు బూర్వము
జాగరణము, జాగరణమునకు బూర్వము నిద్ర యనియు,
జన్మకు బూర్వము మరణము, మరణమునకు బూర్వము
జన్మము ననియు, సృష్టికి బూర్వము ప్రలయము, ప్రలయము
నకు బూర్వము సృష్టియనియు భావించవలసి వచ్చుచున్నది.
కర్మకు ముందు జన్మ, జన్మకుముందు కర్మయని యూహింప
వలసివచ్చుచున్నది. కర్మ రూపకారణ వైచిత్ర్యము లేనిదే
జన్మ రూపకారణవైచిత్ర్యము సిద్ధింపజాలదు. ఈవిధముగా
నిద్రాజాగరణ, జన్మమరణ, సృష్టిప్రలయ, జన్మకర్మాదిక
మంతయు ననాదియని యంగీకరింపవలసి వచ్చుచున్నది.

పిమ్మట ననాది ప్రపంచమున కనాదిసృష్టికర్తయగు బరమేశ్వరుడు నాది లేనినాదే యనియు, నాతనిని జ్ఞానమున నాదిజ్ఞానమున తోడ ననువిద్ధములై యున్న శబ్దములగు వేదములు గూడ నాది లేనివే యనియు నిద్ధమగు చున్నది.

వేదములను రీ వేల సంవత్సరములకు యాచ్యమిందలి వని నిర్ణయింప బూనుకొనునారు అవలంబించు సిద్ధాంత మేమి యనగా — “ ఏదేని ఘటన జరుగకముందు వ్రాయబడదు. ఒక విషయము జరుగక ముందుగ నా విషయము, నుక వ్యక్తి జన్మించకముందు అ వ్యక్తియొక్క నామధేయము వ్రాయబడనేరదు. ఏదేని గ్రంథమందు హిట్లరు యొక్క నామమును జూచిననాకు అ గ్రంథము హిట్లరు జన్మించిన తరువాతనే వ్రాయబడిన దనుకొనును. కాని పూర్వమందు వ్రాయబడినదని యనుకొనదు. ఇట్లే వేదము లందు గాననగు వేద వేద ఘటనలు, రాజులు, నగర, నదీ, పర్వత ధాన్యాదులు, జలతంత్రము మహన్నగువాని వర్ణనలను బట్టి యా విషయము లన్నియు జరిగిన పిమ్మటనే యా గ్రంథములు రచించబడి యుండును. ఈ దృష్టిచేత నాయా ఘటనల కాలనిర్ణయమునుబట్టి వేదముల కాలముకూడ నిర్ణయింపబడగలదు.” కాని వేదముల విషయమున బూననగు ధారణ యిందుకు బూరి గా వ్యతిరేక మైనది. అనగా సింధు ఘటనలను బట్టి యాఖ్యానములు గాని, యితీహాసములుగాని వ్రాయబడవు. ఇతిహాసమును బట్టియే ఘటనలు జరుగుటయు వ్యక్తులుదయించుటయు, సంభవించును. అన్యథావలగ్నియు

నాలుగయిదువేల యేబ్బములకు బూర్వమందలివని నిశ్చయించబడినపు డా ఖాషల శబ్దములు ఈశ్వరసంబంధముగ ననాది విజ్ఞానమందెట్లు సమావిష్టములై యుండును? కావున సంస్కృతఖాషకు చెందిన వైదికశబ్దములే యా విజ్ఞానమందు సమకూర్చబడినవని భావించుట యుక్తియుక్తము. ఈ విధముగా సమస్తవిశ్వము నీశ్వరశృతమై, యీశ్వరవిజ్ఞానముతోడను, యీశ్వరేచ్ఛతోడను, యీశ్వరకృతితోడను సంపన్నమైయుండ, నా విశ్వమునకు బూర్వమందు ఈశ్వరకృతయియు, నా కృతికి బూర్వమున నీశ్వరేచ్ఛయు, నాయుచ్ఛకు ముందు యీశ్వరజ్ఞానము, నాజ్ఞానమందనువిధములగు శబ్దములు నున్నటులే. ఆ శబ్దములే వైదికశబ్దములైన నీ సృష్టి శబ్దపూర్వకమైన దన్నమాట. కద్దనువిధములగు జ్ఞానేచ్ఛాకృతులతోడ నీశ్వరుడు ప్రపంచనిర్మాణము నేయును. దీనిని బట్టి శబ్ద మర్థపూర్వకము కాదనియు, సర్థమే శబ్దపూర్వకమనియు స్పష్టమగు చున్నది. ఇట్లే ఘటన జరిగిన తరువాత నాఖ్యానము కాదనియు, నాఖ్యానానంతరమే ఘటనయనియు గూడ నువ్యక్తమగు చున్నది. కుంభకారుడు తన మనమున కుంభశబ్దమును భావించి, కుంభజ్ఞానమును కలుగజేసుకొని కుంభనిర్మాణము జేయుచున్నటులే, ఈశ్వరుడుగూడ వేదశబ్దముల మూలమున విశ్వజ్ఞానమును గలుగజేసుకొనియే సమస్త విశ్వనిర్మాణమును జేయును. మనువుగూడ నుడివియుండెను. — “వేదశబ్దేభ్య ఏవాదౌ పృథక్సంస్థాశ్చ నిర్మమే” అనగా బరమేశ్వరుడు వేదశబ్దములచేతనే విశ్వనిర్మాణము నేయును.

ఈ విషయమే బ్రహ్మసూత్రములందుగూడ పేర్కొనబడినది. — “శబ్ద ఇతి చేన్నాతః ప్రథవాత్ ప్రత్యక్షానుమానాభ్యామ్” అనగా వేదములందు వర్ణింపబడిన వ్యక్తుల సనిత్యులగా భావించినయెడల వారిని ప్రతిపాదించు వైదిక శబ్దములు కూడ సనిత్యములని భావింప బడగలవు. వేదములని దనిత్యత్వ మార్కోపింప బడకూడదు. కారణమేమియునగా, వేదముల మూలముననే వ్యక్తుల సృష్టి జరుగుచున్నదను విషయము ప్రత్యక్షముచేతను అనుమానము (శ్రుతిస్మృతులు) చేతను రూఢమగుచున్నది. పరమేశ్వరుడు ‘ఏత’ శబ్దముచేత దేవతలను ‘అస్యగమ్’ శబ్దముచేత మానవులను, ‘ఇందవః’ శబ్దముచేత బిత్వదేవులను, ‘తిరః పవిత్రమ్’ శబ్దముచేత గ్రహములను ‘భూః’ శబ్దముచేత బృధివిని నిర్మించెను. — “స భూరితి వ్యాహరత్తస్మాద్భవ మస్యజత, ఏత ఇతివై ప్రజాపతిర్దేవాన సృజతాస్యగమితి మనుష్యానిందవ ఇతి పితౄంస్తిరః పవిత్రమితి గ్రహానాశవ ఇతిస్తోత్ర విశ్వానీతి శస్త్రమభిసాభగే త్యన్యాః ప్రజాః” ఇవిధముగ సృష్టి జ్ఞానపూర్వకముగను, శబ్దపూర్వకముగను జరుగును.

లోకమందు వస్తూత్పత్తి యనంతరమున నామకరణ మను విషయ మనిత్య శబ్దార్థములయెడనే చరితారమగునని చెప్పవచ్చును. ‘గో’ అదిగాగల శబ్దము లెన్నియేని కలవు. వాటిని నిర్మించిన వ్యక్తి కానరాదు. వాటిని నిత్యములనియే భావించవలయును. శబ్దార్థసంకేత మొనర్చు నాతఁడుకూడ యాసంకేతముకొఱ కేవియో కొన్ని శబ్దముల నాశ్రయింప

పలసియే యుండను. ఈశ్వరుడుకూడ నేయే శబ్దముల
ద్వారా శబ్దారంబంధమును నిరూపించునో యీ శబ్ద
ములను ముందుగనే యంగీకరించవలసి యుండను. అంగ
ప్రత్యంగ సంకేతముతోడ ననంతశబ్దములకు, నర్థములకు సం
బంధము నూహించుట సంభవమే. ఈశ్వరవిజ్ఞానము ననుసరిం
చియు, తదనువిధశబ్దముల ననుసరించియునే విశ్వసృష్టి జరుగు
చున్నది. ఇదియే మూలస్థితి. కావున వ్యక్తులను, ఆఖ్యానము
లను గనుగొన్నంత మాత్రమున వేదకాల నిర్ణయము
రాజాలదు. యోగి యైనవాడు ఋతంభరాప్రజ్ఞద్వారా భూత
భవిష్యద్వర్తమానములను దెలుసుకొనగలడు. వాల్మీకి
మహర్షి యటవియండుండి ఋతంభరాప్రజ్ఞద్వారా స్థూల
సూక్ష్మంబులు, సన్నికృష్టవిప్రకృష్టంబులు నగు ఘటనలను
ప్రత్యక్షముగ గనుగొని రామాయణమును రచించగలిగి
నప్పుడు పరమేశ్వరీయ విజ్ఞానమగు వేదమందు సంపూర్ణవస్తు
బోధమున్నదనుటయం దాశ్చర్యమేమియున్నది?

శ్లో॥ “చాతుర్వర్ణ్యం క్రయోలోకాశ్చత్వార శ్చాశ్రమాః పృథక్ |

భూతం భవ్యం భవిష్యచ్చ సర్వం వేదాత్ప్రసిద్ధతి॥

శబ్దః స్పర్శశ్చ రూపంచ రసో గంధశ్చ పంచమః |

వేదాదేవ ప్రసూయన్తే ప్రసూతిర్గుణ కర్మతః॥”

(మను - 12 - 97, 98)

‘అథ ఏవచ నిత్యత్వమ్’. (బ్ర. సూ.) ‘అనాది
నిధనానిత్యాః’ ఆదివచనములచేత వేదములు నిత్యములని
సిద్ధమగుచున్నది.

ఏదేని చిన్న రాష్ట్రముయొక్క శాసనమునకుఁగూడ నెక విధానము వేడితఁడైయుండగా నిక వనంత బ్రహ్మాండాత్మక జగత్తుయొక్క శాసనముక విధానము లేనిదే యెట్లుపొసగును? ఒక యంగుళవు భూమి, యొక ప్రకాశము, నెక వృక్షము, నుద్యానకూష సరోవరాదికము గూడ నెక శాసకుడు లేక ప్రభువు లేకుండ యుండవుగదా! అట్టియెడ సూర్యచంద్ర నక్షత్ర వన పర్వత సాగరాదికము బ్రహ్మాండము నెకశాసకుడు లేనిదే యెట్లు నడువగలను? ఈదృష్టిచేత నిందుకుఁగూడ తప్పక నెక విధానముండి తీరవలయును. తాత్కాలికులగు నియామకునకు; నియమింపబడువానికి నెక తాత్కాలిక విధానమెట్లులుండునో యట్లే సనాతననియామకునకు, నియమ్యునకు మధ్యనుండు విధానముగూడ సనాతనమే అయి యుండవలయును. అందుచేతనే వేదరూపవిధానముకూడ సనాతనమని చెప్పబడినది. ఈశ్వరీయ సనాతనవిజ్ఞానమందనువిధము లగుటచేతను ఈశ్వరీయవిశ్వసితము లగుటచేతను గూడ నవి సనాతనములే నిశ్వాస మెట్లుగ జీవితదశను సూచించునో యట్లే వేదములు పరమేశ్వరస్థితి (సత్తా)ని సూచించును. ప్రాణి జీవించియున్నంత పరకాలిని శ్వాసలు నడచుచునే యుండును. ఇట్లే పరమేశ్వరుఁ డున్నంతపరకు వేదములు నుండును. ఈశ్వరుఁడు సనాతనుడు శాశ్వత సాతని శ్వాసలుకూడ సనాతనములే. నిశ్వాసములయిన కారణము చేతగూడ వేదము లకృత్రిమములని రూఢమగుచున్నది. నిద్రయందు, బాగరణమందు నన్నివేళల శ్వాస నడచుచునే

యందును. అది బుద్ధిప్రత్యయసాపేక్షము కాదు. కావుననే యశ్వత్రిమము. నవోరుషేయము ననబడినది. కేవల జీవుడే కాదు. ఈశ్వరుని బుద్ధిప్రయత్నములుకూడ వేదనిర్మాణమందపేక్షింపబడవు. ఈశ్వరబుద్ధిప్రయత్న నిరపేక్షములు. నశ్వత్రిమములు, పురుషులవలన గలుగు భ్రమప్రమాద విప్రలిప్సా కరుణాపాటవాది దోషములచే సృశింపబడనేరనివి నగుటచేత వేదములు సంతత్రదానమునఁ బరమప్రమాణములు. వాస్తవమున కదియే విశ్వవిధానము. నేడుకూడ భారతీయులలో జాలభాగ మావిధానమునే మన్నింతురు. సారాంశమేమి యనగా సనాతనపరమాత్మ సనాతనజీవాత్మలను సనాతనాభ్యుదయపరమపదముల బొందింప తన నిశ్శ్వాసభూతములగు నిత్యజ్ఞానానువిధములగు సనాతనవేదములద్వారా నిశ్చయించిన సనాతనమార్గమే హిందువుల సనాతనవైదికధర్మము. “సనాతన స్త్వం పురుషో మతోమే” “జీవభూతస్సనాతనః” “ఛందాంసి యస్య వర్ణాని” “అశ్వత్థం ప్రాహురవ్యయమ్” “త్వమవ్యయః శాశ్వతధర్మగోప్తా” మున్నగు గీతావచనములను బట్టికూడ పరమేశ్వరుడు, జీవుడు, వేదములు, ధర్మము ఇవన్నియు సనాతనములని సిద్ధమగుచున్నది.

హిందూధర్మశాస్త్రములద్వారా చేయబడిన ప్రతివ్యవస్థ యందును ధార్మికసంస్కారములకు సాన్నిధ్యము కలదు. గాయత్రి మొదలుగాగల మంత్రములవలన నేయేకార్యములు సిద్ధించుచున్నవో ఆయామంత్రముల యర్థములతోడ సమానార్థమునిచ్చు నవ్యమంత్రములవలనను, ఇతరభాషాపదంబుల

వలనను సిద్ధింపనేరవు. వానిమూలమున నట్టిపుణ్యమును
 లభింపనేరదు. ఒక మంత్రమందలి వాక్యములను, పదము
 లను వెనుక ముందునుంచి జపించుటచేతను మాడ నట్టిఫలము
 లభింపదు. అట్టియెడ “కైన్ బాల్” అను శబ్దమునుండి
 తిందుల పిండమనియు, స్తంభశబ్దమునుండి యూనమనియు
 నర్థము లెట్లు వెలుంపదును? పిండము, యూనము, అమావ
 నీయుము మున్నగువానినుండి అయా సంస్కారములతో
 గూడిన ధార్మికార్థములే గ్రహింపబడును. కావున హిందువుల
 యొక్క ధార్మికజీవన నిర్వహణవ్యవస్థయు సామాజికజీవన
 నిర్వహణ వ్యవస్థయు మూలంబులగు వైదిక గ్రంథముల
 మీదను, నార్హగ్రంథములమీదను ఆధారపడి యున్నవి.
 లోకదృష్టియం దేదేని నిర్విఘ్నముగను, దోషరహితముగను
 సాగిపోవు వేడుమార్గ మున్నను నది యాస్తిక్య బుద్ధికల
 హిందువులకు గ్రహణీయము కాదు. స్మృతానాగ్నిచేత వప్పు,
 బియ్యము నుడుకబెట్టుకొన వచ్చును. కాని యాస్తికు
 డెన్నడు నట్టిపని చేయదు.

స్మృతి పురాణములయొక్కయు, మహర్షులయొక్కయు
 విచిత్రములగు విభిన్నవచనములను జూచి కొందఱు జనులు
 శాస్త్రములు, ధర్మములు దేశకాలపరిస్థితి ననుసరించి మారు
 చుండుననియు, విభిన్నస్మృతికారులు తమ దేశకాలపరిస్థితి
 ననుసరించి ధారణపోషణనుకూలముగా రచించిన నియమ
 ములే శాస్త్రములనియు జెప్పుదురు. కాని యట్లు చెప్పుట
 పూర్తిగ నసంగతము. “విరోధే త్వనపేక్షంస్యా దసతి హ్యను

చూడవలెను. అది జైమిని సూత్రములనుబట్టి పూర్తిగ స్పష్టమగుచునే యున్నది. వేదముల ననుసరించియే స్మృతులన్నియు నేర్పడినవి. నేడు కిషాకేషవరిసితుల వన్నిటిని దృష్టిలో పెట్టుకొని యెట్లుగ విధానములు చేయబడుచున్నవో అట్లే పరమేశ్వరుడును సర్వదేశకాలపరిసితులను దృష్టియందుంచుకొనియే యానిత్యవిధానమును నిర్దేశించెను. కాని భేదమేమియనగా లౌకికవిధానములను నిర్దించునా డల్పజ్ఞుడు. కావున నాతని విధానమందు లోపములుండవచ్చును. భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు కావున నాతని విధానమందెట్టి లోపము నుండదు. అపత్తి సంపత్తి కాలభేదమునుబట్టి సూక్ష్మముగను విప్రకీర్ణముగను వేదములందు చెప్పబడిన ధర్మములనే సంకలన మొనర్చి స్మృతికారులు స్మృతులను నిర్దించిరి. “శ్రుతేరివార్థం స్మృతి రన్వగచ్ఛతే” శ్రుతి విరుద్ధమగు స్మృతి యేదయైనను త్యజించవలసినదే. అట్టియెడ నేటి ఘనుజు డెవండైన వేద విరుద్ధవిధానమును నిర్దించిన దాని నెట్లు గ్రహింపవగును? నేటివరకుగల “హిందూ లా” మితాక్షరా శాసనపద్ధతి దాయభాగముకూడ మను, యాజ్ఞవల్క్యుల మీదను, వేదముల మీదను ఆధారపడి నిర్మితములైనవి. నేటివరకు హైకోర్టులందును, ప్రివీకౌన్సిలు లందునుగూడ నీవచనముల యర్థములే గ్రహింపబడును. స్వేచ్ఛాచరణమునకు సాహసించబడుట లేదు. ఈ దృష్టిచేతనుగూడ నేటి హిందువుల విధానము వేదమే. ఈశ్వరుడు మృతిబొందనంతవరకు, లేదా యవకాలమును గ్రహించి తన యధికారమును హస్తాంతరిత మొనర్చు

సంతవరకు, లేదా తాను పరాజయమును బొందనంతవరకు, లేదా తనవిధానము దాటనికీ వోదము గోచరించనంతవరకు అతని విధానముందు జరిప దనమును దెచ్చుట కొకని కెట్టి యధికారము నుండదు. ఈశ్వరుడు నిత్యుడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిసమేతుడును కావున నాతనితో బూర్వోక్తావస్థలు సంభవించనేరవు. అట్టిస్థితియందాతని విధానము నొక రేట్లు మార్పు చేయగలరు

ఫలము నిచ్చువాడే ధర్మాధర్మములను మార్పు చేయగలడు. ఆ ఫలము సీక్ష్మరుడు తప్ప నేవ్యక్తియు సమూహము నీయజాలదు. కనుక నెవరికిని ధర్మాధర్మముల మార్పుచేయు నధికారము లేదు. పత్రముల యొక్కయు, వ్యక్తులయొక్కయు సమ్మతుల కచ్చట విలువయేమియులేదు. ధర్మాధర్మములు మార్పు చేయుటకుగాని, చేయకుండుటకు గాని ఫలప్రదాత యగు పరమేశ్వరుని సమ్మతియే ముఖ్యము. అతని హస్తాక్షరము లేక సమ్మతియు లేనిదే యిర్బుదముల కొలది విద్వాంసుల సమ్మతులున్నను ప్రయోజనము లేదు. అనాదులు నపౌరుషేయములు నగు వేదములే యాతని నిశ్వాసభూతవచనములు. అవియే యాతని నిత్యజ్ఞానానువిద్ధ మగు శబ్దరాశి. దానికి విరుద్ధములగు సమ్మతులన్నియు వ్యర్థములే. ఒక వ్యక్తి తన జన్మకర్మములనే యెరుగడు గదా! యెరింగినను ఫలప్రాప్తి యాతని చేతిలోనిది కాదుగదా! ఇట్టి స్థితియందు సగోత్రవివాముల వలనను, అంతరాతి వివాహముల వలనను పుణ్య యెదవునో, లేక పాపమే యొదవునో,

నరకప్రాప్తియగునో, లేక స్వర్గములభించునో అను విషయ మిశ్వరునికే తెలియవలయునుగాని యన్యుల కెట్లు తెలియును? ఈశ్వరుడే యనంతకొటి బ్రహ్మాండముల నెరుగును. అతడే యొక్కొక్క బ్రహ్మాండమందలి జీవులను, ఒక్కొక్క జీవుని యనంతానంత జన్మలను, ఒక్కొక్క జన్మయొక్క యనంతకర్మములను, ఒక్కొక్క కర్మయొక్క లెక్క లేనన్ని విచిత్రఫలితములను ఎరుగును. ఫలమునిచ్చు కక్తియు నాతనికి కలదు. కనుక నాతని విధానమే ధర్మాధర్మములకు బ్రమాణము. ఇందుచేతనే హిందువులు వేదములను, వాటి ననుసరించి నిర్మితములైన యార్షగ్రంథములను మాత్రమే తమ విధానములగా భావింతురు.

మఱియు దానిని మార్పుజేయ నెవ్వనికి నెట్టి యధికారము లేదని యూహింతురు. ఈశ్వరుడు, నాతని రామ శృంగాది యవతారములు. వసిష్ఠుడు, మనువు మున్నగువారు కూడ నావిధానములనే పాటింప నుపదేశింతురు. కాని మార్పు చేయుటకు వారికెట్టి యధికారమును లేదు. కావుననే నిశ్వాసములవలె బుద్ధివైయత్న నిరపేక్షములు అగుటచే వేదములు అకృత్రిమములు, నపారుషేయములు నని చెప్పబడినవి. అట్టి యెడ వాటికి విరుద్ధవిధానముల దయారుచేయ నెవ్వనికి నెట్టి యధికారమును లేనేలేదు. ఇంతియగాక ప్రతిరాష్ట్రమునకు, సంత్రాష్ట్రీయలోకమునకు శాసనమూలమున నొకధర్మమందు జోక్యము కలుగజేసుకొనకుండుట నియమమెకూడ యున్నది. సంయుక్తరాష్ట్రసంఘముకూడ నీవిషయమునే ఘోషించును.

భారతీయు నవీన విధానమునకు మూలభూతమగు ఘోషణ
యందు 'ఏధర్మమందు ప్రభుత్వ మెట్టిజోక్యము కలుగజేసు
కొనద'ను విషయము అంగీకరింపబడినది. ఇంతియ గాక
నానియూజుము క్రైస్తవ ముస్లిము మతములయెడ చాటింప
బడుచును ఉన్నవి. కాని యొక్క హిందూధర్మముయెడనే
యానీతి చాటింపబడుటలేదు. పైగా నానీతిని చాటించుచునే
యున్నామని యనుకొనుటకై వివాహ దాయభాగములు
ధర్మములు కావనియు, నవి సాంఘిక వస్తువులనియు ప్రభు
త్వమువారు చెప్పుచున్నారు. కాని యా యా ధర్మములను
బరికీలించునపు డాయా సంప్రదాయములకు సంబంధించిన
ధర్మగ్రంథములను అనుసరించవలయునను విషయముస్పష్టము.
ఈదృష్టిచేత హిందూధర్మవిమర్శనము హిందూధర్మగ్రంథము
లను, హిందూధర్మాచార్యులను అనుసరించి చేసినపుడు
ప్రస్తుత హిందూకోడుబిల్లు హిందూధర్మముమీద నెట్లుగా
దాడిచేయుచున్నదో సుస్పష్టము కాగలదు. గోవధవంటి నీచ
కృత్యములను మహమ్మదీయధర్మ మను తలంపుతోడ
త్రోత్సహించుటయు, హిందువుల వివాహ, దాయభాగ,
మందిరాది శుద్ధ ధార్మికవస్తువులను సామాజికములను
తలంపుతోడ నణచివేయు బూనుకొనుటయు జూడగా నత్యా
శ్చర్య మొదవుచున్నది.

హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష

— సామాన్య వివేచనము —

హిందూకోడు బిల్లునం దెన్నిమాటతో హిందూధర్మమును నామము వచ్చినది. కాని హిందూధర్మమున నేమి? దానికాభారవ్యూహ ప్రమాణంబు లెవ్వి? యను విషయము విచారించబడినటు లెచ్చటను గానరాదు. కావున నిది యపూర్ణము. ప్రయోజనము లేనిది. హిందూకోడును సమర్పించుచు నొక మహాశయము డిటు లనెను — “ ఈ బిల్లు హిందూధర్మమును రక్షించునది కాని భక్షించునది కాదు. కారణమేమియనగా ఈబిల్లు మూలమున హిందూధర్మమును ద్వంజించునాటని కనేక యధికారములు లేకుండ జేయబడినవి. హిందూధర్మమును బరిత్యజించినవా డల్పవయస్కులను, నర్జనులను పాలింప వీలులేనట్లే యువతి పునర్వివాహము జేసుకొన్నను, హిందూధర్మమును విడనాడినను దత్తతాధికారము లేనిదగును. ” ఈవిధముగ ననేక ప్రమాణముల మూలమున కోడుబిల్లువారు హిందూధర్మ రక్షణమే కోరుచున్నారని నిరూపింపబడినది. కాని హిందూకోడుబిల్లునందీవాక్యము లున్నను వేదాదిశాస్త్రములకు విరుద్ధముగా ననవర్ణ వివాహమును, సగోత్రవివాహము, విడాకులచట్టము— స్వప్రీతింపబడినవనగా, ఈబిల్లును బ్రతిపదించువారు అధర్మ

మును ధర్మమని భావించుచున్నాడు. వాడు ధర్మము నుల్లంఘించు
రను దాని భావ మధర్మము నుల్లంఘించుచున్నాడు మన మిది
జ్ఞానవలసి వచ్చును. అధర్మమును ధర్మమనుకొనువారు
పూర్వము కూడ గొందఁ జుండెడివారు. గొందఁలు రాక్షసులు
పరదారాగమునమే తమ ధర్మమని భావించెడివారు. ఇట్టి సాన
ములందు ధర్మశబ్దము నుపయోగించుట భ్రాంతిమూలకమని
నున్నప్పటికిని, “చోదనాలక్షణోఽర్థో ధర్మః” “తస్మాచ్ఛా
త్రం ప్రమాణం తే” ఇత్యాది వచనములద్వారా శాస్త్ర
విహితకర్మమే ధర్మమనియు, శాస్త్రవిరుద్ధ కర్మమే అధర్మ
మనియు వ్యక్తమగుచున్నది. బహిరంగముగా సంత్వరతీయ
వివాహములను, విడాకుల చట్టమును, సంకరస్మృతిని బ్రోత్స
హించు హిందూశోడుబిల్లు వలన ధర్మమెట్లు రక్షింపబడును ?
ధర్మమును గ్రహించుటకు ముందాధర్మమును, దాని ప్రమా
ణమును నిర్ణయించుకొనవలసివచ్చును. అందులకై వేదము
లను, ధర్మశాస్త్రములను, పూర్వహిందూసమితివర్గించవలసి
యుండును. ధర్మము పేరట నేనియో కొన్ని చాక్రములను
వ్రాసినంత మాత్రమున ధర్మశాశకమగు శోడుబిల్లు ధర్మ
రక్షక మగునా ? సారాంశ మేమియనగా హిందూశోడును
నిర్మించువారిచే కల్పింపబడిన ధర్మమును ద్యజించునాతడే
యిచట హిందూధర్మత్యాగి యని యాహింపబడును. కాని
శాస్త్రవిరుద్ధధర్మ మెప్పటికైనను నధర్మమే. ఈ అధర్మమునే
శోడుబిల్లును ప్రతిపాదించువారు ధర్మమని భావించుచున్నారు.

“అధర్మం ధర్మమితి యా మన్యతే తమసావృతా :

సర్వార్థాన్ విపరీతాంశ్చ బుద్ధి స్సాపార్థ తామసీ ”

(గీత 18-32)

అందఱను ఏకనూత్రమున బంధించునది యని చెప్ప బడుచున్న యీబిల్లునం దేచటను ధర్మశబ్దమునకు బరిభాష చెప్పబడ లేదు. ‘హిందూ’ శబ్దమునకు మూత్రము పరిభాష చెప్పబడినది. కాని యాస్తిర్య మేధర్మమును బొందకుండ జేయుబడినది. మహామృదీయదు, కైస్తవుడు మున్నగువాని పరిభాషలకు వారి ధర్మగ్రంథములాధారములు. కాని హిందూ శబ్దమునకు పరిభాష వేటాక నిషేధము నాధారముగ జేసు కొనియో లేక జనమంజసాధారమును గైకొనియో చేయు బడినది.

ఇందు ‘హిందూధర్మముయొక్క యే స్వరూపమును, సంప్రదాయమును స్వీకరించువాడయినను హిందువుడనబడు’ నని చెప్పబడినది. కాని యీశ్వరుడు, అస్త్రేయము, ధృతి మున్నగువానిని హిందువులు కానివారుకూడ స్వీకరింతురు గదా! అట్టియెడ నందఱు హిందువులేల గాజాలరు? ఒకయెడ ‘హిందూ ధర్మముక్క యేస్వరూపమును, సంప్రదాయమును గ్రహించినను మనుజుడు వీరశైవము, లింగాయతము, బ్రహ్మ సమాజము, ప్రార్థనాసమాజము, నార్యసమాజము - వీటిలో నేయొకదానికి సదస్యుడయ్యు హిందువు డనబడును.’ అని చెప్పబడినది. కాని హిందూధర్మముయొక్కయు, సంప్రదాయముయొక్కయు బరిభాష, ప్రమాణము నావశ్యకము

లయ్య నని యిందెచటను జర్పింపబడలేదు. కొంత ముందు నకుబోయి బౌద్ధ, జైన, సిక్కు ధర్మముల నవలంబించువారు కూడ హిందువులే యని పరిగణించిరి. ఇది లక్షణవైయాకృతి మన్నమాట. ఒకమారు హిందూధర్మానుయాయిన హిందువనినారు. రెండవమారు సిక్కు, జైన, బౌద్ధమతస్థులుకూడ హిందువులే అని యనినారు. సిక్కు మున్నగు మతస్థులు హిందువులని చెప్పబడినప్పుడు హిందూధర్మానుయాయిన సిక్కు మున్నగు మతస్థులుగా నేల బరిగణింపకూడదు! ఒకడు అన్యమతము నవలంబించినంత మాత్రమున నామతాను సారముగ నన్యశబ్దముచే వ్యవహరింపబడు చున్నాడు గదా! అట్టియెడ మహమ్మదీయ క్రైస్తవులు మాత్రము హిందూ పదవాచ్యులేకారు! అట్టియెడ “హిందుస్తానీకోడుబిల్లు” అనుట చాలమంచిది. ‘హిందూ’ శబ్దమును ప్రయోగించి ప్రభుత్వము ఈ సాంప్రదాయకత్వపు పంక్తిమున నేలజిక్కుకొనవలయును?

ఉచితము, ననుచితము నెట్టివాడయ్యు నేబాలకుని తల్లిదండ్రులలో నెకడు హిందువులైయుందురో యాబాలకుడు కూడ హిందూశబ్దవాచ్యుడని చెప్పినారు. ఇది యొక విచిత్రభావ. తల్లి హిందువయిన మాత్రమున నాపె బాలకుడు కూడ హిందువు డనబడదగు ననినారు గదా! తండ్రి యన్యజాతీయుడయిన నాతని బాలుడు కూడ నన్యజాతీయుడని యేల చెప్పబడ కూడదు! నాస్తవమున జాతియొక్క లెక్కయే లేదందురా? దానికి తానేల నీయబడుచున్నది. ఏవస్తువున

తన ప్రమాణాధారముల యొక్క తేకయే ప్రభుత్వమునకు జేందినవారు, చెందినవారు నంగీకరించినంత మాత్రమున హిందుత్వము వచ్చివేయునా?

ఇట్లే హిందూధర్మము నవలంబించువాడు హిందువు డనబడు ననినారు. కాని హిందూధర్మముయొక్క పరిభాషను కాని వాని ప్రమాణమునుగాని, ధర్మము నవలంబింపదగు పద్ధతినిగాని నిరూపించి యుండలేదు. ఇందు మహాలక్ష్మి నీ కోడుబిల్లు అపూర్ణమైనదనియు, దీని నిర్మాతలు విశేషజ్ఞులు కారనియు దేటతెల్లమైంది. దీని ఫలిత మేటులుండుననగా నెవండైన దన తోచినపట్టున నేను హిందూమతము 'నవలం బించినాను' అనుటతోడనే హిందువులలో బరిగణింపబడ నారంభించును. ఈవిధముగగాని గొన్ని తరములనుండి యహిం దువుడుగా వచ్చుచుండు వ్యక్తికూడ నెక్కడ తుణముందు హిందూధర్మము నవలంబించి, హిందువై యేహిందుకోటి శ్వేతుని యాస్తికో యజమానియై ముఱల నహిందువుడు కాగలడు.

కోడుబిల్లులో మున్ముందు 'ఎవండైన దనను హిందువు డని యనుకొనినను తేక ఘోషణ జేసినను హిందువుడనియే భావింపబడు' నని కూడ జెప్పబడియున్నది. కాని యిపుడా యంశము తీసివేయబడినది. వాస్తవమందు శాస్త్రములను గాని ధర్మములనుగాని, జాతి పర్లవిభేదమునుగాని యంగీక రింప నెంచుకొననివారల కీకటాటోప మంతయు నెందులకు? వారు స్వయముగ నహిందువులు గదా! హిందూధర్మము

పేరట బిల్లులను తయారు చేయుటకు వారికెట్టి శుభికార

అంతమందు మఱల నానిషేధాత్మకపరిభాషనే యిచ్చి నాడు. ఏమనియినగా, — “చూహమ్మడియుదుగాని, క్రైస్తవును కాని, వారసీకును కాని, యాహూదుగాని కానివాడు కూడ హిందువుడనియే యనబడును.” దీనిని బట్టి యందఱకు నెక పరిభాష యాధారము కలదనియు, హిందువులకే నిర్మాతల దృష్టిలో నెట్టి పరిభాషయు, నాధారము లేదనియు వ్యక్తమగుటలేదా! వాస్తవము దీలజ్ఞావిహీన హిందువులు కూడ నెక హిందువులేనా! హిందూకోడును నిర్మించుటకు వీరికధికార మేమియిన నుండవచ్చునా! అంతమున ‘నెకడు హిందూధర్మమునకు, జాతికి కేంద్రనివాడయ్యు, హిందూకోడు ద్వారా కాసింపబడినంత మాత్రమున నాతడు కూడ హిందువుడుగ దలవబడును’ అను పరిభాష కూడ నీయబడినది. ఇదియు నెక విచిత్రపరిభాషయే. ఇందుగల అవ్యాప్తి, అతివ్యాప్తి, అసంభవత, మున్నగు దోషములు వారికి గోచరించనేలేదు కాబోలును. బుఱ్రకు తట్టినదేదియో వ్రాసి పెట్టినటులున్నది. యథార్థమందు ‘హిందూ లా’ మొదట హిందూధర్మకౌశ్రముల ననుసరించి రచింపబడినది. అందు చేతనే యా హిందూధర్మ కౌశ్రముసారము కాసింపబడువాడు హిందువు డనబడుచుండెడివాడు. కాని నేదో హిందూకోడుబిల్లు హిందూ కౌశ్రములకు బూర్తిగా వ్యతిక్రముగ నడచినది కదా! అట్టియెడ హిందూలా ప్రకారము

శాసించబడువాడు నేను హిందూవులని యెట్లు చెప్పబడుదును!
 అనగా నిచట నయ్యోన్మాదశ్రయ దోషము కూడ పట్టినదన్న
 మాట. హిందూశబ్ద పరిభాష నిశ్చితమయితే హిందూ
 కోడును నిశ్చితమగును! హిందూకోడు నిశ్చితమయిన
 తద్వారా శాసించబడువాడు హిందూవు డవడదును. వాస్త
 వమున బాతివరములతో నిరతము లేక బెండి చేసుకొన
 గోరువాడు "స్వేషలు మేలేటి యాళ్లు" ప్రకారము తా
 మహిందూవులమని చెప్పుకొనవలసియుండును. అట్లు చెప్పుకొన
 నక్కఱయు లేకుండవలె. హిందూవులైయుండి స్వేచ్ఛాచర
 ణమునకు సుదృఢులు కావలె. — నిదియే యీ బిల్లు
 యొక్క యుద్దేశ్యము. కనుకనే పై యాక్ట్ ప్రకారము పెండి
 చేసుకొన్నవాడు కూడ హిందూకోడు చేతనే శాసించబడు
 దును' అని కూడ చెప్పబడినది హిందూకోడు సేసయిన
 పిమ్మట దీనివ్వారానే అట్లుచేయుట కవకాశ మియబడ
 గలదు. అందుచేతనే బుద్ధిమంతులగు జను లీబిల్లుద్వారా
 వేశ్యాస్త్రీని పరమసాధ్వీలలామ యగు గులీనస్త్రీతో సమా
 నముగ నుంతుమని చెప్పుచున్నారు. ఇకోడులో తెప్పబడిన
 పరిభాష ప్రకారము ఏ వివాతీయుడైనను కన్యాలోభముచేత
 గాని, ధనలోభముచేత గాని నిమిషములలోపల హిందూ
 ధర్మము నవలంబించి తన మనోరథ మీడేగ్చుకొని తన
 మొదటి మతములోనికి తిరిగి పోవచ్చును. ఇందు దీని కభ్యం
 తరమేమియు లేదు. ఇట్లు ఇతిరమతనులకు హిందూవులమీద
 దాడి చేయుట కవకాశము చిక్కును. హిందూకోడుబిల్లును

నిర్మించువాఁ యొక్కయు, స్వీకరించువాఁ యొక్కయు, మూర్ఖత్వకారణముగా నవ్వనుభవించు సంభ్రమము, సంపదయు త్రొగి పోవును. కాశ్మరీజాత్యులకును సాచారవ్యహారము కన్నీయు బహిష్కరించబడినవే. కాని కాశ్మరీనిగ్రహముగఁ హిందూకోడఁ జూచుచును ఏనాటికికాశ్మరీజాత్యులని బొందనేరదు సరి కదా ? అనాదియండి వచ్చుచుండు సాచారవ్యవహారము లకు అభ్యంతరము కలుగును.

ఈ కోడుబిల్లు అనుబంధముగ మొదలిడిననాటినుండి పూర్వపుశాసనము రద్దగుటయు, ఇది భారతదేశమందంతటను వ్యవహరింపబడుటయు జరుగును. ఈ దృష్టిచేత నీ బిల్లు భారతదేశమునకు బడుట తెలిసేరగు. ఫలహాపకముగ నచటి (విదేశములందున్న) భారతీయులందఱియెవరు విదేశ శాసన క్రమమే నిర్వహించుచును. ఒక యాంగ్లేయు డెచటనైన మృతిబొందిన నాతని సంస్కార దాయభాగాదు లన్నియు నాంగ్లేయ శాసనప్రకారముగ జరుగుటయు, హిందూపు థోక డెచటనైన జనిపోయిన నీతని సంస్కార దాయభాగాదు లాదేశ శాసనప్రకారముగ జరుగుటయు నెంత శోచనీయవిషయము ? నిజముగ నీ బిల్లు దేశము నాధారముగ శ్రుతకొని చేయబడి నది. కాని యొక వ్యక్తినిగాని, జాతినిగాని యాధారముగ జనుణ్ణని చేయబడలేదు.

“హైకోర్టులయొక్కయు, ప్రీవీకౌన్సిలుల యొక్కయు నిరయములందు వ్యాప్తికైంది యేయే హిందూశాసనము లయితే సాధారణజనుల కాశ్చర్యమునుగొల్పుచు దావాలను,

కేసులను పేంపొందించుచున్న వోలెంటరీ యిచ్చిలో నొక ప్రముఖికి
 దేవులు హిందూకోశయొక్క అవ్యయము బహుచెప్పబడినది.
 అనగా హిందూలొనంతయు స్వస్థముగను, సకరాసుబోధము
 గను, ఏకరూపముగను జేయుటయు, దానాలను కేసులను
 నిరోధించుటయు హిందూకోశయొక్క ఉద్దేశ్యము కాని యీ
 బిలుములమీద కేసులు దానాలు కంత యధోక్తయు
 పోవునో ముందుముందు చాచుటకే తెలియుటకు. నోదరు
 నకు, నోదరికి సమానభాగము నిచ్చుటమూలముగను తండ్రికి
 విల్లున్రాయు సభికారమును వ్యవస్థ చేయుటచేతను కేవల
 ముక్క యన్నచెల్లెండ్రకేశాక తండ్రి కూతుళ్ళకుకూడ తగ
 వులు వచ్చి కేసులు దానాలు వృద్ధిపొందుచు ప్రతి గృహ
 మందు కన్యయొక్క యత్తంగుగాని, అద్దెవాండ్రుకాని
 అందలి కొంతభాగమును కొనుక్కొన్న యన్యజాతివ్యక్తులు
 గాని నివసించుటచేత నంతెంతటి సంఘర్షణములు బయలు
 దేకునో, ఎన్నికేసులు జరుగునో ప్రతివ్యక్తియు సులభ
 ముగ గ్రహించవచ్చును. అట్లే విభాజనముల మూలమునను,
 మృత్యుకరసంబంధముగను జరుగు కేసుల కంతముండదు.
 సంపదా నశించును. వినాహపు నిజస్థైర్యములకును, విడాకుల
 చట్టము నిమిత్తముగను హైకోర్టులవరకు బోవలసివచ్చును.

బిలునుండి 'మిలతూరా' 'దాయభాగము' నను భేద
 మును దీసివైచి శాసనమునంతను ఏకరూపమును బొందించు
 టకు ప్రయత్నించిరి. 'మిలతూరా'ను బట్టి హిందువునియొక్క
 వ్యక్తిగతముకాక ప్రత్యేకములగును. తండ్రి, కుమారులు,

మనుమలు, మునిమనుమలుకూడ దానిని వంచుకొనదగువారు. ఆ స్థితియందూ వ్యక్తులకు జన్మసిద్ధమయిన యధికారముండును. పితృక సంపత్తును బంచుకొనదగు వాడెవడైన జనిపోయిన నాతని సంపద మిగతవ్రతికియున్న భాగస్థులకు జేందిపోవును. కాని బిల్లుయొక్క దాయభాగ సిద్ధాంతమును ఒట్టి వారనుని యాస్తి యాతనికి వ్యక్తిగతమైయుండును. అనగా నాతని కాయాస్తియందు దానవిక్రయసత్తాధికారములు సంపూర్ణముగ నుండును. లోకసామన్య తిలకు మహాశయుడు “స్వరాజ్యము మా జన్మహక్కు” అని ఘోషించగా, కాంగ్రెసు వాదు లందఱు దానిని మఱింత పెచ్చరిల్లజేసిరి. కాని హిందువులు ‘మా సంపదలో మాకు జన్మసిద్ధాధికారమున్నది’ అనినపుడు వీరి యాసిద్ధాంతమును బూర్తిగ నణగ ద్రొక్క ప్రయత్నించుచున్నారు. ఆస్తికి శాసనమూలమున నొకవ్యక్తి యెప్పుడయితే వారనుడగునూ, యప్పుడే మృత్యుకరపరిస్థితియు దటస్థించును. ఇందు మూలముననే సమ్మిలిత కుటుంబముల రివాజు నశించును. ఆస్తులు విభజింపబడి పోవును. అందు ప్రభుత్వమునకు గూడ భాగమేర్పడును.

పూర్వ మాస్తిని మగపిల్లలే వంచుకొనడివారు. ఇపుడాడపిల్లలుకూడ బంచుకొందురు. ఈవిధముగ భర్తకుటుంబము యొక్కయు, పితృకుటుంబము యొక్కయు నాస్తులన్నియు నెన్ని భాగములైన నంతయధికముగా ప్రభుత్వము వారికి మృత్యుకరము ముట్టును. కుటుంబ మందలి యేవ్యక్తియు దగు లాభమును బొందనేరడు. కాని ప్రభుత్వము

నకు మాత్రం విభజనాధికారము. ఒకయేడ తండ్రి యాస్తి యందు లక్షపిల్లల విభజనము జూపుటయు, వేటొకయేడ తండ్రికి పిల్లలు నామము ననుసరించి విభజనము జూడనైనంత యాశ్చర్యమునూ నడువచ్చును. ఇవగా, తండ్రియాస్తి నాడపిల్లలకియే కలుపబడునను గొనుటలపేర విల్లవాని యిచ్చివేయవచ్చును. ఇట్లు కల్లుబాగివేయఁ గ్రాసిన తండ్రి మాత్రం విరోధము. గ్రామమునకు తండ్రి కుమారులకు విరోధము. మఱియు ఇట్లు విల్లవచ్చిన కలహము.

ఇటు చెప్పుడయితే శాస్త్రధర్మముల విశ్వాసముడుగం బునూ, అపు డేకానుములే ప్రధానములగును. ఇక నాస్తుల యందలి కాంక్షలకలమున నాడుబిడల మాత్రము పెరిగి పోవును. వలిచ్చుబంధమున స్వీయమాంబమున నాడుబిడలు తమ తండ్రులకు, సోదరులకు విషము పియవచ్చును. తోడనే 'తల్లి యొక్కతే తన్ను మిగిలిపెట్టెలందలు వివాహార్హులే' అను మహమ్మదీయాచారప్రకారముగ నాస్తులందలి కాంక్షల కొలది హిందువులలోనూడ నన్ను చెల్లెండ పెండ్లిను సంభవించును. శాస్త్రధర్మములందు విశ్వాస మేర్పడుట కష్టముకాని యంతరించుట కతినము కాదు. సగోత్రవివాహము, నసవర్ణ వివాహము బ్రచరితమైనతోడనే రానురాను అన్న చెల్లెండ పెండ్లిండయించుమాడ నభిగది మొదలుగును. ఎప్పటికైన శాస్త్రధర్మ విశ్వాసమే ప్రజలను నీచాతినీచ ప్రవృత్తులలో బడకుండ గాచునది. సైవిశ్వాస మంతరించుటతోడనే ప్రజలను నవరించుట కతినమేకాక సంభవమయిపోవును. అన్నిటి

కంటే సత్యాశ్చర్యజనకమగు విషయమేది యంటే సమస్త బిల్లు ప్రతిపాదకులు ఒకయెడ “చాయభాగమునకు, ధర్మము భక్తు సంబంధ మేమి? ఇది తాకికవిషయముకదా!” అని వల్కుచు శాస్త్రముల నించుకంతయైన లెక్కచేయక నిష్పము వచ్చినదీని నవినదాచుభాగ విధానమును ఏర్పరచుచున్నారు. వారే వేటొకయెడ కన్యకు ప్రైత్యసంపదయుం దధికారము కలదని నిరూపించుటకునై మను, యాజ్ఞవల్క్యులు రచించిన

“స్వేభ్యోంశేభ్యస్తు కన్యాభ్యః ప్రదద్యుర్భ్రాతరః పృథక్ ।

స్వాత్పాదంకాచ్ఛతుర్భాగం పతితాః స్యురదిత్సవః॥ ”

(మను - 9 - 118)

ఇత్యాది వచనముల నాధారముగ దీసుకొని ‘కన్యకు భాగమీయని సోదరుడు పాపి, పతితుడు నగు’నని చెప్పుచున్నారు. ‘అవివాహితయగు కన్యయే తండ్రి యాస్తియందు భాగమును బొందనగ్నురాలు’అని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. కాని యీబిల్లు వివాహాత, అవివాహిత — ఇద్దఱు కన్యలకు గూడ తండ్రి యాస్తియం దధికారము కలదని చెప్పుచున్నది.

‘దేవాలయప్రవేశము, వివాహము, విడాకులచట్టము, వారసత్వము మొదలగునవి రాజ నైతిక విషయములు సమాజమునకు జేందినవి. వాటికి ధర్మముతోడ సంబంధము లేదు’ అని నేటిజనులు కొందఱుందురు. వివాహ, మందిర ప్రవేశాదులే ధర్మమునకు జేందినవి కానిచో నిక ధార్మిక

మరియినదేదియో నిశ్చయించుటయే కష్టము. ఆలయములు, అందరి విగ్రహములే భార్యకములు కానిచో బజారులో విక్రయించుచున్న విగ్రహములను జూచియే సంతసింపవలయును. పివాహము ధర్మమే కానియేడల తండ్రి కూతులకు నన్ను చెల్లెండ్రకు బెండ్లింట్లు జరుగవలసినదే. కాని దేవాలయ ప్రవేశమునకు బ్రోత్సాహ మిచ్చుచున్న ప్రస్తుతబిల్లు ప్రతిపాదకు లివిషయము నెల్లో యంగీకరించుటలేదు. వాస్తవమందు మహమ్మదీయాది మతములవలె ధర్మాధర్మ నిర్ణయమును శాస్త్రములైన జేయవలె. తేక ధర్మాచార్యులైన జేయవలె. అంతయుకాని 'మాకు సంప్రదాయములతో బని లేదు' అని చెప్పుకొను నీవ్రభుత్వ మింత ప్రపంచమును విస్తరింపజేసి యీ సాంప్రదాయకపు బంకమున నేల జిక్కుకొనవలయును? వ్రభుత్వమువారు వేచాడిశాస్త్రములను, ధర్మ శాస్త్రములను బట్టి హిందువులను ధర్మనిర్ణయము జేసుకొన నీయవలయును. ఆ శాస్త్రముల బట్టి ప్రస్తుత హిందూఃకోడు మున్నగునవి ధర్మముమీద దాడి చేయుచున్నవనుమాట నిక్కము.

ఒకప్పుడు డాక్టరు అంబేడ్కరు 'ఏకపత్ని విధానము నమస్త ప్రపంచేతిహాసమునను గలదు' అని పలుకగా నొక మహాశయుడు 'మహమ్మదీయలా' విషయమున దమయాశయ మేమని ప్రశ్నించెను. తోడనే వారు 'మహమ్మదీయమతముం దెన్ని పెండ్లిండ్లయినను చేసుకొనవచ్చును. తప్పు లేదు' అని సెలవిచ్చి తప్పుకొన్నారు. సారాంశ మేమియవగా ముసల్మా

మల విషయమున నేదేని బిల్లును నిర్మించుటకు శ్రీ శాస్త్రులు మహాశయులకు శక్తి చాలదన్నమాట.

ఈ కోడుయొక్క పరిభాష లన్నియు శాస్త్రుసీమల నుల్లంఘించునవియే. ఇందు 'సపిండ' శబ్దమునకు శాస్త్రవిరుద్ధమున పరిభాష చెప్పబడినది. సపిండత్వమయినను లేక నేడేండ్ల వరకు నుంచునని శాస్త్రము లంగీకరించగా బిల్లువారు మూడు లేక నయిదేండ్లవరకు మాత్రమే యుండునని యంగీకరించి నారు. దత్తుని (పెంచుకొన బడినవాడు) విషయమునను, అంతర్జాతీయకన్యకయొక్క సంతానమువిషయమునను ఇంకను నిట్టి శాస్త్రవచనములు చాల గలవు. బిల్లులో శాస్త్రములను ప్రమాణముగ దీనుకొన్నప్పుడు సగోత్రవివాహము ఏల నిషేధింపబడ లేదు. అట్లు ప్రమాణముగ దీసికొన మందురా? అన్న చెల్లెండయొక్కయు, పినతండ్రి సోదర పుత్రికల యొక్కయు, మేనత్త సోదర పుత్రుల యొక్కయు, లేదా యిరువురు సోదరులయొక్కయు, సోదరీమణుల యొక్కయు సంతతుల యొక్క వివాహములేల నిరోధింపబడవలయును? దీనికి స్థిరప్రమాణ మెయ్యది?

వర్తమానలోక దృష్టిచేతనుగూడ ధర్మవిషయమున నెక బిల్లును నిర్మింప నెకరికెట్టి యధికారమును లేదు. భారతీయ ప్రభుత్వము ధార్మికస్వాతంత్ర్యమును స్వీకరింపను స్వీకరించినది. మహమ్మదీయ, క్రైస్తవులయెడ దానిని పాటించును బాటించినది. కాని యీ యంతరాష్ట్రీయ నియమములకు, రాష్ట్రీయ నియమములకు విరుద్ధముగ నెక్క

హిందూ ధర్మమునే బోధ్యమును కలుగజేసుకొని మండిర ప్రదేశము, హిందూ కోడు మొదలగు బిల్లులను ప్యానుచేసి శాసనముచేయ నందునున్నది. స్వతంత్రభారతము పేరటచ్చు అభివృద్ధిని ప్రదేశము పేరటను వర్తిమాన ధారాసభ (బిల్లులను ప్యానుచేయు సమితి) ఎన్నుకొన బడింది. ఈ యెన్నుకొనబడిన ధారాసభ ధన్యవిశుద్ధములగు బిల్లులను ధార్మిక, సామాజిక రంగములందు విషయమును జెలరేగజేయు బిల్లులను వయోదేవీ ధర్మమును సమగ్రముగ నంత ముందించునని ప్రజలనుకొని యుండలేదు. కనుక నిట్టి బిల్లులను ఏర్పరచు నధికార మీ ధారాసభ కెంతమాత్రమును లేదు.

ఇంతియ గాక స్వతంత్రత లభించిన పిమ్మట చాల దేశీయరాజ్యములు భారతసంఘమునందు సమ్మిలితముగావింప బడిపోయినవి. వారియెడగూడ నీబిల్లులు చెల్లగలవు. కాని యీరాజ్యములలోని ప్రజలచే నెన్నుకొనబడిన ప్రతినిధి యొక్కవను ప్రస్తుత ధారాసభలో గాన్పింపదు. కావున నీ ధారాసభచే నిర్మింపబడిన బిల్లుల నీరాజ్యములందు బలవంతముగ వ్యవహరింపజేయుట ఎంతయు నన్యాయము.

కోడుయందు గ్రహింపబడిన విడారులచట్టము దానికి గల కారణములు గూడ శాస్త్రవిశుద్ధములు. అసంగతములు. విమనస్కులను వ్యాపింపజేయువి. విడారుల చట్టము నిమిత్తముగ రెండు సంవత్సరములవరకు విడచిపెట్టి యుండుటను గాని, బలాత్కరించుట మూలమున భీతి చెందుటనుగాని,

కోగ, వ్యభిచార, ఉన్మాదాదులను నిరూపించుటకు నై యెన్నేని లేనిపోని క్షుత్రము, వన్మాదములు బయలుదేర గలవు. కోర్టులో భార్యభర్త లొకరినొకరు వ్యభిచార కోష ములనునిరూపించుకొన మొందెనుదురు. ఉద్భవ్య మెంత యసక్యకరమైనది? నేటివరకు నెంతటి భయంకరపరిస్థితి యేర్పడినను, పెద్ద క్షిప్రపరిస్థితిలోపూడ నెకరు లోడ్పడినను, లోడ్పడకున్నను భార్యభర్త లొకరి నొకరు విడచిపెట్టుట లేదు. కాని యికముందు భయంకరజబ్బు పరిస్థితిలో నెకరి నెకరు విడచిపెట్ట బ్రయత్నింతురు. వాస్తవమున శాస్త్ర సమ్మతమగు వివాహమును జెరుపదగు నధికారము కోర్టునకు లేదు. విక్రయ, పరిర్యాగముల మూలమునగూడ భార్య భర్తనుండి వేటుకాజాలదని శాస్త్రములు ఘోషించుచుండగా కోడుబిల్లువారు 'వివాహ మేయే యితర పద్ధతులమీద నుచితమయ్యు వధూవక్షమువారు, పరపక్షమువారు సమాన గోత్రప్రవరలు కలవారయిన కారణముచేతను, వేర్వేరు జాతులకు గాని, సమానజాతియండి విడిపోయిన యుపజాతికి గాని చెందినవారయిన కారణముచేతను, అనుచితము మాత్రము కాదని ఘోషించుచున్నారు. దీనిని బట్టి యీ హిందూకోడు హిందూధర్మము నంతవరకు రక్షించగలదో— దాని గుట్టు బాగుగ బట్టబడులైనది.

‘కోడుబిల్లు ఒక భార్య జీవించియుండగా భర్త రెండవ పెండ్లి చేసుకొన నీలులేదని శాసించుచున్నది. నేటివరకు భార్య యనుమతిమీద సంతానాపేక్షతో మరుషుడు రెండవ

పెండ్లి చేసుకొనినట్లు కెట్టియాటంకము లేకుండయున్నది. కాని యింక మొదలు భార్యయనుమతించినను విడాకుల రిజిస్ట్రేషను చేసుకొననవే రెండవ వివాహము చేసుకొనిన పురుషుడు శిక్షాపాత్రుడు కాగలడు. ఈవిధముగా విడాకుల చట్టమేనా ప్రచారములోనికి రాగలను. లేనా భార్య భర్త లిటువుడు విడాకుల చట్టమునుగోరి సంతానాపేక్షచేత ముస్లిమునులేమోను స్వీకరించి రెండవ పెండ్లి చేసుకొనియెనా సంతానమును భవనుభవించెదడు. రెండవ పెండ్లి కాకపోదు. విడాకుల చట్టప్రకారము రిజిస్ట్రేషను చేసుకొనినగాని ద్వితీయ వివాహము జరుగదు. రెండవ పెండ్లిని నిరోధించుటకునై సంయమముగా ఉండవలయునని ప్రబోధింపబడుచుండెడిది. కాని యిప్పుడు విడాకుల నిర్మాణము, పెండ్లి — ఇవి రెండును సంయమము నుల్లంఘించమనియే ప్రోత్సహించుచున్నది. ఇందు శాస్త్రవిరోధము నున్నప్పుడు మన నే యున్నది.

ఈబిల్లు ఆమోదింపబడిన మీదట పితృపితామహాదులు చేసిన ఋణములను తీర్చినవలసిన బాధ్యత పుత్రపౌత్రుల కెప్పరికి నుండదు. ఇది కూడ చాలశాస్త్రవిరుద్ధము. నేటి వరకు తండ్రి విషయమున నిగిరియున్న లౌకిక పాఠశాలక కృత్యములను బూర్తిచేసి పితృఋణమును దీర్చుకొనుట పుత్రునకు కర్తవ్యమై యున్నది. ఈపద్ధతి బిల్లుమూలమున తప్పక సమాప్తి చెందగలదు.

వర్ణ వ్యవస్థకాని, జాతి వ్యవస్థకాని పనికిరాదనియు, ఒకే జాతియందవలయుననియు, జాతిభేదములతో నిమిత్తము

లేకుండ సంకటాలోను వివాహ ఆహార సంబంధమెర్పడవలయు ననియు గొందఱితలంపు. మఱియు విద్వజ్జనులను పిందూ కోడునిలు మహాకారము చేయుచునని తలచి వారు దానికెక్కువ బోహద మిచ్చుచున్నాడు. కాని సిద్ధాంతమేమి యగు చు ప్రపంచము శ్రీమతాశ్చర్యము గుణముల వైషమ్య మూలము శృష్టియు, సహస్రముల ముగ ప్రలయ మును జరుగు చుండును. కనుక నెన్నిచోట్లనో వైలక్షణ్య మునకు బ్రమాణములు కన్పడుచున్నవి. వైలక్షణ్యము కన్పడని చోట్ల 'విశేషము' అనుపేరుగల పదార్థముద్వారా వైలక్షణ్యము గోచరించుచున్నది. గుట్టము, గోవు మున్నగు జంతువులలోను, నూమిడిచెట్టు మొదలగు జాతులలోను గన్పడు విచిత్రతను బట్టి చూడ ప్రపంచమున జాతులు, నుప జాతులు కలవనియే గోచరించును. ఇక వాజాలిభేదము మను జలలో నున్న హనియేమి? వేదములందు కూడ అశ్వము, అర్జు, వాజ యను సర్వజాతివర్ణన మున్నది. ఇట్లే వేదము లందు బ్రాహ్మణ క్షత్రియాది జాతులనేకములు వర్ణించబడి యున్నవి. వారి వారి కర్మలు కూడ వేరువేరుగ జెప్పబడి యున్నవి. వాటి నుపేక్షించిన శాస్త్రునోహము చేసినట్లే.

వివాహ ఆహార సంబంధమువలన జనులలో పరస్పర ప్రేమ, సంఘటనము పొసగుననుకొనుట నట్టి భ్రాంతి. ఆధునిక రవ్యనులలోను, అమెరికనులలోను వివాహ ఆహార విచారణ ఏమియు జేయబడదు. అయినను వారిలో సద్భావములేని కారణమున సంఘర్షణ జరుగునునే యుండును. కుక్కలలో

'నిది నాపుత్రిక, ఇది ఒగుని యాహారములేక ఈ యాహారమును మనము తాళకూడదు' అను విచారములుండవు. అయినను వాటియందు భయంకర సంఘర్షణ జరుగుచునే యుండును. కావున నాచార విచారములందు భేదమున్నను సద్బుద్ధి, సద్బాధననద్వారా సంఘీభావమును, వికమత్యమును సాపించవీలగును. పలువురు సైనికులు పలురకముల శస్త్రాస్త్రములతో పలువిధముల యుద్ధములు సేయుదురు. వారి వారి సానములుకూడ వేరువేరుగ యుండును. అయినను వారి లక్ష్యమొక్కటి యగుటచే వారిలో తప్పక సంఘటనముండియే తీరును. అట్లే శాస్త్రమర్యాదలను బట్టి యాచార విచారములందు భేదమున్నను, సద్బాధననద్వారా వికమత్యము నమకూడగలదు.

హిందువులయొక్క యవాంతరజాతులు నశించిపోయినను మహమ్మదీయాది జాతులుండనే యుండును. వాటితోడ గూడ మైత్రి పొసగవలసినదే కదా! బుద్ధిమంతులు, స్వధర్మపరాయణులు, విశ్వసనీయులు నగు హిందూ మహమ్మదీయులలో నైకమత్యము పొసగిన పొసగవచ్చును. కాని బిలును బట్టి శాస్త్రధర్మ విశ్వాసము లేక, స్వధర్మపరాయణత లేక, నైకవిధముగ విశ్వాసము లేకయు నుండు హిందువులలో పారస్పరికముగ నైకమత్యము కుదురుట సంభవమై పోవును. తండ్రికొడుకులకు, అన్న చెల్లెండ్రకు, భార్యభర్తలకు కేసులు దావాలు మొదలగువిషయములేదుగాని యీ బిల్లుయొక్క ముఖ్యఫలితము.

హిందూత్వము ప్రజలు కోరుకున్నారని చెప్పబడుచున్నది. కాని యది వాస్తవము కాదు. కాని నెవ్వరును గోరుటయులేదు. 'హిందూత్వ' కనుబీజులు చేతమందలి యన్నిప్రాంతములందు బిడ్డలువలెనీ మునేక సంసలన, ఆచార్యులను, విద్వాంసులను, బుద్ధులను పాశులగా పెట్టుకొని 'చాలమంది జను లేరు గాని హిందూత్వవివాదా ఉన్నాడు' అని స్పష్టికరించినారు. చట్టాన్ని కోరుకున్నామని శ్రీద్వారకానాథ మిశ్ర గారు 'ఈ చిల్లము కోరుకుంటున్నారేదు. దీని యవసరమును లేద'ని నెక్కి వక్కాణించియున్నారు.

'వర్తమాన ధారాసభకు హిందూత్వవంటి బిల్లుల దయారుచేయునధికారము కలదనియు, విధానముల (రూల్సు నియమములు) వంటి మహత్వపూర్ణ వస్తువులను దయారు చేయు నధికారముండగా నాసభ హిందూత్వవంటి యుపయోగకారి యగు వస్తువు నేని విద్దించుకూడదు?' అని చెప్పబడుచున్నది. కాని యీ చెప్పటంతయు నసమంజసముగ నున్నది. విధాన నిర్మాణాత్మకమై యీసభ యేర్పరుపబడినది. అది విధాననిర్మాణము నేయవచ్చును. కాని హిందూత్వ ద్వారా ధార్మిక విప్లవమును జెలరేగజేసి ధర్మము విషయములో జోక్యము కలుగజేసికొనుట కెట్టి యధికారమును లేదు. డాక్టరు కైలాసనాథకాటజ్ఞా, శ్రీ శివ మ్యూలాల్ మాణిక్ లాల్ ముంజీ, శ్రీ శట్టాభినీతారామయ్య, శ్రీ అనంతకయనం అయ్యంగారు, డాక్టరు రాజేంద్రప్రసాదు వంటి విద్వాంసులు

కూడ హిందూకోడువంటి వస్తువులు దయాకుచేయుటకు ధారాసభ కేట్టి యధికారమును లేదు' అని స్పష్టపరచినారు.

లోకతంత్ర దృష్టిచే కొలది జనుల యాలోచనలను బహుసంఖ్యక జనుల నెత్తిన బడవేయు పెంతయు సరమంజ సము. చేశములో నూటికి తొమ్మిండుగురు హిందువులు వోలు చేతగా ధారాసభ యేర్పడినది. దేశీయరాజ్యము లందలి ప్రజలచే నెల్లకొనబడిన ప్రతినిధి యొక్కయు ఇందులేదు. అట్టియెడ నీ ధారాసభచే నిర్ణయించిన బిల్లు హిందూదేశము దంతలను ఎట్లు చెల్లును! లోకమత సంగ్రహణముచేయు కమిటీనాడుకూడ "జనులు హిందూకోడుకు వ్యతిరేక్తముగ నున్నారు' అని స్పష్టపరచియే యున్నారు కదా! అట్టి సీటిలో పట్టిన పట్టును విడువనని కూర్చొనుట ఈ ధారాసభ కేమి సముచితముగా నున్నది?

కొంతమంది జనులిటు లందురు— "నేను స్త్రీలయెడ బాల యన్యాయము జరుగుచున్నది. విధవాస్త్రీల గుర్తతి చెప్పనిలది కాకయున్నది. నతునీ తల్లి యనుభవించుపాట్ల కంతము లేకున్నయది. భర్తలుకల స్త్రీలుకూడ తమ భర్తల వలన నెన్నియో పాట్లకు లోనగుచున్నారు. లక్షలాదిరూపాయలను గడించి మరణించినవాని భార్యకు భర్తరిమిత్రము గను, తీర్థయాత్రల నిమిత్తముగఁకు కానలయు ధనముమాట యెటులున్నను, సముచితమగు భోజనము బట్టకూడ లభించుటలేదు. ఒక్కొక్క స్త్రీ సంవత్సరమున కొక్క పంది

తోడను 10 తక 20 నూనాయలతోడను కాలము గడపు
కొనుచున్నది. పురుషులు వారియొక నిష్ఠము నచ్చినటుల
బ్రవర్తించు చున్నారు. పైకిషయము లన్నియు నాపాత
రమనీయముననే యున్నవి. కాని అన్ని సమాజములందు
స్త్రీ పురుషులలో యంచినారు, చెడ్డవారు నిరుత్తేగలవారు
నుందురు. పురుషులలో మంచివాడును ఉన్నాడు. స్త్రీలలో
చెడ్డవారు నున్నారు. దోష ములేవడుమున లేదు. దోష
మెవరు చేసినది తమింప విలు లేదు. వాటిని పోగొట్టుటకు
బ్రయత్నింపవలసినదే. కాని దానికి ఉపాయము హిందూ
కోడులిల్లు మాత్రము కాదు. సామాజిక శాసనమువలననే
యూదోషములను దూరము చేయవచ్చును. హిందూకోడు
సదా ఆశీసులలోనే ఉండునది. మానవుడు కోర్టులలో ప్రవే
శించనంత వరకు అది యేమియు చేయజాలదు. మామూ
లుగా చిటువంటి శాసనములు కొన్ని నేమను గలవు. విధవా
స్త్రీకి భర్తయూ స్త్రీ సనుభవించుటకు సంపూర్ణాధికారముండనే
యున్నది. పతివ్రతయగు పిదప స్త్రీకి తన భర్త సంపత్తు
సనుభవించుటకు పూర్తిగ నధికార మున్నది. పతి యేదేని
యన్యాయ మొనర్చిన నేమను దండితుడు కాగలడు. తద్వారా
భార్యకు పూర్తిగ భరణపోషణములు ప్రాప్తించగలవు. కాని
ఇటుపైన ఆమె కోర్టునకు బోవనియెడల న్యాయమును బొంద
లేదు. హిందూకోడు వ్యవస్థయిన మీదటను ఆమెకు న్యాయము
లభింపదు. నేడో కోర్టుకు బోయిన న్యాయము లభించుచునే
యున్నది. శాస్త్రానుకూలములగు నేకాగ్ర్యములందు ప్రవర్తిం

చిన స్త్రీపురుషుల వైవాహిక బంధములని చెప్పుటంతయు నన్యాయము. కొత్తము అనవలకు హితమును గోరునవి. వాటి నియమములకు బాట చూపకుటయందే శ్రేయ మున్నది. నమోక్షమునది కాదు. అది స్త్రీపురుషులు వాటిని పాటించుటయందే యభిప్రాయము. భావించుట. అట్టిసిద్ధి యందే కొలదిబట్టి యంతోచుట. అట్టయే కొత్తమర్యాదల మల్లంధులకు విధించిన హామీ. జలమువలె మానవు నకు నిమ్మప్రదేశములలో ప్రసహించుట స్వభావము.

ఒక నియంత్రణము లేనిచో నాద్రవహించుటంతయు వ్యర్థమగును. హానికరమగును. ఆ నియంత్రణముకూడ వేదముల యొక్కయు, భూతమును బూదగల మహర్షుల యొక్కయు విధానముల నియంత్రణమే మేలైనది. 'కర్తవ్య నిష్ఠములకు అధికారములే లెక్కపబడనగినది కాదు' అను విషయము సందలు నవ్వంతయు. సతీత్వము, వైధవ్యపాలనము, తపస్సు, మాతృత్వము, ఆదర్శపత్నీత్వము వలన గలుగు గౌరవము సర్వోత్కృష్టమైనది. వీటిని బాటించుటచే శక్తిసామర్థ్యములు తగవు. దినదిన ప్రవర్ధమానములు కాగలవు. వీటి మహిమములముగ భారతికారి ప్రపంచమండలి స్త్రీలందరియందు నాదర్శకారిగ బరిశోధింపబడుచు వచ్చుచున్నది. ధనసంపదలనే కాదు, ఆమె చేసిన ను కూడ వశమునర్చుకొనగలదు. కాలముకు కూడ ధిక్కరించగలదు. పతి పుత్రాదులకు మృత్యుముఖమునుండి బయటకు గొనిరాగలదు. ఈవిషయములలోడ స్త్రీకి సంబంధము లేకుండ జేయగోరు

వాడు పూర్తిగా భర్తమును, శాస్త్రముర్యాదలను ఉల్లంఘించు చున్నారన్నమాట. కాని వారికి తమ యధికారవాంఛలను, వ్యసనములను, రత్నైరితములగు దుష్కృత్యములను పెరుల సత్తిలి కుదుట కెట్టి యధికారమును లేదు. పురుషుల గణధికారప్రయత్నములనుండి ముఱలించుటయు, శాస్త్రముల కనుక రించియే స్త్రీలకు సర్వవికసౌకర్యములు సర్వరనుటయు శాసనముయొక్క ముఖ్యకర్తవ్యము. ఏయే లోటులను పూర్తిసేయుటకు, నేయే సౌకర్యములను సంపాదించుటకు హిందూకోడు అవసరమని లోచుచున్నదో, అయా విషయములను శాస్త్రానుకూల మార్గములను బట్టియే సాధించ వచ్చును. 'ఈవిల్లుమూలముగ వ్యభిచారము, అనాచారములు వర్ణసాంకర్యము, కలహములు పెచ్చుపెంగిపోవు' నను విషయమును హిందూకోడు సమరకులు కూడ యంగీకరించుచునే యున్నారు. కాని హిందూకోడుకు పూర్వముందు మాత్రమీ విషయము లన్నియు లేవా? అని బాదు వాడింటురు. ఈ విషయము అసత్యదురాచరణములను విడనాడవలసినదని శాసనము జేయుచు నా యసత్య దురాచరణము లంతకు బూర్వము మాత్రము లేవా? అని చెప్పునట్లున్నది.

వాస్తవమున యోగ్యమగు సమాజనిర్మాణముచేయుటవసరము. కాని యది శాసనమువలన బొసగదు. శిక్షణవలన బొసగును. ప్రస్తుతము జరుగుచున్న మలినోపన్యాసములను, నాటకములను అరికట్టవలయును, సినేమాలను నిరోధింపవలయును. దుష్ప్రకటనల జరుగనీయ కూడదు.

గ్రామ గ్రామమును, ప్రతియగ్రహారమును భారత
రామాయణ కథలు జరుగవలయును. సత్సంగము జరుగ
వలయును, భక్తి, విశ్వాసముల సాధారముగ జేసుకొని
గ్రామ సంఘాయతీలు నెలకొల్పబడ వలయును. అవి గ్రామ
మండలి ప్రతి కుటుంబమును దృష్టియందుంచుకొనవలయును.
అత్యాచారముల నిరోధింపవలయును. అత్యాచారమునర్హు
వానిని పంపించ వలయును. ఆ దండనకూడ సామాజికము
గావలయును. అప్పుడే కుటుంబసమస్యలు పరిష్కారము
గాగలవు. హిందూకోడు శరంగములను నివారించుటకు
. బదులుగా వాటిని మజిలీ పెచ్చరిల్ల జేయును.

కొందఱు హిందూకోడు సమర్థకలతోడ నెడంబడి
కలకు బ్రయత్నించు చున్నారు. 'కొంత మేము ముందడుగును
కొంత వారు వెనుకడుగును వేసినప్పుడు వికమత్యము కుదు
రును. హిందూకోడును కొంతవఱకు సవరించి గ్రహించ
వచ్చును.' అని వీరి తలంపు. వీరి స్థితియు చాల విచిత్రముగ
నున్నది. వీరు ఆ స్థితులును కారు. బాగు గోరువాకునుకారు.
కేవలము కీర్తి నార్జించుటకును, నలుగురిలోను దమపేరుండు
నట్లు జేనుకొనుటకును వీరు యత్నించుచున్నారు. వీరి పలుకు
లాస్తికులకు నచ్చవు. దేశహితంకరులకు నచ్చవు. కేవల
కలహములను దీనుకొని వచ్చుటకునై యిట్టి జయచందులు
కార్యరంగము లోనికి గొనితేబచు చున్నారు. వాస్తవమున
సనాతనమార్గమున బడిపోవు ఆస్తిక సోదరునికంటె మించిన
శ్రేయఃకాముడు వేటొకడుండునా? ఉన్నాడా? శరీరమందలి

రక్త మపరిశుద్ధమైన తేజ జెడిపోయిన దానిని దీసివేయించు
 ఖానుటకు గూడ నాతడు వెనుకడుగు వేయదు. ఏదేని
 యవయవము ప్రల్లిన తేజ చికిత్స చేయ వీలు లేనియెడల సతదా
 (అస్తికుమ) యవయవమును ఖండించి వేయించుకొనుటకు
 శంకింపదు. అవకారస్వరూపులు, మహద్గులుకూడ మాశ్చర్యచేయ
 వీలు లేనిధర్మమును మాశ్చర్య విశ్వమయమును అనుభవమునకు
 శత్రువు మన దోషరహితములగు తిరోహస్తాదులను దోష
 భూయిష్ఠములని చెప్పి ఖండింప నొచ్చినచో, మనము సహిం
 తుమా? మన పవిత్ర రక్తమును దీసివేయించ బూతుకొనిన
 వాడు శ్రేయస్సును గోరువా? డెట్లులగును? ఆతఁడహితమును
 గోరువాడే. శత్రువే. అట్టివానితోడ నెడంబడిక లేమిటికి!
 అనాదిసిద్ధములు, నపౌరుషేయములు, పరమకల్యాణకారణ
 ములు, శాశ్వతమృతములు, వేదానురూపములునగు వ్యవస్థ
 లకు వ్యతిరేకముగ జరుగుచున్న కార్యక్రమమును గుఱించి
 యెడంబడిక లేట్లు పోనగును? ప్రస్తుత హిందూకొడుబిల్లును
 ఆంగ్లేయ శాసన కాలముందు 'సర్ సుల్తాను అహమదు' అను
 మహమ్మదీయుడు స్థాపించియుండెను. యోగేంద్రమండలు
 డను హరిజనుడు సమర్పించియుండెను. దానినే చేడు డాక్టరు
 అంబేడ్కరు అను హరిజనమహాశయుడు ఎటులైన
 ప్యాను చేయించ జూచుచున్నాడు. అంబేడ్కరుగారికి స్వయం
 ముగా హిందూధర్మ మనిన గిట్టదు. ఆయన మరుస్మృతిని
 నిందునభలో దగులపెట్టిన ఘనుడు. ధర్మవిరుద్ధముగ బ్రాహ్మణ
 స్త్రీని బెండ్లాడిన యసహాయశూరుడు. వాస్తవమున నిట్టి

హాకీ నేతముల మీ కను, వైదిక తపోధతులు, వీతరాగులు నగు మహాత్ములమున్న భర్తృకౌశ్రుమల మీదను దాడి చేయుట శిష్టి యధికారమును లేదు.

పైగా సర్వవిధములచేరిన కాశ్రునికర్తమై భర్తృమును సర్వహాకీయ మునర్హునియై యీ హిందూకోడుబిలువకు 'హిందూభర్తృకౌశ్రు సంక్రిహము' అను పేరు కూడ పెట్టరాదంటే అది మొంతయు భూర్భువము, మూర్త్యము నన్నమాట. "విధిన్న భర్తృకౌశ్రు విషయములలోడ నల రాదునట్టిదియు, హిందూసమాజమందలి యన్నివర్తముల హాగుకూడ పాటించుటకు దగినదియు నగు నెక క్రమబద్ధమైన భర్తృకౌశ్రుసంగ్రహమును నిర్మించవలయునని ప్రజల కోరిక రానాటికి బలీయమగు చున్నదని" బిలువమర్తకులు చెప్పుచున్నారు. కాని యిది చాల యరంగతెషయము.

సమాప్రజ లేప్పుడు నిట్టిబిలువలను కోరుకొనలేదు. పైగా హిందూకోడు నెకభయంకర విశిష్టగా భావించి దానియెడ చాలభయోరద్వేషమును జూపుచున్నారు. హిందూలా కమిటీ వారి రిపోర్టుమూలమునను, డాక్టరు మిత్రగారి రిపోర్టుమూలమునను ప్రజల ద్వేషభావము సుస్పష్టమగుచునే యున్నది.

"హిందూ సమాజమందలి వర్తమానపరిస్థితులను గమనించుచున్న ప్రతి బుద్ధిమంతుడును 'హిందూభర్తృమందు అవశ్యముగ పరివర్తనము జరుగవలసి యున్నది' అనువిషయమును లేవ్విక అంగీకరించుచున్నవాడే" అని కోడుసమర్థకు

లందురు. ఇది కూడ నేమియు బాగులేదు. పాశ్చాత్యశిక్షణ సభ్యతల కలవాటువడి, యిష్టము వచ్చినట్లుగ నడచుకొనుచు నుండు యేకొలది చపలచిత్తులతో తమలోగల విషయలోలు పత్వకారణముగను, ఇంద్రియదాస్య కారణముగను హిందూ శాస్త్రములను మార్పుచేయవలయునను బుద్ధి పుట్టుచు. కాని జీతేంద్రియులు, దూరచూలోచించగలవారునగు శ్రీవృదుషులు మాత్రము తపోధనులగు మహర్షుల యుపదేశములను, వేదాది సమృతవిధానములనే పరమకల్యాణకారణములుగా భావించుదురు. ఈవిల్లు హిందూధర్మశాస్త్రములయొక్క సంగ్రహమని చెప్పుచున్నారు గదా! అట్టిసితిలో నిందు నవినవిషయముల జేర్చుట యేమి సమంజసముగ నున్నది? విశేషముగ సంతరాతీయవివాహము, సగోత్రవివాహము, విడాకులచట్టము ఆకుబిడ్డకు దాయభాగము మొదలైనవన్నియు ధర్మశాస్త్రమునకు విరుద్ధమైనవే కదా! ఇందు ఈవిరుద్ధవిషయములన్నియు నేల చేర్చబడినవి? ఏ ధర్మశాస్త్రము చేరినైనా యీవిషయములను సమర్థించవచ్చు నందురా! దాని నేల యెదుట బెట్టుటలేదు?

వాస్తవము దీవిల్లువారు మితాక్షరాపద్ధతిని గాని దాయభాగవిషయమునుగాని, వీరమిత్రోదయ విషయమును గాని దేనినికూడ స్వీకరించలేదు. ఒకచోట నొక కొంత మతియొకచోట మతియొకకొంత, వేటొకచోట వేటొక కొంతను ప్రోగుచేసి యీవిల్లును భానుమతి సంసారమును కూడబెట్టినట్లు కూడబెట్టినారు. ఈ విధాన మన్నివర్గముల

వారియెడను సమానముగ జెల్లనేరదు. అందఱు రోగులం
 దఱకు మెళుకుందుకాక దేశకాల రోగప్రకృతులనుబట్టి
 వేరువేరు మందు లీచుబడుచున్నటులే మనవేదములు,
 మహర్షులు వందఱకు ననువైన వేరువేరు విధానముల నేర్ప
 వలయున్నారు. ప్రాశ్నానుకు రాజసూయమును జేయ వీలు
 లేదు. క్షత్రియును వాచసేయము నాచరింపరాదు. క్షత్రియా
 దులు వైశ్యస్తోమము నాచరింపకూడదు. ఇట్టిసితిలో నందఱి
 యెడను పిక్క విధానమెట్లు చెల్లును? జనులెంత యధికముగ
 నబద్ధమాడుట కలవాటు వడినను, అబద్ధ మెంత యధిక
 ప్రచారములోనికి వచ్చినను 'అబద్ధమాడవచ్చును' అను
 విధానముమాత్ర మేర్పడజాలదు. అబద్ధమాడెడు ప్రవృత్తి
 యెంత యధికమైనను మహత్త్వము సదా సత్యమందే యుం
 చును. ఇట్లే శాస్త్రనిరుద్ధమగు ఆచరణము చేయవలెననియు,
 ఇష్టమువచ్చిన రీతిని సంయమము లేకుండ భోజనము చేయ
 వలయుననియు, ఇష్టమువచ్చినరీతిని బెండ్లి చేసుకొనవలయు
 ననియు ప్రవృత్తి యెంత యధికమయినను దాని కనువగు
 బిల్లుమాత్ర మెన్నడు ప్యాను కాకూడదు. అట్లు దుష్ప్ర
 వృత్తుల కలవాటువడిన వ్యక్తులను సదాచారముగ
 సమానముగ జూచుటయు, వారి యాప్రవృత్తుల కవకాశము
 లను గల్పించుటయు ననునది పాపాచరణమునకును, స్వేచ్ఛా
 చరణమునకును, దోహదమిచ్చుటయే. శాస్త్రనిరుద్ధ జీవన
 ములు గడపుటకు సౌకర్యములను గల్పించుటనునది, అన్న
 చెల్లెండ పెండ్లిండ కవకాశము కల్పించుటయు, సారా

త్రాగుటకు దగుపాకర్పముల కలుగజేయుటయు నంత
క్షమింపవీలులేని యపరాధమో, అంతయే క్షమింపవీలులేని
యపరాధము. ఈవిల్లు ‘హిందూధర్మశాస్త్రసంగ్రహము’
అను నావముండును, ఇందు హిందూశాస్త్రము లందలి
వేర్వేరుశాఖలు సంకలన మొనర్పబడునను ప్రతిష్ఠకు బూర్తిగా
విరుద్ధము. ఇందు విభిన్నశాఖలు సంకలన మొనర్ప బడుటకు
బదులుగ సభాగ విషయములు సంకలన మొనర్ప బడినవి.
కావున నీవ్యవస్థకు ‘అధర్మసంగ్రహము’ అని పేరుపెట్టిన
జాల బాగుండును.

మఱియొక విషయము— కోడుసమర్థకులు ఒకచోట
“విహాహము, దాయభాగము మొదలగువానికి ధర్మముతోడ
నేలాటి సంబంధమును లేదు. ఇది సామాజికవిషయము.
అర్థమునకు జెందిన సమస్య. ఇది మంత్రులు విచారణ చేయ
దగు విషయము. ఈ విల్లు మూలమున హిందూధర్మమున
కేమియు హాని కలుగదు. కనుక ధర్మవిషయమున జోక్యము
కలుగజేయునొను చున్నారను విషయమే లేదు.” అని చెప్పు
చున్నారు. ఆ సమర్థకులే “ఈ విల్లు పేరు ‘హిందూధర్మ
శాస్త్రసంగ్రహ’ మనియు ఇందు హిందూధర్మశాస్త్రము
యొక్క వేర్వేరు శాఖలు ప్రోడికరింపబడిన వనియు, ధర్మ
శాస్త్రమునని పురాతన నిగూఢసమస్యలను సరళాతీసరళ
ముగ జేయుదున్నా మనియు” బలుకుచున్నారంటే అర్థ
మేమయిన ఉన్నదా? దీనిని బట్టి యేవో ధర్మశాస్త్రము

లనుచు హిందువులను మోసముతో బడవేయు చున్నారని” సుస్పష్ట మగుచున్నది.

‘భారత దేశమందు నూటికి తొంబదివఱకులలో విడాగులచట్ట మమలులో నున్నది’ అని కోమలిల్లువారి వాదము. కాని వివిషయమున సంచాయతీలవారే బహిష్కారప్రయత్నములను జేయుచుండగా కచ్చేరీలకు బోవవలయు నాడంబరమంతయు నెందులకు దెచ్చిపెట్టుచున్నారు? ప్రజల సమయమును, ధనమును కోర్టుల వ్యవహారములలో ఖర్చు చేయించుట “అవ్యాపారేషు వ్యాపారః” అనబడదా? జిల్లాజడ్జిగారు వివాహ విచ్ఛేదము ఫోషణ చేసినప్పటికి దానిని దృఢపరచుటకునై కోర్టులకు దప్పనిసరిగా బోవదగు వ్యవస్థ చేయుచున్నారు. కోమలిల్లు 1 వ భాగము 44 వ ధార (రూలు) 1 వ నియమమందు ‘జిల్లా జడ్జిగారు ఇచ్చిన వివాహవిచ్ఛేద సంబంధమగు ప్రతిడిగ్రీసి హైకోర్టు ద్వారా దృఢపరచుకొన వలయును’ అని స్పష్టముగ వ్రాయబడియున్నది. ఆ విషయము నెక్కువగా బరిశీలనజేయనెంచినను లేక అన్యసాక్ష్యమేదేని తీసుకొననెంచినను హైకోర్టు ఆచేయదగు కార్యక్రమమును దెలియజేయనట. ఆశ్చర్యకరమగు విషయమేమి యనగా, భార్యవద్ద కేసును నడపు కొనుటకు దగుధనము లేకపోయినచో కోర్టు ఆమె జీవనోపాధికై నెలకింతయని యొక కొంతధనమును, కేసులకయిన ఖర్చులను గూడ నామె భర్తచేత నిప్పించునట. ఈవిధముగ నీబిల్లు భర్తయొక్క ద్రవ్యముతోడనే భర్తతోడ కేసును

పోరానుటకు భాగ్యము తగు అవకాశమును కల్పించురట.
పాతకముచూడములారా ! హిందూకోమవారి న్యాయసద్భతి
ఇది. పైగా జిల్లాజుజ్జి తరువాతను, హైకోర్టు తరువాతను
కూడ అప్పీళ్లు జరుగుచునే యుండగలవు.

వివాహవిచ్ఛేద మయినతరువాత వీరిచే బిడ్డల సంరక్షణ నిమిత్తముగ జేయబడిన యేర్పాటంతయు వ్యర్థము. బాలుర భార్గ్యకగౌరవమును, సైతిక గౌరవమును నశింపుచేసిన తరువాత వారికి కేవల యేమి జరుగును ? రక్షణ యేమి జరుగును ! దత్తతయేర్పాట్లను శాస్త్రవిరుద్ధముగ జేసిపెట్టినారు కదా ! దత్తక హోమా మనవనరమసియే చెప్పినారు. కాని రిజిస్ట్రేషను మాత్రము యుభయమని చెప్పినారు. ద్వ్యముష్కాయగాది దత్తకవిధానమును సోదరు లిర్వ్యురకు సెకని కుమారుడే కర్మాధికారి యగుట) నిషేధించి శాస్త్రము నాపలద్రోసి పెట్టినారు. ద్వ్యముష్కాయగాది దత్తకవిధానములు శాస్త్ర సమ్మతియు లయినవును వాటి సంకరింపజేయుట యనధికార ప్రయత్నము గాదా ! కనుకనే బిలువారు “ఈపద్ధతిని బట్టి దత్తత చేసుకొనుటవలన సంపత్తు రెండు కుటుంబములను చ్చాటి యావలకు బోకుండయుండును. ఒకే వ్యక్తిగాని, శౌండలు వ్యక్తులుగాని సంపత్తును తమ చేతులలో నణచి పెట్టుకొని కూర్చొనకుండుటకై ప్రభుత్వమేదియో యొక యేర్పాటు చేయవలసియన్నదికదా ! అట్టిసీతిలో ద్వ్యముష్కాయగాది విధానముల నెటులుంచగలము ? ఈవిధానములను బట్టి రెండు కుటుంబములవారు కేవలము సంపదను

బంధుకొండుమని మాత్ర మొడంబడిక జేసుకొందురు." అని వల్కుట చాల యజ్ఞానమూలకముగ నున్నది. ఏలయన శాస్త్రురమ్మితమగు విధానములను బట్టియే సమాజముగాని రాష్ట్రముగాని, ప్రభుత్వములుగాని నడచుకొనవలసియున్నది. ఒక వ్యక్తినిబట్టికాని, సమూహమును బట్టికాని శాస్త్రవిధానములం దాటంకము కలుగరాదు. ఈ శాస్త్రవిరుద్ధ ప్రయత్నమును విడచి నాన్యవాదము నాధారముగ జేసుకొని సంపదలను పండిపెట్టెద మందురా! అప్పుడీచేసిన దాయభాగ వ్యవస్థయంతయు వ్యర్థమైపోవును. ఒకయెడ ధనముమీద భర్తకు సంపూర్ణాధికార మున్నదనియు, అతనికి సంపత్తుమీద సంపూర్ణముగ దానవిక్రయసత్తాధికారము లుండుననియు జెప్పచుండగ ద్వాయముమ్యాయంబు విధానముగ వత్తత చేసుకొనుట కధికార మెచటించుడి వచ్చును? బిల్లువారి యీషలుకుల కర్థ మేమున్నది?

మితాక్షరాశాసనమున కాటంకము కలుగుటతోడనే కుటుంబము ఛిన్నభిన్నమగును. మృత్యుకరములమూలమున గూడ ప్రజలుగూడ చాల బాధపడిపోవుదురు. తెల్లిదండ్రులలోను, సోదరులలోను ఐకమత్య విషయమెట్లులున్నను విడకులచట్ట కారణముగ భార్యాభర్తలలో నుస్థిరసంబంధము చెడిపోవును. ఇక కుటుంబ జీవనము చాల కష్టమైపోవును. పిమ్మట నందఱు హోటలుభోజనమునకు, హాస్పటలులో మృత్యువునకు అర్హులయిపోవుదురు. ధర్మము నశించుట మూలమున నీతిగూడ నశించిపోవును. సత్యము, అహింస,

మీను, దీను మొదలగు సమస్తము లంతరించిపోవును. ప్రాపంచిక వ్యవహారములు జరుగుట సంభవమయిపోవును. వ్యవహారమందునూడ కెవ్వరు వన పుత్ర మిత్ర భాతృ కళత్రాదు లబద్ధమామటను కోరవలగదా ! తమ మంత్రులు, సేనాపతులు అజ్ఞానమౌనవలనని మోక్షార్థవ్యయన గోచరమైననా! అంతయు కాదు. అబద్ధమౌనమిదట ప్రతికూలత కల్గి యీ యన్యతమాదీన స్వక్తిని దండించుటకు వగు ఏర్పాటు చేయబడును. న్యాయాధికారులు సాక్షులవలన సత్యభావము నాశించినవాడే న్యాయము జరుగగలదు. అసత్యమువలన సన్యాయము, అన్యాయమువలన దెడుశాసనము, దెడుశాసనము వలన సవ్యవస్థయు నేర్పడుట నిశ్చయము. ధర్మబుద్ధి యంతరించగనే లంచగొండితనము, బ్లాకుమార్కెటింగు వృద్ధిపొందుననుటలో సందియములేదు. బజారులో బహిరంగముగ గేలను 1కి రు. 2-4-0 చొప్పున అమ్ముబడు పెట్రోలు బ్లాకుమార్కెటులో రు. 18/- ల చొప్పున అమ్ముబడ నారంభించును. ధర్మముతోడ సంబంధమే లేనపుడు బ్లాకుమార్కెటింగు ఏట్లు అంతరించును? కష్టపడి పనిచేసినపుడు నెలకు రు. 1000/- లు లేక రు. 2000/- లు వచ్చిన లంచగొండితనము వలన లక్ష రెండులక్షల రూపాయలు మిగుల నారంభించును. ధర్మభయము లేనపుడు లంచగొండితన మెట్లు నశించును? ఈ కోడుబిల్లు కారణముగా మను, యాజ్ఞవల్క్య వశిష్టాదులచే నిర్మింపబడిన నియమము లుల్లంఘించబడగా, ప్రస్తుత సప్రచారము, అంభేడ్కరుగారు నిర్మించిన

నియమములను మాత్రము త్రోసిపుచ్చుట కెంతకాలము పట్టును? ఎంత కష్టము కలుగును? ధర్మముయెడను, ఈశ్వరునియెడను అన్యాయ మొనర్చినవారికి నుంత్రులయొక్కయు, ప్రభుత్వముయొక్కయు కండలో కారముచల్లుట ఒక లెక్కయగునా? పోలీసులు, సైన్యములు, సి. ఐ. డి. లు (గూఢచారులు) ఆ విషయమున నేమియు చేయజాలరు. ప్రజలలో ధర్మబుద్ధి యడుగంటినపుడు పోలీసులు, సైనికులు మాత్రమే యీ శాశ్వతమునుండియైన నూడిపడుదురా? వారుకూడ నా ప్రజలలోనుండి వచ్చువారే. వారుగూడ పూర్తిగా లంచగొందు లయిపోవుదురనుటకు సందేహములేదు. అట్టిస్థితిలో చౌర్యము, లంచగొండితనము మున్నగున వెటు లంతరించును? ఒకసారి రిఫీ అహమదు కిదవాయి మహాశయు డువన్యశించుచు 'భ్రష్టాచారములను పోగొట్ట నియమింపబడినవారు కూడ భ్రష్టాచారముల పాలైపోయినారు' అని పల్కినాడు, ఇట్టిస్థితిలో హిందూకోడుద్వారా కమ్యూనిజము బోగుగ ప్రోత్సహించబడు నన్నమాట. ధర్మమునకు, సంవత్సరమునకు ఒక జీవనమునకు కమ్యూనిజమం దెట్లు తాత్తలేకుండ బోయినదో అట్లే దేశమందంతటనుగూడ తాత్తలేకుండ బోవును. హిందూకోడుద్వారా సగోత్రవివాహము, అంతరాతీయ వివాహము, విడాకులచట్టము నాచరణలోని వచ్చిన తోడనే అధర్మప్రవృత్తు లధికమయిపోవును.

కోడుబిల్లు మున్ముందు శాస్త్రములమీద దాడిని సాగించును. కోడుబిల్లు స్వీకరించబడగానే మను, యాజ్ఞ

వల్క్యముల పితామహులు వ్యర్థములు. నవనరములు నయి పోవును. ఇక ధర్మరాజేము తప్పదు గదా ! అన్నచెల్లెండ పంపకముల మూలమున సంపత్తి అనేకభాగములుగ విభజించ బడి యిన్నభిన్నమయి పోవును. అంతమునకు యావత్తుభూమిని సంపదను, రాష్ట్రీకరణముచేయుగా (రాష్ట్రమునకు చెందునట్లు చేయబడగా) ఎవ్వనివద్దను ఎట్లుగ వ్యక్తిగత సంపత్తి ఉండదో అట్లే, ఈ విషయమునగూడ జరుగును. ఇట్లు సంపత్తినికొంచుట నిశ్చితము. ఈస్థితిలో తిండి, గుడ్డ, నైద్యము, న్యాయము చొకగా లభించుట కెంతకష్టము కలుగునో వేరుగ జెప్ప నక్కఱలేదు. ఎప్పటికయిన ధర్మమువలననే సమాజముకాని రాష్ట్రముకాని నిలువ గలదు.

ఎపుడయితే వ్యక్తిగతభూములు, సంపత్తులు నశించి పోవునో లేక రాష్ట్రములో కలుపుకొనబడునో, అప్పుడు జీవనము కేవలము జడయంత్రమువలె నుత్సాహవిహీనమై పోవును. జోశేషధనముకొరకును, విశ్రాంతికొరకును విశేష కార్యములు సంపాదించుకొనబడును. ఇంతియగాక యజ్ఞ తపో దానాదులు కట్టువడిపోవును. పిమ్మట నెకవేళ నీచంచలు రాలగు రాజ్యలక్ష్మి యేవిదేశ శాసనమునకైన ఏ అయోగ్య స్వతంత్ర ప్రభుత్వమునకైన లోబడిపోయినచో, దానిని మునుందు విడిపించుట అపశ్యక మగును. తన్నిమిత్రముగ నాందోళనావ్రయత్నములు సలుపుటవసరమగును. తన్ని మిత్రముగ జాలడబ్బు ఖర్చు అగును. వ్యక్తిగత భూమియు, వ్యక్తిగత సంపదయు నున్ననాడే ప్రజలు అయోగ్య ప్రభు

త్వము నంక్షత్రొక్క గలుగుదుడు. కాంగ్రెసు కార్యక్రమము లందునూడ బోట్లకొలది రూపాయలు ఖర్చయిపోయినవి. కనుకనే నువ్వును నీవెన్నివెంటు కంజర్వెటివు డళమును తొలగించ గలిగినది. ప్రజలవద్ద నేనంపకయులేని పరిస్థితిలో ప్రభుత్వ మేమిచేసినను న్యాయమును, అన్యాయమునుగూడ ప్రజలు తెలియి అనుభవించవలసినదే. కాని వేటుదిక్కు లేదు. ఇట్లు రాజకీయవిజృంభణలో చించినప్పటికి రాష్ట్రము కంటిపై బోవును. కనుక ప్రభుత్వము సాధ్యమయినంతవరకు రాష్ట్రముపలి వ్యక్తిగత తీవ్రములందు, సామాజిక, భార్మిక జీవనములందు చాల తక్కువ బోక్యము కలించుకొన వలయును. రాష్ట్రము యొక్క భూమినంతను ప్రభుత్వము చేత బెట్టుటచున్నది తమ కాలుసేతుల ఖండింపజేసుకొనుటతో సమానము.

ఇట్లే శిక్షావిధానమును (విద్యను) గూడ ప్రభుత్వము చేతులలో బెట్టకూడదు. శాసకు లొకప్పుడు, ఆస్తికులు, వేటొకప్పుడు నాస్తికులు నగుచుందురు. వారు వేర్వేరు విధములతో శాసనక్రమములను నడపవచ్చును. దాని కనుకొలముగ రాష్ట్రవిర్మాణము నపేక్షింతురు. ఆ రాష్ట్రవిర్మాణమున కనువగు శిక్షాపద్ధతి నమలుజరుప జూడవచ్చును. తన్నులముగ రాష్ట్రమందలి సంస్కృతి, సభ్యత, గౌరవము పూర్తిగ నడుగంటిపోవును. భారతదేశములో నేటివరకు నడచుచున్న శిక్షావిధానమునకు కారకులు ఆంగ్లేయులు. ఈ యాంగ్లేయ శిక్షావిధానమందు భారతదేశముయొక్క చరిత్ర, సాహిత్యము

కూడ సామనేయబడినవి. ఆర్యులు ఉత్తరధ్రువమునుండిగాని
 వచ్చియో తర ఆసియానుండి గాని వచ్చియున్నారని నిరూపిం
 చుటకు వీరు ప్రయత్నించియున్నారు. వేదములు గొల్లల
 గీతములనియు, రామాయణ, భారతాదులకు బ్రహ్మణ
 మెద్దియు లేదనియు నిరూపించి బ్రయత్నించినారు. ఇందు
 మూలముననే ఆర్యులు తమయింట గూర్చొనియుండియు
 విదేశీయులైపోయినారు. వీరు తమను, తమ పూర్వీకులను
 హీనులని భావింపదొడంగితి. తమ సంస్కృతి, సభ్యతలను
 గూడ హీనముగ భావించి, యత్యంతము గ్రుడితనముతో
 నితిరుల ననుకరింప మొదలిడిరి. ఈ కారణముచేతనే దేశమం
 తయు ఖండఖండములు కావలసి వచ్చినది. 'భారతదేశ
 మేదియో పంచాయతీస్థానమనియు, ఇది వారి సంశపారంభర్య
 ముగ వచ్చుచున్న ధనముకాదనియు, ఇందు బయటనుండి
 మహమ్మదీయులెట్లు వచ్చియున్నారో, అట్లే యార్యులును
 వచ్చియున్నారనియు నేనేవో భావము లిచ్చటి ప్రజల మెద
 దులలో గడ్డకట్టుకొనిపోయినవి. పైగా నీదేశము ఎట్లుగ
 మనదో, అట్లే వారిదికూడ నట. 'వీరికి, వారికి పడనప్పుడును,
 వీరు, వారు కలసిమెలసి యుండుటసంభవ మయినపుడును
 దేశమును ఖండములుగ జేసుకొని యెవరి భాగమును వారేల
 దీసుకొనగూడదు?' అను నిటువంటి దురాలోచనలకు ఫల
 రూపముగ దేశము విభజింపబడి పాకిస్తాను ఏర్పడినది.
 లక్షలాది స్త్రీపురుషాదులు చంపబడినారు. లక్షలాది జనులు
 ఇల్లు, వాకిలి లేక శరణము! శరణమంటూ తిరుగవలసి

వచ్చినది. ఈతప్పును ఇతిహాసము నశించవంతవఱకు, నము చితిమగు నితిహాసము నాచరణలో జెట్టనంతవఱకు నింకను పెన్ని యుపరములు జరుగునొ చెప్పబాలము.

ఇదే విధముగ ధార్మికవిషయములలోను, సామాజిక విషయములలోను ప్రభుత్వము లోక్యము కలుగజేసుకొన నిచ్చినపు డాప్రభుత్వ మేదేని నాస్తికవిధము ననుసరించుచు ధర్మమును ద్వేషించునది మైనతో సర్వవిధములచేతనుగూడ ధార్మిక, సామాజిక నియమముల సమూలనాశనముచేయును. తొరంగజేలువంటి శాసకులే నియమములనుజేయు నారంభించి నతో నేడెచ్చటను నామమాత్రమునకైన దేవాలయములు లేకుండ బోయెడివి. శిఖా యజ్ఞోపవీతములుకూడ నుండెడివి కావు. ఈ కారణముచేతనే మహర్షులు శిక్షావిధానమును, సామాజిక, ధార్మిక నియమములను ప్రభుత్వము చేతులలో జెట్టిలేదు. కనుక శాసనము మారినను శిక్షావిధి మాత్రము మార్పుజెందదు. ధార్మిక, సామాజిక నియమములు మార్పు జెందవు. తన్మూలమున రాష్ట్రము తన బుద్ధిచేత దానాలో చించుకొని తన ధర్మ, కర్మాదులను రక్షించుకొన గలుగును. ఏ రాష్ట్రమయినను భౌతిక పారతంత్ర్యమును భరించగలదు. కాని యాధ్యాత్మిక, మానసిక పారతంత్ర్యమును మాత్రము భరింపజాలదు. ఒక వ్యక్తికి బేడిలు వేయుటచేతను గూడ మ సిష్టమును పాడుచేయుటవలన గలుగు కష్టము కలుగదు. కోరోఫారమును వాసన చూపి వ్యక్తిని స్మృతిహీనునిగా జేయుట చాల హానికరము. పరముఖపేక్షగల శిష్యుడు,

నుసాధ్యయును గూడ స్వతంత్రులు కాగోరుటలేదు. వారి యనుసంధానమంతయు నితరుల యాజలమీద నడచుచున్నది. వారు స్వతంత్ర సంకల్పములు కలిగి యుండలేకున్నారు. భాగవతమందలి చండామార్కులువంటి పరాక్సాసాధ్యయులు 'స దీనో రాజనేవకః' అనియే భావింపబడుదురు. ఈ దృష్టిచేత శిక్షణపద్ధతిని, భూములను, ధార్మిక చామాడిక నియమములను ప్రభుత్వమువారి చేతులలో బడనియకుండుటెంతయు నవసరము. హిందూకోడు ఈ మూడింటిని తప్పక న్నాశమొందించును. ఫలరూపముగ కమ్యూనిజము బాగుగ ప్రబలిపోవును.

కొందఱు జనులిట్లు లనుచున్నారు. — "తాము హిందూకోడు యెడ ద్వేషమునే చూపుచున్నాము. కాని మీ హితమును మీరేమియు జూచుకొనుటలేదు. ప్రస్తుత హిందూకోడు మీ కిష్టము కానిచో మీకు ఏ కోడుబిల్లు ఇష్టమగునో మీరే చెప్పండి! నేకు ఏదియో యొక కొంత వ్యవస్థ జేయనిదే కార్యక్రమము జరుగజాలదు గదా! కనుక మీ కిష్టమైన కోడును జెప్పి మీపక్షమునే నిలువజెట్టుకొనండి! ఉచితమని తోచిన ప్రజాప్రభుత్వము దానిని గుఱించియే విచారణ జేయగలదు." దీని నాధారముగ జేసుకొనియే కొందఱు స్త్రీలు, పురుషులు క్రొత్త కోడునిల్లు నిర్మాణమునకు సంసిద్ధులు కాజొచ్చినారు. కాని యీవిషయమున మేము ఇంతమాత్రమే సమాధాన మిచ్చెదము. ఏమని యనగా, "ఇప్పటివరకు నొక సాంగోపాంగ వ్యవస్థ నడచుచు వచ్చు

చున్నది. దానికి బదులుగా వేరొక నవీన వ్యవస్థను జేయవలసిన యక్కఱలేదు. ఒకడు ఒకని ఇంటిని కూలగొట్టి నారంభించగా మనముకూడవెల్లి యా గృహమును వేరొక విధముగ గూలద్రోయ బూనుట ఉచితమును కాదు. అవసరమును లేదు."

ఈ కోడుబిల్లు మూలమున పారంపర్యముగ వచ్చుచున్న యనేక హిందువుల విశేష విషయములు అంతరించును. దీనిద్వారా హిందువులు మహాస్మృదీయులుగను, క్రైస్తవులుగను బోలపోయబడుదురు. వివాహ ప్రకరణములో ప్రతి హిందువును బెండ్లి చేసుకొని నవకాశమియబడినది. ఈ కారణముచేత వర్ణవ్యవస్థ యంతయుచెడి వర్ణసాంకర్య మేర్పడును. ప్రాచీన వ్యవస్థనుబట్టి కౌటుంబిక జీవనము, సంపత్తి సీరముగ నుండెడివి. ఈ కోడుబిల్లునుబట్టి ఆశుబిడ్డలను భాగస్వామిగను వారసులనుగను చేయుటమూలమున సంపత్తి లోయి ధిన్న భిన్నమై పోవును. 10 వండ్ల లోపుననే సాధారణకుటుంబీకుల యింట్లు, పొలములు నమ్ముడై పోవును. ఆశుబిడ్డ యత్నవారింటికి బోవుచు దనభాగమునకు వచ్చిన యింటిని, పొలమును అమ్ముకొనిపోవగలదు. ఆమె యెక్కువ ధనమునకు లోభపడి అన్యమతస్థులకు కూడ అమ్మినేయగలదు. ఒకే యింటియందును, యింటింటను, భర్తయొక్కయు, సోదరునియొక్కయు నింటిలోను హిందుస్తానము, పాకిస్తానము నేర్పడును. సోదర గృహమందును, భర్త గృహమందును కురాను చదువబడును. గోమాంసము వండబడును. వేదపాఠమునా

దులుగూడ సంబోధింపఁబడినవి. రాస్తవమున భార్యభర్తల
యొక్క బీవన యొక్క బీతదా! కనుక తోడలు తనతండ్రి
యింటనుండి వెంట యూసిని వెచ్చుకొనివచ్చునో, అంత
యూసిని లేక చింతకంటె వెక్కువ యూసిని యాడవనుచు
తన యత్తవారింటకి గొనిపోవును. లాభమేమియు లేకపోగా
సోదర బావమిత్రులతో గలహములు బయల్పెడలును.
తేనులు, దానాలు వధివచ్చును. తక్కువ యూస్తి లభించి
నను తండ్రి యప్పులోని కొంతభాగము తనమీద బడినను
ఆడుబిడ్డకు పెండియగుట కష్టమయి పోవును.

ఇప్పుట సాధారణస్థితిలో తండ్రి లేక సోదరుడు తమ
భార్యల మెడలలోని వగలనైన అమ్మి యప్పులు తీర్చి తమ
యాడుబిడ్డకు (సోదరి గాని, కుమార్తెగాని) మంచి యింటిని,
మంచి వరుని మంచి పెండ్లి చేయుచునేయున్నారు. తరచుగా
తమకంటె నుచ్చస్థితియందున్న గృహమును వెదకి యచట
తమ సోదరికి, కుమార్తెక పెండ్లి నేయుచున్నారు. పితృ
కుటుంబముకంటె వత్తవారి కుటుంబము అధికస్థితిగలది యని
అనుకూలదగు నుదాహరణయు తెన్నియో కలవు. బిల్లు
ప్యాసయిన తరువాతను, ఆడుబిడ్డలు స్వయంవరము జేసుకొన
వలసివచ్చును. నివాహము దూరదృష్టితో కూడినది కాక
కామమే కారణముగ గలదియగును. ఆస్తులయందలి యాశ
కొలది నాడువాడిమీద నెన్నేని యత్యాచారములు జరుగ
గలవు. నేడు సంపత్తు లేకుండగనే గూండాలు అబలలను
బాదుచేయుచున్నారు. సంపత్తునందలి లోభముచేత నికముం

దింకను సభికముగ నబలలమీద సత్యాచారములు జరుగును. తండ్రి జీవించియుండగనే తనభాగమును తాను దీనుకొని వేరయిన పుత్రునకు తండ్రి మరణానంతరము ఆతని యాస్తిలో భాగము లభించవలెనని భావించిన మిగిలిన కుమారులయెడ జాల ఘోరతరమగు నన్యాయము జరిగినట్లే. కన్యాదాన ముత్తమోత్తమమైన దానము. వివాహమందు దానముతో బనిలేదని భావింపుటకూడ జాల బొరబాటు. స్త్రీ పుగుషు లిద్దఱు నెక్కరే. (భార్యాభర్తలు ఇరువురు నెక్కఱే) వారిద్దఱకు స్వార్థ మొక్కటి. జీవన మొక్కటి. వారిద్దఱిలోను వేరువేటు స్వార్థములను గల్పించుటనునది కలహమునకు విత్తువేయుటయే.

బిలు సమరకులు చెప్పనదేమనగా, “తండ్రి యాస్తి మీద సభికారము వచ్చుటతోడనే యాడుబిడ్డల నిమిత్తముగా నడచుచున్న కట్నముల యాచార మంతరించునట. స్త్రీకి దైన్యసితి యుండదట. తండ్రి ధనమం దభికారముండుటచేత సత్తవారింట దాసురాలై పడియుండనక్కఱలేదట. ఇంతకు పూర్వము స్త్రీ ధనకు బేరులవంటి సోదరులుండియు డబ్బు కొఱకై యొరులమీద నాధారపడి యుండవలసివచ్చుచున్నదట. అడుబిడ్డ భాగ మాడుబిడ్డకీయకుండ అన్యాయమునకు పాల్పడు సోదరునిమీద నామె కేను పెట్టుకొనవచ్చునట.” ఆలోచించి చూడగా పైవిషయము లన్నియు గడు సత్య దూరములని నుస్పష్టమగుచున్నది. ధనికుడగు సోదరుడు తన సోదరి కష్టపడుచుండగా జూచి యూరుకొనలేదను విషయము

నిజమే. ధనము లేనివాడుకూడ భార్యనగలనమ్మి ఋణముల దీర్చివేసి సోదరికై మంచిగృహమును, మంచివతుని వెదకుచునే యున్నాడు. భారతదేశము దండలు జనులు కోటిశ్వరులు, లక్షాధికారులు కాకను విషయము, చాలమంది బీదవాండ్రను విషయముకూడ నిజమే. తండ్రి మరణించినచో చాలమంది యాడుబిడ్డలకు పెండ్లికైన రూపాయలు మిగులుటలేదు. వారి గతి యేమి కావలసినది! అను విషయము కూడ నాలోచించదగినదే. పైవిషయములతోబాటు క్రింది విషయములుకూడ నాలోచించవలసినవే. అవి యేవనగా, తండ్రి ఋణగ్రస్తుడైనచో నాడుబిడ్డకు లభించు సంపద్యాగముతో పాటు ఒకకొంత ఋణభాగముకూడ లభించునుగదా! వేయి, వేయి రూప్యముల భాగములను పొందిన కన్యకల నెంతమంది పెండ్లాడుటకు సంసిద్ధులగుదురు? మఱియు వేయి వేయి రూప్యముల ఋణభారమును పొందిన కన్యకల నెంతమంది పెండ్లాడుటకు సంసిద్ధులగుదురు? అను విషయము కూడ నాలోచించదగినదే. ఏకొలది రూపవతులగు స్త్రీలకో తప్ప మిగిలిన స్త్రీలందఱకు హిందూకోడు హానినే కలిగించును. ఇది ధ్రువము.

స్త్రీ తన తండ్రివలన వచ్చిన ధనమును పొలమును బెట్టుకొని స్వతంత్రవ్యాపార, వ్యవసాయముల నారంభించినచో నామె కార్యమునకు బుత్తులుగాని, భర్తగాని తోడ్పడుట సంభవమయి పోవును. ఇట్లే పతి, పుత్రాదుల కార్యములం దీమెయు తోడ్పడుట మానివేయును. ఈ

సిటిలో నిరువురి కార్యములును ధ్వంసము లగును. అహంకారము, భేదభావము, కలహము మూలమున దాంపత్య జీవితమును, కుటుంబసుఖమును విషప్రాప్తము పోవును. శ్వశురుకులమునకు (మామగారి కుటుంబమునకు) రాణియు, గృహలక్ష్మియునగు స్త్రీ శ్వశురుల శుశ్రూషను, భర్త సేవను, సనియ వ్యవహారమును చేసిన నది దాంపత్యమున బడదు. సాధారణముగా బురుషులుకూడ గురుజనుల (తల్లి, తండ్రి మొ॥ వారు) యెదుట దాసులగుటకు తప్పుగా భావించరు. వాస్తవమున నీదాంపత్యమే సర్వాధికమైన యైశ్వర్యమునకు స్త్రీనిగాని, పురుషునిగాని ప్రభువుగా జేయును.

“ తండ్రి యాస్తిమీద నాడుబిడ్డల కధికారముండుట వలన వారి భర్తలు దురాచారులయినచు, పునర్వీవాహము జేసుకొన్నను లేక మృతినొందినను నారు తమ కుటుంబము వ్రలకు దాస్యము చేయుచు, అనాచారములద్వారా ధనోపార్జన జేసుకొనుచు జీవన యాపన జేయనక్కఱలేదు. బిడ్డలను నిశ్చింతగా బెంచుకొనవచ్చును. ఆర్థికశక్తి కలుగుట తోడనే స్త్రీ భర్తవలన, బంధుకోటివలన, కాముక జనము వలన రక్షణ బొందగలదు ” ఇట్లు కోడుపక్షము వారందురు. కాని ఇదియు ససంగతమే. భర్త కుటుంబము యొక్క సంపత్తి మీదనే స్త్రీ కధికారము విధించబడినది. వివాహ సంతరము భార్య భర్త గోత్రమునకు జెందిన దగును. ‘ పిండం దత్వాధనం హరేత్ ’ అను వాక్యమును బట్టి శ్రాద్ధ, తర్పణ, పిండదానాదులు చేయువాడే ధనమున కధి

కారి యగును. సోదరులుండగా సోదరీమణులకు సిరిడప్రభా
నాధికార ముండదు. తనుక వారికి ధనాధికారము కూడ
లేదు. కాని భర్త యా స్త్రీయందు మాత్రమామె కధికార
మున్నది. దానివలననే స్త్రీ పోషింపబడ వలయును. భర్త
తోడనే ఆమె జీవనయాసన జేసుకొనవలయును. వారిలో
ఆర్థిక విషయము వేరైన సంబంధమును వేరగును. తన్మూ
లమున ద్వేషము బయల్పడలి జీవితము దుఃఖముయమగును.
గర్వ మునునది సేవాభావమునకు విరోధి.

వతి, మామ, అత్త, తోటికోడలు, మరది మున్నగు
వారితోడ విరోధము సంభవించినపుడు స్త్రీచేతులలో సంపద
యున్న సదాచారముకంటె దురాచారముదియే ముండగును.
స్వధర్మపరాయణురాలు, త్యాగశీలురాలు నగు స్త్రీకి అంద
టును నమస్కరింతుడు. ఆమె కేనస్తువునకు లోపము గన్పిం
పదు. దురాచార యగువాఁ డీమె నీడనైన దాకజాలడు.
అట్టి సతీష్టల్ల కెదేని లోపము గలిగినచో ప్రభుత్వము
ద్వారా భర్తకుటుంబమునుండి యాలోపమును దీర్చ
వలయును. భర్తకుటుంబమున ధనమేమియు లేనియెడల
నామెను తండ్రియో, సోదరుడో తప్పక దోడ్పడుదురు.
వారి సహాయము సంతోషపూర్వకముగ లభించున్నను
కొనసముద్వారానైన ఆమెకు సహాయము కలిగించవలయును.

“బుద్ధిమంతుడైన మనుజు డెవ్వఁడును దుర్వినియోగము
చేయవలసి వచ్చునేమో యను భయముచేతను, తనకే హాని
కలుగునేమోయను భయముచేతను శస్త్రాస్త్రములను దనవద్ద

నుంచుకొనడు. అట్లే భర్త చోరుడు, పతితుడు, నన్యాయి యైనచో లేక బునర్వీవాహము జేసుకొన్నచో స్త్రీ వైధ వ్యము, ల్యాగము, తపస్సుతో గూడిన జీవనమును గడుప లేనియెడను, తన మనస్సును నిలువబెట్టుకొన లేనియెడను. బిడ్డలను పెంచుకొనుటకై వ్యభిచారిములకు సంసిద్ధురాలగుటకంటె గౌరవపూర్వకముగ బునర్వీవాహము జేసుకొనుటెంతయు మేలు. విడాకుల చట్టమూలమున నామె కనుకూల వాతావరణము లభించును, పునర్వీవాహము వలన కడుపు మంట చల్లారును. యశావనమండలి యభిలాష లీడేరును. ఈస్థితిలో వివశురాలై యామె సతీత్వమును భంగపరచుకొన నక్కఱలేదు. భూదాహత్యలు, (గర్భస్థ శిశువుల జంపుట) చేయనక్కఱలేదు. తిరస్కృతురాలై రూపమును అమ్ముకొన నక్కఱయులేదు." పైవిధముగ విడాకులచట్టమును సమర్థించువారు చెప్పుదురు. కాని పైవిషయములు పైకి మాత్ర మాపాతరమణీయముగనే యున్నవి. కాని కొంత యాలోచించి చూడగా నదికూడ చాలహానిని గలిగించునవి యని తేలగలదు. ప్రపంచమందు పాప, పుణ్యములు సదా జరుగుచునే యుండునను విషయము నిజము.

కాని యెంతవరకు ధర్మాధర్మ భేదము, పాపపుణ్య భేదము, విధినిషేధ భేదము నుంచునో యంతవరకే కొందఱు కాకున్న కొందఱునును పాప, అధర్మ, నిషేధాదులకు దూరముగానుండ బ్రయత్నింతురు. పైభేదభావము లేనపుడనాచార మార్గమునుండి మఱుటయే దుష్కరమయి

పోవును. అనురాగభావమున సంపాదించుకొనిన వస్తువునందు
 నిషేధ భావము, దురాచార భావము, అధర్మ భావము నడు
 గంటుటతోడనే విధాన భావము, సదాచార భావము, ధర్మ
 భావము బయల్పెడలును. పిమ్మట దానిని మఱలించుట
 మనకు శిక్షము కాదు. “ యద్వాక్యతో ధర్మ ఇతీతరస్థితోన
 మన్యతే తస్య నివారణం జనః ” “ స్వభావతః క్షయ మహానః
 వ్యతిక్రమః ” తనవద్ద నశ్చుము నుంచుకొనుటొక విష
 యము. పాపపు బని నేయుట కవకాశ మిచ్చుట వేరు విష
 యము. అశ్చుము నుంచుకొనుట అనైధము (తప్పు) కాదు.
 తన కాలు చేతులను మనుజుడు స్వాభావికముగ నడుకుకొన
 లేడు. కాని క్రొత్త క్రొత్త భర్తల ననుభవించ వచ్చునను
 దలంపుతోడ బుర్రాతన భర్తలను విడచిపెట్టుచు నుండుటయు
 గవ్వము కాదు. కావున భర్తను విడచిపెట్ట వచ్చు ననుటెం
 తయు హానికారణము. విడాకులు వుచ్చుకొనకుండగను కూడ
 కడుపుమంటను చల్లార్చుకొనుటకు విధిక్రయక్రములు అగు
 నుపాయము లుండవచ్చును. వేళ్ళలు కూడ నేదియో యొక
 సమయమున కడుపుమంటతో బాధపడువారే కదా ! అట్టి
 యెడ కేవలమొక్క విడాకుల చట్టమూలమున మాత్రము
 కడుపుమంట చల్లారునని యెట్లు చెప్పగలము ? సంతోషము
 లేనపుడు యకాపనపు టభిలాషలు మాత్రమెటు లీడరును ?
 ఎప్పటికైన సంద్ధింధ వరసమువలనను, ఇంద్రియ జయము,
 పవిత్ర వాతావరణము, భజన ధ్యానాదుల వలనను చిత్తము
 శాంతిని బొందగలదు. స్త్రీ పురుషుల ప్రకృతులు వేరు. స్త్రీ

రక్షణముననే వంశ, గోత్రములు నిలుచును. స్త్రీదేత్రము పాడగుటతోడనే అన్ని విషయములు పాడగును. కనుకనే స్త్రీలు పురుషులకంటె నూరు రెట్లధికముగ బూజింపబడదగినవారు. లజ్జా శీలములే స్త్రీలలోని విశేషములు. కావున వారికి పునర్వివాహ మెంతమాత్రము బనికేరాదు.

ఇంతియగాక విడాకుల చట్టమును స్త్రీ యెటులువయో గించుకొనునో, యటులే పురుషుడు నుపయోగించుకొనును. స్త్రీలు లజ్జాసంకోచములు కలవారు కావున దీనివలన వారికి చాల తక్కువలాభము కలుగును. కాని చపలచిత్తులగు బురుషులే యీచట్టమును దుర్వినియోగముజేసి యుధికలాభమును బొందుదురు. పురుషులు పిల్లలుకల స్త్రీలను, రూపములేని స్త్రీలను, వయస్సు ముదిరిన స్త్రీలను విడచి క్రొత్తక్రొత్త రంభలను వెదుకనారంభింతురు. రూపవతులగు యువతులే యొకటిరెండు మాగులో పునర్వివాహమును జేసుకొనగలరు. కాని మిగిలిన రూపములేని నాధారణస్త్రీలు, వయస్సుముదిరిన స్త్రీలు తమ భర్తలు విడచిపెట్టినేయుటచే మఱల నెంత ప్రయత్నించినను రెండవ భర్తను బొందలేరు. వారు రక్తాశ్రువులు గార్చుచు జీవితము గడుపువలసివచ్చును. ఏదియో కొలది చపలచిత్తులగు రంభల నిమిత్తమై చాలమంది స్త్రీల జీవితములు ప్రమాదములకు గుఱియగును. వారి కడుపు మంట (ఆకలిబాధ) అధికమైపోవును. వారి మనోభీష్టముల గతి యేమి కావలయునో పాతకులే యాలోచించి తెలుసుకొనగలరు.

కోడువిల్లువారు చెప్పినదేయినగా, 'యంగయుగమం దలి దయా, ప్రేమ, వాత్సల్యములు స్వరూపమును దాల్చినవా ? యన నెప్పు నారీలలామ తన యధికారములను దుర్వినియోగము నేయుననియు, స్వేచ్ఛాచరణకు దాని తీయుననియు శంకించుట చాల యన్యాయము. సీతా, సావిత్రిల సంతాన విషయమున నిట్లు శంకించుట ఆ పరమ పతివ్రతల నవమానించుటే ' కాని మన మిచట నాలోచించ వలసిన విషయమేమి యనగా, కర్తవ్యనిష్ఠా, దయా, ప్రేమ, వాత్సల్యములు రూపము దాల్చినవా యననెప్పు నారీలలామ తండ్రి యాస్తిని, విడాకుల చట్టమును అపేక్షించునా? ఎంతమాత్రము నపేక్షింపదు. సీతా, సావిత్రి మున్నగు వారిని మూఁగులనుగా తలచి సంపత్తును, విడాకుల చట్టమును గోరుకొను స్త్రీ తనను సీతా, సావిత్రి మున్నగువారి సంతాన మని చెప్పుకొనవచ్చునా? వారికిందు ఏమైన గౌరవము కన్పించుచున్నదా? వారు విడాకుల చట్టమువంటి యవ్యవస్థను గోరుకొనగా, దానిని దుర్వినియోగము చేయుకుండు రనుటకు మాత్రము ప్రమాణమేమున్నది ?

డాక్టరు అంబేద్కరు మహాశయుడు స్త్రీ సంపత్త్య మస్య నత్యాశ్చర్యముగ వర్ణించి చెప్పుదురు. కాని శాస్త్ర పరిచయము గల వ్యక్తుల కీవిషయము అత్యంత సుబోధ మగును. స్త్రీ యొక్క వారసత్వపు విధానముల సుల్లభించి హిందూకోడు ప్రత్యక్షమందు మను, యాజుర్వేదముల వచనములను ద్రోసివుచ్చినది. శాస్త్రములం దేరంపత్తు కెవ్వ

దధికారి యని సర్వోపనిషదియన్నదో దానికి వ్యతిరేకవిధానమును ప్రేములులేయ నభర్హము. స్త్రీ ధనము నావత్కాల మందొక్క భర్త లేవు అన్యులేవ్వరును ఖర్చుపెట్టరాదు. ఇందుచేతనే ఆమె యధికారియుల పిషయముల సభకవిచారిణి చేయబడినది. పివాహిరియగు స్త్రీ కంటే, వివాహము కాని కన్యకలును, పివాహమైన వారియందు గూడ సక్రతిస్థితా స్త్రీ లగును ప్రథమాధికారియు భావించబడుచున్నది. 'అనేకమంది రోగుల కొకేమందు' వంటి వ్యవస్థయే అవ్యవస్థ యనబడును. గాని మను, యజ్ఞవల్క్యుదుల వ్యవస్థలు శాస్త్రీయములు కావున నవ్యవస్థలు కాజాలవు. రోగులందఱును సుకే చికిత్స నేర్పరచునా డజ్ఞానియగును.

కాని బుద్ధిమంతుడు కాదు. స్త్రీ పురుషుల ప్రకృతి, యోగ్యతలం దధిక భేద మున్నది. స్త్రీలలోగల గర్భధారిణి, సంతానపాలనాది తత్త్వములు పురుషులలో లేవు. పురుషుని యందుగల కాశిన్యగుణము స్త్రీయందులేదు. పురుషుడార్జన సేయును. స్త్రీ ఆయార్జనమును గృహమందు సముచితముగ నుపయోగించును. పురుషునిది బాహ్యక్షేత్రము. స్త్రీది గృహక్షేత్రము. కనుక స్త్రీ చదా పురుషుని నియంత్రణమందే యుండవలయునని విధించబడినది. తండ్రి యాజ్ఞానుసారముగనో, పుత్రుని యాజ్ఞానుసారముగనో, భర్తయాజ్ఞానుసారముగనో స్త్రీ తన ధనమును ఖర్చునేయగలదు. స్త్రీ

స్వతంత్రించి సంపద ముపయోగించి సారంభించిన తనకు, తన సహచారమువలనకూడ చాల యపదము వాటిలును. అనేక ప్రకారముల పురుషులతోడ సంపర్కమువలన స్త్రీలహృదయ గతులే మారిపోవును. తన్మూలమున సంపత్తు దుర్వినియోగము నేయబడను. ముందుముందు ఇటువంటి పేలాదిచరిత్రలు జరుగగలవు.

స్త్రీ ధనమును స్వతంత్రముగా ఖర్చునేయవచ్చుననుట కుదాహరణముగా జెప్పబడుచున్న విషయమేమి యనగా, 'స్త్రీ తనధనమును స్వతంత్రించి ఖర్చుపెట్టుకొనవచ్చునను విషయమును స్మృతికారులుకూడ సంగీకరించుచునే యున్నారు కదా! అట్టి స్థితిలో విధవాస్త్రీకి వారసత్వరూపముగ లభించిన యాస్తి నామె ఏల వినియోగించుకొనకూడదు? ఆమె గండు సంపూర్ణ స్వతంత్రత యేల యుండరాదు?' ఇదియు సముచితముకాదు. మొదటి విషయము స్త్రీధనము కొలదిగ నుండును. రెండవ విషయము స్త్రీ యెల్లవేళల బరతంత్రుడాలని చెప్పబడినది. 'న స్త్రీ స్వాతంత్ర్యమర్హతి' అందుచేతనే యామె తనధనమునుకూడ దుర్వినియోగము నేయ వీలులేదు. కాని భర్త చనిపోయి, ఈమె సంపత్తుకు యాజమాన్యమును నహించి అన్యరక్షకుల యక్కఱలేకయే తన ధనమును తాను ఖర్చుపెట్టుకొనగల స్థితిలో నన్యదురాచారుల సంపర్కమున బడి యీమె సంపత్తును దుర్వినియోగము జేయవచ్చును. సాధారణముగా నందఱి మనస్సుకూడ చంచలముగనే యుం

మన. పైగా వేదములందు స్త్రీయొక్క మనస్సును నిశేషించి యాశాస్య మని చెప్పినారు. “స్త్రీగా మాతాశాస్యం రఘు ”

“ యశోము స్థానశోభి ” అను వాక్యము కూడ ముందుముందు సంపాదించునందుగ వ్యాఖ్యానించబడినది. సావాయివాది పండితులలో నూడ ముఖ్యముగ చరాస్తిమీద స్వతంత్రమున్నది. స్త్రీనినియుండునూడ భర్తృదత్త సిరాస్థి యందు స్వాతంత్ర్యమున్నది. కాని యది వివత్కాలమందు ప్రాణరక్షణకావలయు నట్లుంట రక్షణకొరకును క్రయవిక్రయములు సేయవీలగును. అయినను పరిపూర్ణస్వాతంత్ర్యము నిశేధము. లేని యదాచారము నాధాతముగ జేసుకొని వారసత్వపు ఆస్తియొక్క హక్కులనుగూఁజించి ప్రశోత్తర సమాచార మెట్లు పొనగును!

ఒకడొక చిన్నవస్తువును సంపాదించుకొన్నాడనగ, యాతడు పెద్దవస్తువునుకూడ సంపాదించునని మనమెట్లు చెప్పగలము? అదిచు చిన్నవస్తువును దుర్వినియోగము చేసి నచో పెద్దవస్తువును దుర్వినియోగము చేయనీయరు. సాధారణముగా స్త్రీకి ధనరూపమున భూషణములో వస్త్రముగో, కొలది రూపాయిలో ఉండును. వారసత్వముగా నిల్లు, భూమి, అధికముగ నగలు వచ్చును. కనుక వీటిని సర్దుబాటు చేసుకొనుట కష్టము. వీటిని దుర్వినియోగము చేసిన హాని కలుగును. కనుక బిల్లును ప్రతిఘటించువారు చెప్పనలసిన విషయమేమి యనగా “స్త్రీ తన ధనమందలి యొకభాగమును రక్షించుకొ

నగలిగి, రెండవ భాగము నేల రక్షించుకొన లేదు? " అను ప్రశ్నకు తావేలేదు. వస్త్రాభూషణములను, రూపాయలను, రక్షించు కొనలేదు? " అను ప్రశ్నకు తావేలేదు. వస్త్రాభూషణములను, రూపాయలను రక్షించుకొనదగు ప్రవృత్తి స్త్రీబలం స్వతస్సిద్ధముగనే యుండును. కాని బాహ్యసంపత్తులు సంరక్షించుకొనుట అంతతేలికకాదు. ఎన్నిదైన స్త్రీకి ధనదూపముగ పెద్దసంపత్తు వచ్చిన దానిని భర్తయో, పుత్రుల సంగతి సంరక్షించుట కేవల పతిపుత్రాదుల సమ్మతిమీద స్త్రీ యాధనమును వినియోగించును. లేదా శాస్త్రానుసారముగ ధర్మము సేయును. పతిపుత్రాదుల సమ్మతి లేనిచే స్వతంత్రించి యన్యపురుషులతోగలసి సంరక్షణ యేర్పాట్లను జేసుకొనుట, ఇచ్చవచ్చినట్లు లింట బయట దిరుగుట, ఇచ్చవచ్చిన పురుషులతోడ కలసి మెలసి నడచుకొనుచుండుట, సంపత్తు నిచ్చవచ్చినట్లు లుపయోగించుటయు నెన్నడు స్త్రీకి విధించబడ లేదు.

ఇదేవిధముగ నాడుబిడ్డ హక్కుల విషయమున డాక్టరు అంబేద్కరు ప్రతిపాదించిన యాలోచనలు నిరర్థకములు, శాస్త్రవిరుద్ధములును. తండ్రికి పుత్రుడంత ప్రియుడో పుత్రికయు సంతయే ప్రియురాలు. అయినను అందొకటి నాతడు దానము చేయవలసి వచ్చుచున్నది. వేటొకరి నింట నుంచుకొనవలసి వచ్చుచున్నది. ఒకరు తన వంశగోత్రాదులను వృద్ధి బొందించి పిండ శ్రాద్ధాదులు చేయగా, వేటొకరన్యగోత్రములలోనికి బోయి సర్వము చేయవలసి వచ్చు

చున్నది. ఇందుననే నిశువ్రు: హక్కులలోను భేదమున్నది. ఒకరినొక హక్కుల విషయమున స్వస్థులను ఉదాహరణగా ప్రకారమునలం హత్వద్వము తెలియలేదను విషయము మనకు మునుమున్నది. ఈవిషయ మీగ్రంథముండే యన్యత్ర వివరించుననున్నది. 'శాసనముద్వారా మాధి బలి యముకాగల' యి ప్రవీకాన్నిలు చెప్పిన తీర్మానము బాగుగనే యున్నది. కాని యామాధి శాస్త్రవిరుద్ధము కాకూడ దనియే యుండలి భావము. శాస్త్ర సమ్మతమైన మాధియు, ప్రాచీనులు, శిష్టులు నాచరించుచు వచ్చిన యేదేని వ్యవస్థయు భ్రాంతిరహితమగును. నేను కన్యయొక్క చతుర్థాంశమునకు సంబంధించిన హక్కుల విషయమున జనులెట్లు పొరబడుచున్నారో, అట్లే వేర్వేలు శాస్త్రముల భావములను దెలుసుకొనుట విషయమున కూడ బొరబడ వచ్చును. ఇది యొక యావశ్యకదాని మనియు, దాయము నూత్రము కాదనియు, మూల వచనములను బట్టియే తెలియుచున్నది. ఒక సోదరుడు స్వతంత్రుడగు తన వేతొక సోదరునకు దన యంశమున గొంత దానము నేయడనియు, సోదరుడు తన యంశమునుండి కొంత భాగమును దన సోదరి పెండ్లి నిమిత్తమై ధర్మము నేయుననియు నీ మొదలుగాగల విషయములన్యత్ర విశదీకరింపబడినవి. ఇంతియగాక సంపత్తు నశించుట, మనస్సు పాడగుట మొదలుగాగల యవర్థములు జరుగగలవని కూడ స్పష్టికరింప బడినవి.

నేను కొందఱు జనులు భాగ్యవంతులు, భాగ్యవంతుల నియమముల విషయమున విస్తవమునకు తెలిసేగ జేయుట వీరత్వము, గర్వించదగు విషయమునని భావించి 'జనాభివృద్ధి' ప్రతిపేధము విధవావివాహ స్రుతిపేధము తదు సభ్యత సంతను మంటగలిపినద'ని పలుకుచున్నారు. 'ఇదియంతయు వారు స్వకీయ గౌరవమును మఱి ప్రతిపేధముచేయుచున్నారని వేరొందు కాదు' అని తలచునాత్రమే దానికి సమాధానము. ఏదేని వస్తువు ముందు చెడ్డదాని యనునవి స్వప్రమాణము వలన బరిష్కారమగును. కాని ప్రపంచమువలన గాదు. సభ్యుడన నెవడు? "సభాయాం సాధుభిర్భ్య" ఈ వ్యుత్పత్తిని బట్టి సభయందు సాధువైనవాడు సభ్యుడనబడును. లోకుల సభ యెటులున్న నట్లే యందలి జనులును సాధువులుగను, మంచివాడుగను ప్రగణించబడినారు. వేష్యులసభలో వేష్యుల మంచిదని భావించబడును. కాని యోవేష్యులలో పతివ్రతామతలుల సభయందు మంచిదని యెట్లు ప్రగణించబడును? కోటు, బూటు, హేటులకు భరించి భోజనము చేయువారికి, కాలుసేతులు కడుగుకొని, పట్టుబట్టి భరించి, పరిశ్రాంతమున గూర్చొని భోజనము సేయువా రసభ్యులుగనే పోషవచ్చును. కాని వాస్తవమునకిది సభ్యత కాదు. ప్రామాణికుల సభయే వాస్తవమున 'సభ' యనబడ దగినది. అందలి ప్రామాణికులే సభ్యులు. తాస్త్రానుసారముగ నడచుకొనువారే సభ్యులు. ఇచ్చవచ్చినట్లుగ నడచుకొనువారు సభ్యులునుకారు, నరులును గారు. వారు కేవలము వాసరులే.

“ఈతయో యత్ర గచ్ఛన్తి తత్ర గచ్ఛన్తి వా పరాః
 శస్త్రాజి యత్ర గచ్ఛన్తి తత్ర గచ్ఛన్తి తేనరాః॥”

ఇచ్చనచ్చినట్లుగ నడచుకొనునారే వానరులు. శాస్త్ర సమ్మతముగ నడచుకొనునారే నరులు. నేటి సభ్యులదృష్టిలో వివాహముకూడ నసభ్యమే గావచ్చును. హిమామదులు సేయుట, మంత్రముల జపించుట, ప్రదక్షిణములు సేయుట, కన్యాదానము సేయుట లేక ప్రసించుట — ఇది యంతయు నాధునికదృష్టియం నసభ్యతా లక్షణమే గావచ్చును. శాస్త్రముల ననుగమించువాడే యా పవిత్రములను దెలుసుకొన గలడు. ఆతని దృష్టికి శాస్త్రసమ్మతముగు నవివాహము, వివాహము, బహువివాహము మున్నగునవన్నియు సభ్యత్వ చిహ్నములుగనే న్నట్లును.

హిందూకోడువారు శాస్త్రీయవివాహమందు ఒక్క నెలవడియే కాక కన్యాదానము, లాజహిమామము కూడ అవసరములేదని చెప్పినాడు. అని లేకన్నను గేవల సప్తపది మాత్రముననే వివాహముచితముని తలపఱచుచుట. ఇది కూడ శాస్త్రముల పేరట శాస్త్రములమీద దాడిసేయుటయే. శాస్త్రీయ వివాహములను నిబద్ధించుచున్నట్లువలన నవి యపూర్ణములని నిర్ణయించును. ఇందులకై వ్యయముకూడ నధికమగును. సివిలుమేరేణ యాత్మప్రకారము శాస్త్రములను పూర్తిగ ద్వేషించుచున్నాడుకూడ శాస్త్రములను విశ్వసించు వానితో సమానముగ భావించబడును. అట్లు భావించనివా డితరశాసనముల ప్రకారము దండనపాత్రుడగును. విధవా

వివాహ విషయమున కర్మాతము సంరక్షకుల యనుమతికూడ
తీసుకొనుటవలనమిది భావించబడినది. కథవాక్త్రీ తన యిచ్చ
వచ్చినదానిని జెప్పడవచ్చును. నేటి సాధారణస్థితిలోనే దివి
ప్రేమను లక్షకముగ నుచ్చవి కదా! నిలు ఆనులులోనికి
రాగానే ప్రతివ్యక్తియు తెక్క లేనన్ని వివాహములను,
తెక్క లేనన్ని వివాహలవల్లపు తెన్నుటను దివిప్రేమను
చేయుచుకొనవలసి వచ్చును. సుమాస్తాల మెక్కయు,
నాఫీసర్లయొక్కయు వావశ్యకత మెండయి ప్రజల ధన
మంతయు నననసర గానర్హతనుములం నధికముగ ఖర్చయి
పోవును. నీనికే 'అవ్వాచారేషు వ్యాచారః' అనిపేరు. ప్రతి
వ్యవహారమును కోర్టుల శరణము తప్పకపోగా, ప్రజలీలా
గ్రంథములను జదువుటకు నగుధనము, సమయము మాత్ర
మేల ఖర్చుకాదు? కాని యొక విషయమేమనున, ప్రజలు చాల
భాగము చనువురానివారు. శెండన విషయమేమన వారి
చాల సమయము ఉప్పు, మిరపకాయలను నగుకూర్చుకొనుట
లోనే ఖర్చయిపోవును. ఇక వారికి లాగింథములను నూచు
కొనుట కవకాశ మెక్కడ చిక్కును? అస్థితిలో స్త్రీదర్శన,
బారిష్టర కనుపులు బాగుగ నిండునన్నమాట. ఈస్థితిలో
గూడ 'కేసులును, దానాలను తగ్గించుటకై కోడుబిల్లు అవస
రము' అని పలుకునున్నారంటే అంతకంటె నాశ్చర్య
మేమున్నది? 'కే మాశ్చర్యమతః పరమ్!' పైగా నిటువంటి
లంచగొండితనపు కాలములో కోర్టులద్వారా న్యాయమును
మనమెటు లపేక్షించగలము?

ఎవండైన నీవిలు మేలేజి విషయమున కేను పెట్ట
దలచిన యెడల కోర్టులో సర్టిఫికేటు తీసుకొని వివాహ
రిజిస్ట్రారు కివ్వవలసి వచ్చును. తీర్పు జరుగనంతవఱకు వివా
హము పూర్తికానట్లే తలవబడును. ఈవిధముగ జిన్నచిన్న
విషయములందు కోర్టువారికి బాగుగ లాభము కలుగును.
వివాహము సంపన్నమగుటకు మిగిలిన విషయము లన్నియు
సప్రధానము లగును. వివాహ రిజిస్ట్రారు, ముగ్గురు సాక్షులు
మాత్రమే ప్రధానమగుదురు.

తరచుగ నాస్తికుల విషయమున నేవేని ధార్మిక
నియమము నేర్పరచుటకే కాక శాస్త్రవ్యవస్థ నేదేని నవలం
బించవలసి వచ్చినప్పుడుకూడ నాచరణికులురగు ధర్మాత్ముల
ద్వారా అవలంబించుట జరుగుచున్నది. వ్యవస్థ చేయువాడు
రాగద్వేషములను లోనై స్వార్థమును సిద్ధింపనెంచుకొనినచో
నాతడు వ్యవస్థ చేయదగినవాడని భావించబడు చున్నాడు.
కొలది దినములనుండి మాత్రము పరిస్థితి యెట్లు మారిన
దనగా నేదేని శాస్త్రవిరుద్ధ విషయము జరుగగనే దానినాధార
ముగ జేసుకొని దానికనుకూలమును వ్యవస్థ చేయబడవారంభిం
చినది. అందులకైకూడ శాస్త్రవచనము లన్వేషించబడుచునే
యుండెడివి. కాని శ్రాత్త వ్యవస్థలను, శ్రాత్త శాస్త్రములను
నిర్మింప బ్రయత్నము నేయబడెడిది కాదు. కాని దాకకు
అంటేడ్కరువంటి వ్యక్తి, అంత్యజడయ్యు బ్రాహ్మణస్త్రీని
బెండ్లాడి మహాసామునకు బాల్కుడి వ్యక్తి ఇచ్చవచ్చిన
రీతిని శాస్త్రమును నిర్మింప నాహుించుచున్నాడు. విశేషముగ

నందలు తనతోసమానులగు శత్రు బ్రహ్మాంతునున్నాడు. నర్ సుల్తాను అహమదు ఏమి, మోగ్లీమంకలుడేమి, రావుసాహబేమి? డార్జిలు అంటెక్కరు ఏమి!— వీరవరికిని వాస్తవమున హిందూదర్శమును దానటకైన యర్థతయు, నధికారమును లేను. హిందువులు రామ, కృష్ణాద్యవతారములను, విశ్వమిత్ర, వశిష్ఠాది ఋషిపుంగవులనుగూడ కేవలధర్మపాలకులుగను, కష్టకులుగను మాత్రమేభావించురు. పరబ్రహ్మయగు బరమేశ్వరునిగూడ బ్రహ్మదేవుని సృష్టికర్తయని తలతురు కాని, వేదవిరూపతయని మాత్రము తలవరు. కాని యూరిమేశ్వరుడే అంతకు బూర్వమున్న వేదములను బ్రహ్మదేవుని హృదయమందు ప్రకటమొనర్చినట్లు భావించురు. ఇట్టి సిద్ధియందు వేదములను, వేదాధారములగు నార్షధర్మగ్రంథములను ఆధారముగ జేసుకొని యేర్పరుపబడిన ధర్మములను మార్పుచేయుట కొక స్వేచ్ఛాచారియగు వ్యక్తి కధికార మెటులుండును? నేటి శాసకు లధికారగర్వమున గన్నులు గానక చేమి తలచిన దానిని జేయవచ్చును. కాని యంతమందు వారి యాశాసనము లన్నియు తగులపెట్టబడకను దప్పదు. చేసిన ముష్కర్త్యములకు ప్రాయశ్చిత్తము చేయించబడకను దప్పదు.

రాష్ట్రము సర్వవిషయములందును స్థిరమైన యున్నదిని బొందవలయుననిన భౌతికవిషయములతోబాటు ఆధ్యాత్మిక, ధార్మిక, సాంస్కృతిక విషయములను గూడ ఉన్నతిలోనికి జెచ్చుట త్యవసరము. మన రాష్ట్రము నేటివఱకు సంగ్రామ

పరిస్థితియందున్నది. ఇంతవఱకు స్వతంత్రతా సంగ్రామ విషయములనే యాలోచించుచు వచ్చినది. సైనికుని దృష్టి యం దొక్కశత్రువు నిమిత్తములే మాభ్యవిషయమై యుండును. ధార్మిక, సాంస్కృతిక విషయములు కేవలము సప్రధానములే కాక మార్గమధ్యమున సభ్యంతరము గలుగజేసినచో, వారు వాటిని దిరస్కరించు చున్నను కూడను. సైనికునకు గంభీరాగోచన నేర్చుట కవకాశముండదు. ఆ సమయమున సంస్కృతి యెడను, ధర్మముయెడను సైనికుడు చేసిన యవరాధములను తుడిచివెట్టును. కాని యద్ధాంతర మట్టిపరిస్థితి యుండదు. స్వాతంత్ర్య సంగ్రామముయమున నాయకులకు భారతీయధర్మ, సంస్కృతుల విషయమున నాలోచించుట కవకాశము నికెచ్చిదికాదు. వారు వీరావేశమునను, భావావేశమునను అనుచితములగు నాచరణములకు, నాలోచనలకు దావిచ్చినారు. వారు మాపినత్యాగమును, తపస్సును, వీరత్వము కారణమగుటచేత ప్రజలు వారిలోని దోషములను గమనించలేదు. అవృష్టవశమున నేను దేశము స్వతంత్రమైనది. ఇక నయ్యా వేశమును విడచి, తెలివిలోనికి వచ్చి రాక్షసప్రవృత్తులను విడనాడి వాస్తవికస్థితిని గుఱించి గంభీరముగ విచారణ జేయవలయును. ధార్మిక, సాంస్కృతిక నియమము లుల్లంఘించబడు చుండగా పెద్దపెద్ద నాయకులేవ్వఱును జూచి యూరకురడరాదు. ఊరకున్నచో సామాన్యజను లింకను నుల్లంఘింప నారంభింతురు. ఎప్పుడైన నెవండైన సధర్మకృత్యమును జేసినను దానిని ఉపన్యాసము

లందు, వ్యాసములందు జర్పించి ప్రచారము చేయవలదు. ప్రచారము ప్రజల హాకార్యమునే తేయ బ్రోత్సహించును. ప్రచారస్వాతంత్ర్య మొకసద్ధతినిబట్టి అంగీకరించనువచ్చును. కాని ధర్మవిరుద్ధములగు కోరికలను నిర్మించి బలవంతముగ బ్రజల మెడకు గట్టిపెట్టు టెంతయు వన్యాయము.

ధిష్ణిలోను, ఇతరస్థానములందు హిందూకోడును నిరోధించుటకై యెన్నేని సభలు జరిగినవి. కోడును సమ్మతించని వారెవరైన యెదుటకు రావచ్చుననికూడ చెప్పబడినది. కాని యెవ్వఱు నెదుటకు రాలేదు. వేఱువేఱుగా మాత్ర మొక రొక విధముగ మాట్లాడిన వేఱొకఱు వేఱువిధముగ మాట్లాడిరి. కాని యాసమరకులు ముఖముఖగ మాటలాడుట గాని, లేక తమ యాశీయుములను వ్యాసములద్వారా ప్రచారము చేయుట గాని చాల మంచిది.

మేమందఱము మాధర్మమును, సంస్కృతిని, సభ్యతను మా లోకప్రియ ప్రభుత్వము కాపాడగలదని యాశించుచున్నాము. మా ప్రభుత్వ మీవిషయమున గంభీరవిచారణ చేయుటకు బదులుగ నధికాభినివేశముతోడ “హిందూకోడు” వంటియనావశ్యక వ్యవస్థలను చేయుచున్నదనగా మేమందఱ మెంతయు చింతింపవలసి వచ్చుచున్నది.

హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష

వివాహము

శాస్త్రీయ: వివాహమునకు, కోడుప్రకారము క్రింది షరతులను బూర్తిచేయు టావశ్యకమని చెప్పబడినది:—

(1) వివాహసమయమున నిరుపక్షములందు నేయొకరో భర్తగాని, భార్యగాని యుండకూడదు. (2) వివాహ సమయమున నెవ్వరును మూర్ఖులుగాని, పిచ్చివాకులగాని, అయి యుండకూడదు. (3) వరుసకు 18 ఏండ్లను, వధువునకు 14 ఏండ్లను వయస్సు పూర్తియై యుండవలయును. (4) రెండు పక్షములవాడు పరస్పర నిషిద్ధమైన సంబంధము కలవారు కాకూడదు. (5) రెండు పక్షములు పరస్పర సపిండ పక్షములు కాకూడదు. మతీయు నిరుపక్షములందు శాస్త్రీయ వివాహము జరుగుట యుక్తమే యని తెలుపు నాచారము. (6) 16 ఏండ్ల వయస్సు నిండని వధువు విషయమున నామ సంరక్షకుని యనుమతి బడయు టావశ్యకము. మాతృకులమందు కి తరములు. పితృకులమందు కి తరములు సపిండములని భావించబడినవి. సోదర సోదరీమణులకు, పినతండ్రి సోదర పుత్రికలకు, పినతల్లి సోదర పుత్రులకు, సోదర సోదరీమణుల సంతతులకు వివాహము నిషేధింపబడినది. ఇందు అర్ధరక్త సంబంధము, సహృదయ రక్తసంబంధము, ధర్మజసంతతి

సంబంధము, అధర్మజ సంతతి సంబంధము, దీర్ఘక సంబంధము, రక్తజ సంబంధము, కూడ జేర్చబడినవి.

శాస్త్రీయ వివాహమున కేర్పడువలసిన షరతులన్నియు ధర్మయుక్తములే యుట. ఆలోచించి చూచిన నిడియంతయు గల్గె యని వ్యక్తము కాగలదు. ఆలోచించి చూడగ నిందల మొదటి విషయమే చాల పొరబాటుగ దోచుచున్నది. సిద్ధాంత ప్రకారము స్త్రీ కౌక్కు-వివాహమే యుక్తము. పతి యున్నను, మరణించినను స్త్రీ పునర్వివాహము చేసుకొన దగదు.

“నతు సమాపి గృహీయా త్పత్య ప్రేతే పరస్య వ
(మను. 5-157)”

“సకృదంశో నిపతతి సకృత్కన్యా ప్రదీయతే (మను 9-47)”

“అయం ద్విజైర్హి విద్యద్భిః పశుధర్మో విగర్హితః
మనుష్యాణామపి ప్రోక్తోవేనే రాజ్యం ప్రకాశతి

(మను. 9-66)”

“న వివాహవిధాపుక్తం విధవాదేదనం పునః. (9-68)”

సావిత్రి మొదలగు వారే భయంకరావస్థలో బడవలయునని యెఱింగియు మానసిక నిర్ణయమును మార్చుకొనలేదు గదా ! అట్టి స్థితిలో భర్త సజీవుడై యుండగనే యాతని విడచి స్త్రీ పునర్వివాహము చేసుకొను అనున దెంతయు నధర్మము కాదా ? ఇందు వేఱుగ జెప్పవలయు నదే మున్నది !

పురుషులకు గూడ ఏక సత్యవ్రతము అత్యంత ప్రశంస నీయమే. అయినను భార్య మృతిబొందిన స్థితియందు సజీవురాలైయున్న స్థితియందు గూడ పిచ్చిదయిన కారణము చేతను, సంతతి కలుగకున్న కారణము చేతను, అస్తి హోత్రాది కర్మలను, వంశమును నిలువజేయు కొనుబట్ట పురుషుడనేక వివాహములను తేనుకొన విచ్ఛేదము వివాహము శాస్త్రములందు స్పష్టికరింపబడి యున్నది.

“పునర్దార క్రియాం తుర్యాత్పున రాధానయేన చ” (మను-188)

ఇట్టి యితిహాసములు గూడ బెక్కులు కలవు.

స్త్రీ పురుషులం దూహింపవలెని సమత్వమును స్థాపింపనంచు మనుజులు గర్భధారణ విషయమునగూడ బురుషులను బాధ్యులనుగ జేయవలసి యుండును. స్వయాపముచేతను, అవయవములచేతను, స్వభావముచేతను, యోగ్యతచేతను, శక్తిచేతనుగూడ స్త్రీపురుషులలో భేదమున్న కారణముచే వారివారి కార్యములందు శాస్త్రమును నిరూపించుచున్న భేదములనుగూడ స్వీకరించవలసినదే. పురుషుడు తన ప్రకృతిచేత సంవత్సరముం దనేకమంది బిడ్డలను కనగలడు. స్త్రీతన ప్రకృతిచేత సంవత్సరముం దొక్క పర్యాయమే బిడ్డలను గనును. ఇట్టి స్థితియం దీసమత్వరూపకమంతయు నెందులకు? గర్భధారణము, శిశుపోషణమున ససాధారణశక్తి తల్లిదే. అనేక సంతానోత్పాదనశక్తి కేవల మొక్క పురుషునియందే యుండును. కనుక శాస్త్రము

సారముగ నిరువురి వివాహములందు, భార్యతలందు నధిక భేద మున్నది. వ్యావహారికముగ వంశరక్షణనిమిత్తము భార్యయే భర్తను వున్నవాహము జేసుకొన త్రోవ్విహించును. కాని కోతులిలును బట్టి యట్లు జరుగజాలదు. పునర్వివాహము తముగ జేసుకొని భార్యకు వివాహలిప్సించి తీర నలసినదే యబ! అహ! ఏమి ధర్మము! భార్య యివ్వకదీ నప్పుడు కూడ వంశరక్షణనిమిత్తముగ బురుషును వున్నవాహము జేసుకొన గూడదట!

మహమ్మదీయులలో బహువివాహ విధానము యుక్తమే. కాని హిందువులలో నీహిందూకోడుమూలమున శాస్త్రవిశ్వాసము, ధర్మవిశ్వాసము నంతరించియే పోవును. ఇక నాదంపతు లిరువురు మహమ్మదీయులలో గలసి తమ మనోరథము నీడేర్చుకొందురు. అట్టి స్థితిలో హిందూకోడు ధర్మము నేమి రక్షించును? పైగా మహమ్మదీయులలో బహువివాహవిధానమును నిరోధించవలసినవరకు పైవిధానముకు నిర్మించనే కూడదు. అట్లు నిర్మించిన భారతీయసమాజ మందు తప్పుక క్రొత్త పాకిస్తానుకు బునాది యేర్పడును. హిందువుడు తన జీవితమం దొక్క పెండ్లి చేసుకొని నలుగురు బిడ్డలను గనిన, మహమ్మదీయుడు నాలుగు పెండ్లిండు చేసుకొని పదిహేనుగురు బిడ్డలను గనగలడు, ఈకారణముచేత హిందువుల సంఖ్య తగ్గుచు, మహమ్మదీయుల సంఖ్య పెరుగును. ముఱల వారు పాకిస్తానును గోరనారంభింతురు. హిందూకోడు కారణముగ మను, యాజ్ఞపల్ల్యాది మహర్షులను, వేదాది

శాస్త్రములను దిరస్కరింప సాహసించినవార లొక ప్రభుత్వ మేర్పరచిన హిందూకోడు మున్నగు శాసనములను దిరస్కరించుట కెంతమాత్రము జంకుగొనరు. క్రమక్రమముగ వారిలో విశ్వాసభావ మంతరించి పునర్వివాహము శేసుకొన వచ్చునను ఆశకొలది మహమ్మదీయ మతమును స్వీకరింప నారంభింతురు. అప్పుడు హిందూధర్మ రక్షణవిషయము గగన కనుమమై పోవును,

డాక్టరు అంచేడ్కరు మహాశయులు సెలవిచ్చిన విషయ మేమన్నగా - “ హిందువులు తన యింట ‘నధూవరు లిరువురు నెకే వర్ణమునకు, నెకే జాతికి, నెకే యుపజాతికి జేందినవారయి యుండు టావశ్యకమను’ విషయ మాచార ముగా వచ్చుచున్నచో, దానిని బట్టి యాతడట్లే చేయవచ్చు నట. కాని దేశహితవాది యెన్నడైన హిందూవర్ణములందు, జాతులందు, నుపజాతులందు విశ్వాసము లేనికారణమున నేబయట్టి పిల్లనైన బెండాడనొందిన నాశడు నట్లు చేయవచ్చు నట. రూఢివాదులు (ఆచారముగవచ్చు విషయముల నాద రించువారందఱు) తమతమ ధర్మానుసార మెట్లు తలచిన నట్లు చేసుకొనవచ్చునట. ఒక ధర్మము ననుసరింపనొందని దేశహిత వాడు లెవ్వఁడైన దను యాలోచనమును, దను యంతఃకరణ మును అనుసరించి నడచుకొనుటకు స్వతంత్రులట. ” దీనిని బట్టి జాతిమతభేదానుసారము జరిగిన పెండ్లి ధార్మికవివాహ మనియు, జాతిమతభేదములతోడ నిమిత్తములేకుండ జరిగిన వివాహము సివిలుమేరేజి, లేక రిజిస్ట్రేమేరేజి యనియు స్పష్ట

మయినది. ఇందుచేతనే వీరు శాస్త్రీయ వివాహమును విడిచి
మేరేజిని - రెంటిని గూడ నంగీకరించినది. ఇక గొందఱు
జాతిమతవిచక్షణతో నిమిత్తములేకుండ జరిగిన పెండ్లికూడ
శాస్త్రీయమే యని నిరూపింప బ్రయత్నించుచున్నారు. కాని
కానివలన బ్రయోజన మేమియు లేదు. ఏలయు హిందూ
కోడును బట్టికూడ ఆపెండ్లి యధార్థమే యగును. కాని
యాలోచించదగు విషయమేమనగా హిందూధర్మమునుగాని,
శాస్త్రములనుగాని యాదరింపక వ్యతిరేకాచరణము జేయు
వాడుకూడ హిందువుడే యగునా? ఒకవేళ హిందువుడే
యైనచో కోడుబెల్లు హిందూధర్మమును రక్షించునది యని
భావించుటెట్లు! హిందూధర్మమును, హిందూశాస్త్రములను,
హిందవాచారములను ఉపేక్షచేసి విరుద్ధముగ నడచుకొను
వాడుకూడ హిందువుడే యైనచో కూతురును బెండ్లాడిన
తండ్రియు, సోదరిని బెండ్లాడిన సోదరుడుకూడ హిందువులా!
కాదా! యనికూడ ప్రశ్న వేసుకొనవలసి వచ్చును. వారు
కూడ హిందువులే యనినచో, నట్టి విషయములు కూడ
హిందూకోడుయం దున్నవన్నమాటయే.

ఈస్థితిలో మహావీరత్మాగి వేసిన ప్రశ్నయే బాగుగ
నున్నది. ఏమని యనగా “అంతఃకరణముయొక్క ప్రేరణయే
మాన్యమయిన స్థితిలో నెవండైన మతాంతర వివాహము
కూడ జేసుకొనవచ్చునా?!” దీని కెచ్చటను సమాధానము
గాన్పింపదు వాస్తవమున నిది యొక యనర్థము. శాస్త్ర
ములను ధర్మములను దీసి యావల బెట్టుడని ప్రోత్సహించు

వదలి. వతనూన్మఖ ప్రవృత్తులు స్వాభావికములని యిందలు నెరిగిన విషయమే. కాత్రు ధర్మ విశ్వాసమున్న వాడు మనుజుడు పతనమునకు దూరీభూతుడగును. రాజ్యమును దురాచార, సదాచారములు, సత్య, అన్యతములకు -

స్వతంత్రత విచ్చిన స్థితిలో సదాచారముందు, సర్వవిషయములను బ్రవర్తించు జనులెందఱుండురు? కాస్త్రోక్తములగు వర్ణాశ్రమ ధర్మములను భాటించు వచ్చును, ఊల్లంఘించు వచ్చునన్న స్థితిలో కఠిన రియమములను భాటించుట కెవ్వరున్యుక్తు లగుదురు? 'మన్యము త్రాగను వచ్చును. త్రాగకుండను ఉండవచ్చును. వ్యభిచారము చేయనువచ్చును. చేయకుండను ఉండవచ్చును. ఎట్లు చేసిను సమానమే' యని రాజ్య, సమాజములందు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య మిచ్చి వేసినచో, కాస్త్రీయ వియములు పాటించబడునను నాశయే వ్యర్థము. కావుననే కాత్రు విరుద్ధకార్యములను జేయ నవకాశ మిచ్చుట ఆత్మకాత్య జేసికొన నవకాశమిచ్చుటతో సమానమని విద్వాంసుల నుతము. రెండువిధముల కార్యములను సమానముగ భావించుటయే నతిమిత్రాని, వేశ్యను సమానముగ భావించుటయే ఇది కాజమున చిత విషయము. కనుక కాత్రు ధర్మముల విశ్వాసములేని వారికి 'సివిలు మేరేజి'యే బాగున్నది. హిందూలోడును విస్మించి కాత్రు విశ్వాసులను, అవిశ్వాసులను సమానముగ జూచి ధర్మ విశ్వాసమును, కాత్రువిశ్వాసమును శిథిల పరచుట ఏమియు బాగులేదు.

‘ బిల్లు ఆచరణలోనికి వచ్చినవాటి సందేయు ప్రాచీన నియమాలు, నానార వ్యవహారాలు అన్నియు రద్దు చేయబడగలవు ’ అని కోమలో స్పష్టముగ వ్రాసి యుంచ బడినది. హిందూకోశవ్యాసా ప్రాచీన శాస్త్రము అన్నియు మంట గలనటులు చున్నవని దీనిని బట్టియే స్ఫుటమగు చున్నది. శాస్త్ర ధర్మ నిర్వాస మగుగంటుట తోడనే అన్న చెల్లెండ వివాహ సమస్య సంభవించును. దానిని గూడ కొంత వ్యత్య చేయవలసియే వచ్చును. ప్రాచీన శాస్త్ర నియమాలును, ఋషిగణముయొక్క యాదేశములను తిరస్కరించుట కభ్యాసపడిన వ్యక్తులు వర మాన శాసకుల శాసనముల నుల్లంఘించుట కెంతమాత్రము సంగోచింపరు.

ఇదియు గాక వైదిక వివాహము తర్కసమ్మతమైన విషయము. చాల దూరపు వ్యక్తుల రక్తసంబంధము, చాల దగ్గర వ్యక్తుల రక్తసంబంధము నిర్వీర్యమయి పోవునను విషయము స్పష్టము. ఈ స్థితిలో ధార్మిక విధానము తర్కవిరుద్ధమని భావించుటెట్లు? ఇట్లే శాస్త్రాచార్యుల యుపదేశములచే సంస్కరింపబడిన యంతఃకరణముం దుదయించు ప్రేరణయు శాస్త్రానుకూలమే యగును. ఇక శాస్త్రీయవివాహ యంతఃకరణ ప్రేరణకు విరుద్ధముగా నెటులుండును? ప్రేరణ యొటులున్నను బాధలేదనుగా? ఏ స్వేచ్ఛాచారి యంతఃకరణమందైన కూచుడును తెల్లెడును పెండ్లాడవలెనని ప్రేరణ బయల్పడెనల వచ్చును. కనాయివాడు గోహత్యకు బాల్పడుట కూడ వాని యంతఃకరణ ప్రేరణయే.

శ్రీధర్మదేవు లిట్లు వ్రాయుచున్నారు:-

“జాయపత్తే మధుమతిం వాచం వదతు శంతివామ్

(అధర్వ. 4-30-2)”

“ఇహేమా వింద్ర సనంద చక్రవాకేవ దంపతీ”

(అధర్వసం. 14-2-64)

ఇత్యాది వేదమంత్రములందు ఒక్కవివాహమే యాదర్శమైనదని స్పష్టముగ సమర్థించ బడినది.

“సంపాతపంక్త్యభిత స్పవత్సీరివ పర్షవః” (ఋగ్వేద. 1-104-8)

ఇత్యాది మంత్రములందు సవత్సీర్వము అత్యంత దుఃఖదాయకమని స్పష్టీకరింపబడినది. కాని యిక్కడ చక్రవాకముల యూపమానము భార్యాభర్తల దాంపత్యమును సమర్థించుచున్నది. విడాకుల చట్టమున కిష్టపడు వారికిది యంతయు నెందులకు నచ్చును! చక్రవాకమిధునము వియోగ కారణముచే రాత్రి యంతయు నాక్రోశించుచునే యుండును. తెల్లవాటగనే మఱల గలసికొని యానందించును. భర్త మృతిబొందినప్పటి విషయ మెటులున్నను జీవించియుండగనే విడాకులిచ్చి పునర్వివాహము జేసుకొనవచ్చు నన్నచో నిక దంపతులయెడ నాచక్రవాకదృష్టాంతమెట్లు చరితార్థమగును? వస్తుతః పైజెప్పిన మంత్రమందు దంపతుల పరస్పరప్రేమ, స్నేహము వర్ణించబడినది. వేటగు నవసరములగు సంతానాదుల నిమిత్తముగా వేదవిహితమైన వివాహాంతరములు నిషేధింపబడ లేదు, ఒక్క యూపమునకు రెండు త్రాళ్లు గట్టవచ్చును. కాని ఒక్క బ్రాటి! రెండు యూపములు కట్టు

వడజాలవు. ఇట్లే ఒక పురుషున కిడుపుకు భార్యలుండు వచ్చును. కాని ఒక స్త్రీకి ఇరువురు భర్తలుండవలదు.

“యదేకస్మిన్ యూపే ద్వే రశనే వరివ్యయతి తస్మా దేకో ద్వే జాయే విందతే, యన్నైకా ద్వయో హ్యపయోః చరివ్యయతి తస్మాన్న ద్వౌ పతి విన్దతే”
(తై. సం. 3.5-1.4)

బృహదారణ్యకోపనిషత్తులలో యాజ్ఞవల్క్యునికు సాత్యా యని, ముత్రేయి యను సదువుకు భార్యలు కలిరసి వర్ణించబడినది. సవత్సీత్వము కడు దుఃఖదాయకమని చెప్పు మహాశయుడు కూడ వేదప్రతిపాదితమైన సవత్సీ విధానము నంగీకరింపక దప్పదు. నిషేధాత్మకవచన మేదేని నిరంకంతవరకు నావశ్యకములగు వివాహాంతరముల కభ్యంతరముండదు.

“కల్యాణీభి ద్యవతితి ర్నమర్యః” (ము. 10-30-5)

“జనీరివ పతిరేక స్సమానః ని మామృతే పుర ఇంద్ర స్స సర్వాః”
(ము. 7-26-3)

అనగా ఇంద్రుడు కేవల మొంటిరియై శత్రువురముల నన్నిటిని ఒక్క భర్త యనేక భార్యలను శోధన జేసివట్లుగా శుద్ధిచేసెను. ఈ మంత్రమును బట్టి యొక పురుషునకు బలువురు భార్యలుండుట చెప్పబడినది. ‘అనేక మంగళప్రదురాండ్రగు యువతులతోడ గూడిన పురుషుని’ అని ప్రథమ మంత్రమందు వర్ణించబడినది. ఒక్క భర్త అనేక భార్యలతో సమానుడని రెండవ మంత్రమువలన బ్రకటమగుచున్నది.

“రాజేవ హి జనిభిః కేప్యేవాపి ద్యుభిః” (ము 7-18-2)

అనగా ఓయీ ఇంద్రా ! ఒక రాజు అనేక స్త్రీల తోడ శోభించునట్లు నీవు అనేక దీప్తులతోడ నలరారుచుంటివి. ఈ మంత్రమందొక పురుషున కనేకభార్యలు వర్ణింపబడిరి.

“పతిర్జనీనామ్” (ఋ. 1-66-8)

ఇందుగూడ ననేక స్త్రీల శోకభర్త బోధింపబడినాడు.

“క్షీరేణ స్నాతః కయవస్య యోషే హతే తే స్యాతామ్”

(ఋ. 1-104-3)

“మర్య ఇవ యవతిభి స్సమర్షతి” (ఋ. 9-86-16)

“ఏవే ద్యూనే యవతయో నమన్త” (ఋ. 10-30-6)

“పరిష్వజన్తే జనయో యథా పతిమ్” (ఋ. 10-48-1)

“ఇంద్రం జషాణా జనయో నమన్తిః” [కా. సం. 36-6]

“మనోర్వైదక తాయా ఆసన్” [మై. సం. 1-5-8]

ఇత్యాది అనేక మంత్రముల పలన నెక్క పురుషునకు పలుపురు భార్య లుండవచ్చునని బాగుగ దేటతెల్లమగుచున్నది. కాటిల్వలు కూడ వ్రాయుచున్నారు—

“పుత్రార్థీ ద్వితీయాం భార్యాం విన్దేత”

అనగా పుత్ర నిమిత్తముగా రెండవ భార్యను గ్రహించవచ్చును—

‘నధూవకులం దేవతాను మహామూరులుగాని, పిచ్చి వారుగాని కాకూడదు.’ ఇది మిగిలియున్న వరతు. వాస్తవమందు వివాహ సమయమున నా విషయములం దెక్కువ

దృష్టి నుంచవలసినదే. కాని మూర్ఖత్వాదికమును నిర్ణయించుట కతినము. ఏడియో యొక యుంశమున నందఱియుండు మూర్ఖత్వ ముండవచ్చును. సతీమతల్లి వివాహమైన పిమ్మట భర్తను విడనాడుట తలవనే తలపదు.

ఇట్లే కన్యకు 14 సంవత్సరములు నిండవలయునను విషయమును ధర్మవిరుద్ధమే.

“అష్టవర్షా భవేద్గారి” “త్రింశద్వర్షో వహేత్కన్యాం హృద్యాం ద్వాదశవర్షికాం త్రిష్టవర్షోఽష్టవర్షాం వా ధర్మే సీదతి సత్వరః.”

(మను. 9.94)

ఇత్యాది వచనములు ప్రమాణభూతములు.

“ఉపోవసే పరామృశ మా మే దభ్రాణి మన్యథాః సర్వాహమస్మి రోమశా గాంధారీణా మివావికా”
(ము. 1-128-7)

ఈ మంత్రమువలన ‘యావన మంకురింపని కన్యను బెండ్లాడి సంభోగార్థము ప్రతీక్ష సేయవలయును.’ అని వ్యక్తమగుచున్నది.

“అన్యమిచ్చ పితృషదం వ్యక్తం స తే భగో జనుషా తస్య విద్ధి”

[ము. 10-85-21]

ఈ మంత్ర మందలి ‘వ్యక్తామ్’ అను పదమునకు సాయలులు భాష్యము వ్రాయుచున్నారు.

“వ్యక్తామనూడేతి పరిస్ఫుటాం విగతాంజనాం వా

స్తనోద్గమాది రాహిత్యేన అప్రౌఢా మిత్యర్థః”

దీనినిబట్టి యప్రౌఢయగు కన్యకు బెండ్లిసేయుటే నేద సమ్యక్తము.

“ప్రధానం ప్రాగ్భూతం”

(గౌ. ధ. సూ. 18-22)

ఇందు గూడ కన్యకు రజస్వల కాశపూర్వమే పెండ్లి నేయవలయునని చెప్పబడినది.

“న్యూనాద్ధి ప్రజా అస్పృశత”

(తై. సం. 6-1-27)

దీనినిబట్టి కూడ తక్కువ ప్రాయమున పెండ్లి చేయవలెనని నూచింపబడుచున్నది. కాటిల్లులు పండ్రెండవయేట స్త్రీ వ్యవహారయోగ్యురాలని చెప్పుచున్నారు.

“షోడశవర్షే పుమాన్ ద్వాదశవర్షే స్త్రీ ప్రాప్తవ్యవహారా భవతి”

(భర్తృప్రకరణే)

రజోధర్మము జరుగగనే వికృతి కలుగనారంభించును. భర్త నిశ్చయింపబడిన మీదట నావికారము చెందిన మనస్సులోని ప్రేమ యా భర్తయందు గేంద్రీభూతము కాజొచ్చును. భర్త నిశ్చితుడు కానిచో స్త్రీ మానస మిటు, నటు బరువులెత్తుటయు, డేత్ర మపవిత్రమగుటయు సంభవించును. మనస్సు చెదిరిన సంతానముకూడ తదనుకూలముగనే యుండును. అమృతకాలో నొక యూరోపీయ మహాశయునకు, యూరోపీయ వనితకు నల్లని నీగ్రోజాతి బాలుడు కలిగినాడని ప్రసిద్ధి. డాక్టరులు పరిశోధన జేసి నీగ్రోజాతివాని చిత్రపటమును చింతన చేసినంత మాత్రమున నల్లజాతి సంతతి కలిగినదని చెప్పినారు. కనుక శుద్ధసంతానార్థమై రజస్వల కాశపూర్వమే పెండ్లి నేయుట చాల మంచిది. గర్భాధానము 14 వత్సరములు గడచిన తరువాతనే చేయవచ్చును.

వాస్తవమున వివాహ మొక సంస్కారము. పురుషునకు ఉపనయనసంస్కారము జరిగినట్లు కన్యకకు వివాహ సంస్కారము జరుగును.

“వైవాహికో విధిః శ్రీదామోపనయనికః స్మృతః”

(మను. 2-67, 68)

కనుక ఉపనయనకాలమే కన్యకు వివాహకాలము. పతి సేవ, గురుసేవ, శ్వశురుకులవాసము, గురుకులవాసము నాపె కార్యములు. గర్భాధానాదులు వేఱు. 14 లేక 16 ఏండ్ల కాలము గర్భాధానాదుల కనువయినది. 8 మొదలు 12 వత్సరముల వఱకు వివాహమునకు సముచిత సమయము. సంస్కారకాల మతిక్రమించినచో పురుషు డెట్లుగ ప్రాయశ్చిత్తము జేసుకొనవలయునో, అట్లే రజస్వలయైన కన్యకు ప్రాయశ్చిత్తానంతరమే వివాహము విధించబడినది.

మాతాదైవ పితాదైవ క్షేష్టభ్రాతా తత్తైవ చ

త్రయస్తే నరకం యాన్తి దృష్ట్వా కన్యాం రజస్వలామ్ ||

(సంవర్త 1-67)

పితర్భూహే చ యా కన్యా రజః పశ్యత్యసంస్కృతా

సా కన్యా వృషలీ జ్ఞేయా తత్పతిర్వృషలీపతిః || (హారిత)

భూణహత్యా పితృస్తస్యాః సా కన్యా వృషలీ స్మృతా

యస్తాం సముద్వహేత్కన్యాం బ్రాహ్మణో జ్ఞానదుర్బలః ||

అశ్రద్ధేయం హ్యపాంత్రేయం తం విద్యాద్వృషలీ పతిమ్ || (దేవల)

అత్రి, కశ్యపుడు, భౌధాయనుడు, విష్ణువు, యముడు మున్నగు వారందఱి మతము నిదియే. ‘రజోదర్శనముతోడనే

తండ్రియందు స్వామిత్వ ముండదు.' అని మనువు కూడ సమ్మతించుచున్నాడు.

“సహి స్వామ్యాదతిక్రామే దృతానాం ప్రతిరోధనాత్ ” [మను]

“కన్యామృతుమతీం శుద్ధాం కృత్వా నిష్క్రతిమాత్మనః

శుద్ధిం చ కారయిత్వా తామద్వహేదాన్మకంస్యదీః ”

ఇత్యాది వచనముల ద్వారా ఆశ్వలామనుడు రజస్వలా వివాహమునకు బ్రాహ్మశ్రీతమును జెప్పినాడు. (నిర్ణయ సింధు) నగ్నికను అనగా రజస్సు నెఱుగని కన్యను ఏ గుణవంతుడగు బ్రహ్మచారికో యిచ్చి పెండ్లి చేయవలయునని బోధాయనుడు చెప్పినాడు. గుణవంతుడు దొరుకని యెడల గుణహీనునికైన యిచ్చి పెండ్లి చేయవలసినదే. కాని రజస్వలను మాత్రము కానీయకూడదు.

“దద్యాద్గుణవతే కన్యాం నగ్నికాం బ్రహ్మచారిణే

అథవా గుణహీనాయ నోపతున్యోద్రజస్వలామ్ ” [4.12]

గౌతమ మతానుసారముగ కూడ రజస్వల కాక పూర్వము కన్యాదానము నేయనివాడు దోషి యగును. “అప్రయచ్ఛన్ దోషీ ” మన్వాది మహర్షులందఱి యభిమతము నిదియే.

“త్రింశద్వర్షో వహేత్కన్యాం పృథ్వాం ద్వాదశవర్షికామ్,

త్ర్యష్టవర్షోష వర్షాం వా ధర్మే సీదతి సత్వరః॥”

ఈ మనువచనము కూడ కన్యకు 8 మొదలు 12 ఏండ్లలోపుననే వివాహము విధించుచున్నది. కన్య రజస్వలయైన

తోడనే తండ్రియందు స్వామిత్వము తప్పిపోవును. అప్పుడా కన్యయే తన యిచ్చవచ్చిన వరుని వరించవచ్చును. ఆస్థితి యందు శుల్కముకూడ నీయనక్కఱలేదని చెప్పబడినది.

“పిత్రే న దద్యాచ్ఛుల్కంతు కన్యామృతుమతీం హరన్।

సహి స్వామ్యాదతిక్రామేదృతానాం ప్రతిరోధనాత్॥”

(మను. 9-93)

‘తల్లి, తండ్రి, పెద్ద అన్నగారు అవివాహితయగు కన్యను రజస్వల యగువఱకు నుంచిన నరకమును బొందుదురు’ అని సంవర్తులుకూడ జెప్పుచున్నారు.

“మాతా చైవ పితాచైవ జ్యేష్ఠో భ్రాతా తథైవచ।

త్రయస్తే నరకం యాన్తి దృష్ట్వా కన్యాం రజస్వలామ్॥”

హారీతులుకూడ ఇదియే చెప్పుచున్నారు.

“పితృర్గృహే చ యాకన్యారజః పశ్యత్యసంస్కృతా।

సా కన్యా వృషలీ జ్ఞేయా తత్పతి ర్వృషలీపతిః॥”

రజస్వలయైన కన్యయొక్క తల్లి, తండ్రి, ఆమెను బెండ్లాడు భర్త ముగ్గురును దోషమును బొందుదురు.

“భ్రూణహత్యాపితుస్తస్యాః సా కన్యా వృషలీస్మృతా।

యస్తాం సముద్వహేత్కన్యాం బ్రాహ్మణోజ్ఞాన దుర్బలః।

అశ్రాద్ధేయం హ్యపాంత్రేయం తం విద్యాద్యృషలీపతిమ్॥”

దేవల, అత్రి, కశ్యపుల యభిప్రాయములు కూడ నివియే.

(ధ. నూ. 18-23)

ఇట్లు హిందూకోడుకు చెందిన వివాహమునకు వర్త వ్యవస్థతో నిమిత్తము లేదనినారు. ఏ జాతి పిల్లవాడైన యేజాతి పిల్లనైన బెండ్లాడవచ్చును. కొందఱు జనుల యభిప్రాయమేమనగా జన్మమూలకమగు జాతివ్యవస్థయే బాగు లేదట. డాక్టరు అంబేద్కరు ప్రభృతులు స్పష్టముగా జాతి పంక్తి భేదమే ఉంచదలచుకొనలేదు. కొందఱు జనులు కర్మచేత వర్ణవ్యవస్థ చేయుదమని తలచుచున్నారు. ఆవిషయము ననేకమారులు ఖండించుటకూడ జరిగిపోయినది. శాస్త్రములందు బ్రాహ్మణాది జాతుల నుద్దేశించి కర్మములు విధించబడినవి. కర్మల నుద్దేశించి జాతులు విధించబడలేదు. తల్లి, సోదరి మొదలగువారిని ఉద్దేశించి వారి కర్తవ్యములు విధించబడును. కాని కర్మలనుద్దేశించి మాతృత్వాదులు విధించబడవు. అనగా 'మాతా ఏవంకుర్యాత్, పత్నీ ఏవంకుర్యాత్' అని విధానమివిధముగనే యుండును. కాని 'యా ఏవంకుర్యాత్సామాతా, యా ఏవంకుర్యాత్సాభగిసి' అని యిట్టి విధానముండదు. ఇట్లే యనినచో పత్నీకృత్యమును చేసిన కారణముచేత సోదరియు, పుత్రికయుగూడ పత్నులే యగుదురు. ఇది శాస్త్రరహితము కాదు. ఇట్లే 'బ్రాహ్మణః ఏవంకుర్యాత్' అని విధానముండును. కాని 'య ఏవంకుర్యాత్సి బ్రాహ్మణః' అని విధానముండదు. కనుక బ్రాహ్మణకర్మ చేసినంతమాత్రమున నెవ్వడు బ్రాహ్మణుడు కాజాలడు. కర్మచేతనే వర్ణవ్యవస్థ యందురా? అందఱు దినదినము అనేకమార్లు బ్రాహ్మణులుగను, అనేకమారులు శూద్రులుగను

మారవచ్చును. ఇక వ్యక్తమైన యెట్లు నిలుచును? ఒక బ్రాహ్మణుడు కర్మచేత కూడుకు కావచ్చును. అతని భార్య బ్రాహ్మణిగనై యుండవచ్చును. అస్థితిలో నాతడామెకు విడాకులైనా యిచ్చవలెను. లేదా వారిరువురికూ గలిగిన సంతతి చందాలనంతటి యిచ్చును. కర్మణా వర్ణవ్యవస్థ చేయ బోవువారు దీనికేమి సమాధాన మిత్తురు? ఉపనయనాది సంస్కారముల నెట్లు చేతురు? బాలకుని కర్మాదులను నిర్ణయించుట కతివైపుపోవు నన్నమాట. పైగా బ్రాహ్మణునకు కర్మాంతనామ సంస్కారము యెనిమిదేండ్ల ప్రాయమున వన న్నముతుష్టినే దువనయన సంస్కారము నెట్లు పొనగును? సంస్కార, అధ్యయన, కర్మాదులనుబట్టి జాతి నిర్ణయించబడిన జాతి నిర్ణయమునుబట్టి సంస్కారములు జరుగును. ఇచ్చట నన్యోన్యశ్రయబోషము బాగుగ న్నుటమగుచున్నది.

“బ్రాహ్మణోఽన్య ముఖమాసీత్ బాహురాజన్యకృతః,

ఉదాత దన్యయదైవ్యః పద్భ్యాగ్ం హద్రో అజాయత”

ఇత్యాదుల వలన బ్రాహ్మణాదుల పుట్టుక స్పష్టికరింపబడి యున్నది. “జన్మనా బ్రాహ్మణోజ్ఞేయః” ఇది కూడ స్పష్టమే.

“అశ్వేష్టాహో లకనిష్ఠాన ఏతే సంభ్రాతరో వాపురుః సౌభగాయ సమానవయసశ్చాత్ర ముడితో డక్కువక్షసః”

ఈ మంత్రము మరుత్తుల నుద్దేశించి చెప్పబడినది. వారు 40 వ్యూహుగారు. అందఱు సమవయస్కులు. వీరిలో

శ్రేష్ఠత్వ, కనిష్ఠత్వము లూహింపబడవు. వాస్తవమందు శబ్దము జప్తికి దెచ్చునది యగునుగాని కారకము కాజాలదు. “స హి శబ్దః శతమపి ఘటం పటయితృమిషే” నూరు శబ్దము లయినను ఘటమును పటముగ మార్చజాలవు. వయస్సు చేతను గుణముచేతను వాస్తవిక శ్రేష్ఠత్వ, కనిష్ఠత్వములున్నచో నిరాకరించుటసంభవము.

“శూద్రో బ్రాహ్మణతామేతి బ్రాహ్మణశ్చైతి శూద్రతామ్” స్పష్టముగ శూద్రునకు బ్రాహ్మణత్వము, బ్రాహ్మణునకు శూద్రత్వము వచ్చునని చెప్పబడినది — ఈ వాక్యము కొందఱకు ఊతగా నున్నది. ఇదియు సమంజసము కాదు. ఏలయన “సత్కర్మ చేసిన శూద్రుడు జన్మాంతరమందు బ్రాహ్మణుడగును. మఱియు దుష్కర్మ చేసిన బ్రాహ్మణుడు జన్మాంతరమందు శూద్రుడగును” అని యిదియే యందలి భావము. కుక్క పంది మొదలగునవి జన్మాంతరమున గాని వేఱుయోనిని బొందవు. అట్లే బ్రాహ్మణాదులను జన్మాంతరమున గాని వేఱు యోనిని బొందజాలరు. వేదములు శ్వ, శూకరాది యోనులతో సమానముగనే బ్రాహ్మణాది యోనులను వేరు వేరుగ గ్రహించినవి.

“తద్య ఇహ రమణీయచరణా అభ్యాశోహయత్తే
రమణీయాం యోనిమాపద్యేరన్ బ్రాహ్మణయోని వా
క్షత్రియ యోనిం వా వైశ్యయోనిం వా
అథ య ఇహ కపూయ చరణా అభ్యాశోయత్తే

కపూయాం యోని మాపద్యేరన్ శ్వయోనిం వా

హకర యోనిం వా చక్షాలయోనిం వా "

అనగా శుభ కర్మలవలన బ్రాహ్మణాది యోనులు, నశుభ కర్మలవలన శ్వాది యోనులు సంప్రాప్తించును. వాస్తవమున

" కూద్రాయాం బ్రాహ్మణాజ్ఞాతః శ్రేయసా చేత్రజాయతే
అశ్రేయాన్ శ్రేయసిం జాతిం గృహ్యత్యానప్తమా ద్యుగత్ "

[10-64]

దీనిని బట్టి మనువు చెప్పినది యేమనగా శూద్రకన్యకు బ్రాహ్మణునివలన కన్యక కలుగ నామెకు మఱల బ్రాహ్మణునితోడ వివాహబంధన మేర్పడి కన్యకయేకలిగి యాకన్యకు గూడ మఱల బ్రాహ్మణ సంపర్కమువలన కన్యయే కలుగుచు నీవిధముగ నేడవ తరమందలి కన్య బ్రాహ్మణి యగును. దీనిని బట్టి బీజమునకు ప్రాధాన్యత చెప్పబడినది. కాని తేత్రమునకు చెప్పబడలేదు. దీనిని బట్టి శూద్రుడు బ్రాహ్మణకర్మ చేసినంతమాత్రమున బ్రాహ్మణు డగునను విషయము ఖండించబడినది.

"న జాత్యా బ్రాహ్మణశ్చాత్ర క్షత్రియో వైశ్య ఏవనః

న కూద్ర' న చవైష్ణవో భేదితా గుణకర్మభిః" (శక్రనీతి)

"న కులేన న జాత్యా వా క్రియాభిప్రాయో భవేత్" (మ. భా.)

ఇత్యాది వచనములు కర్మణా వర్ణవ్యవస్థను ప్రోత్సహించుటకు తోడ్పడుచున్నవి. కాని యిదియు సంగతము కాదు. వాస్తవమున నీవచనములందు గూఢకర్మముల

హేతుత్వము మాత్రము చెప్పబడినది. కాని భార్యోక్త శ్రుతుల ప్రకారము జన్మాంతరమందుల గుణకర్మముల బట్టియే బ్రాహ్మణాదు తేర్చబడుదురు. కార్యమునకు ముందే కారణముపయోగింపబడును. కార్యానువరము కారణముండదు. ఘటకారణములగు మట్టి, కట్టి, కమ్మరి మొదలగునవి ఘటోత్పత్తికిముందే కావలసి యుండును. ఇట్లే కారణములు అన్యఘటమునకు కారణములగును. కాని ఉత్పన్న ఘటమునకు గారణములు కావు. ఇట్లే ప్రాక్తనగుణకర్మలే బ్రాహ్మణాదుల యుత్పత్తికి గారణములగును. ఈ పుట్టిన బ్రాహ్మణాదుల గుణకర్మల యుపయోగము ముందు జన్మాంతరమందు జరుగును. కాని యుత్పన్న కార్యముందు జరుగదు. ఈవిషయమే “చాతుర్వర్ణ్యం మయాసృష్టం గుణకర్మవిభాగశః” అదులలో చెప్పబడినది. వరమేశ్వరుడు గుణర్తాకనుసారముగా సృష్టిచేయును. గుణకర్మానుసారముగ సృష్టియందు బరివర్తనముజరుగదు. ప్రాక్తనకర్మానుసారమున్ని కార్యములుజరుగును.

ఈ విషయము నాస్తికులందఱు సమర్థించెదరు. వాస్తవమున సింహదంపతులకు బుట్టించి శౌర్య ధైర్యాది గుణకర్మములతోడ నెస్పారు సింహమేయగును. గుణకర్మలు లేకున్నను సింహమునకు సింహికి బుట్టినది జాతిసింహముగును. సింహ మిధునమునకు జన్మించుచున్నను శౌర్య ధైర్యాది గుణములు కలిగి యుండుటచే “సింహాదేవ దత్తః” అని కూడ చెప్పబడుచున్నది. అట్లే బ్రాహ్మణ దంపతులకు జన్మించి శమదమాది బ్రాహ్మణోచిత కర్మలతోడ విల

సిలువాడు ముఖ్యబ్రాహ్మణుడనబడును. స్వాభావిక గుణ విహీనుడైనచో జాతిబ్రాహ్మణుడనబడును. కాని బ్రాహ్మణుడనవులకు జన్మింపని వారయందుగూడ బ్రాహ్మణోచిత గుణ కర్మయలుంటుంటే గాని బ్రాహ్మణత్వ మారో పింపబడుచున్నది.

“విద్యా తపశ్చ యోనిశ్చ శ్రయం బ్రాహ్మణ్య కారణమ్
విద్యా తపోభ్యాం యో హీనో జాతిబ్రాహ్మణ ఏవ సః”

[మ. భ.]

గోవుయొక్క గుణములు కల యాడుగాడిదను గాని, యాడు కుక్కనుగాని ‘గోవు’ అని భావించి వైతరణిని దాటుటకై దానము సేయుదురా? తేజస్సు మొదలుగాగల గుణము లన్నియు గలదయ్యు న్నశానాగ్ని నుపయోగింతురా? అట్లే బ్రాహ్మణోచిత గుణకర్మములు కలిగియుండియు నబ్రాహ్మణునకు బ్రాహ్మణునితోడ వివాహ ఆహార సంబంధము పనికిరాదు. మహాభారతమందు కూడ స్పష్టికరింపబడి యున్నది— “మతంగు డనువాడు పెక్కిండు తపము చేసియు బ్రాహ్మణత్వమును బొందిలేదట” నిహద గ్రామ మందుండి కర్మభ్రష్టుడైన యొక జాతిమాత్ర బ్రాహ్మణుని వలన గరుడుని కంఠమందు తాపము కలిగినది. ఇవన్నియు జన్మనా వర్ణవ్యవస్థకు బోషించు చరిత్రములు. భీష్ముడు. యుధిష్ఠిరుడు వరమ శమదమాది గుణ సంపన్నులయ్యు బ్రాహ్మణులనబడలేదు.

“ ఏనండైన జాతిచేతను బ్రాహ్మణుడగునను గుణము చేతను, నడతచేతను బ్రాహ్మణుడగును.” బ్రాహ్మణులందరిట్టి వచనము లెన్నియో గావవచ్చును. కాని యిది గుణమును, నడతను బ్రశంసించుటకే చెప్పబడినవని యెఱుంగవలెను. ఎట్లనగా “ యోఽర్థే శుచిః సహి శుచిః నమ్మత్కారిశుచశ్శుచిః ” ధనముయొక్క విచిత్రతయే నిజమయిన పవిత్రత. మృత్తికా జలము ద్వారా సంపాదించిన విచిత్రత పవిత్రతయే కాదు. ఇది యరశుద్ధిని బ్రశంసించుటకు చెప్పబడినది. కాని మృత్తికా జలంబుల శుచిత్వము నిషేధింపబడినదని భావము కాదు. విద్యావిహీనుని బశువందురు “విద్యావిహీనుః పశుః” అట్లే దోష కృత్యములను సేయుటచేత బ్రాహ్మణుడు శూద్రుడగునని కూడ చెప్పబడినది. “త్ర్యపేణ శూద్రో భవతి” వాస్తవారమేమనగా మనుజుడు పశువు కానేరనట్లే బ్రాహ్మణులు శూద్రుల జాతులలోనికి మారజాలరు. కర్మణా వర్ణవ్యవస్థ పూర్తిగ నసంగతము. బుద్ధిమంతుడెవ్వడు నంగీకరింపడు. కర్మణా వర్ణవ్యవస్థయందైన కొలది నియమము లున్నవి. కాని హిందూకోడులో వర్ణవ్యవస్థ నీసివైచి నాడు. సంకరస్పృష్టికి ప్రయత్న మొనర్చుచున్నాడు.

అనులోమవివాహమును గూడ మనువు నిషేధించినాడు. శూద్రస్త్రీని బెండ్లాడుటచే బలితుడగును. “శూద్రా వేదీ పతతి” శత్యుమీద శూద్రస్త్రీని బండ్లబెట్టుటచే బ్రాహ్మణున కధోగతి సంభవించును, పుత్రుడు కలిగినచో బ్రాహ్మణత్వమే పోవును.

“కూద్రాం శయనమారోవ్య బ్రాహ్మణో యాత్యథోగతిమ్
జనయిష్యా నుతం తస్యాం బ్రాహ్మణాదేవ హీయతే”

[మను. 3-17]

బ్రాహ్మణాదులకు శూద్రాది వివాహ మంతయు హానికరము. నైతిలోమవివాహ మంతికంటెను నిందనీయ విషయము. క్షత్రియునివలన బ్రాహ్మణ కన్యకు గలిగిన సంతతి సూతులనలడుదురు. వైశ్యునివలన క్షత్రియకన్యకు గలిగిన సంతతి మాగధసంతతి యనియు, విప్రకన్యకు గలిగిన సంతతి వైదేహసంతతి యనియు జెప్పబడినది. శూద్రుని వలన విప్రకన్యకు గలిగిన సంతతి చండాలసంతతి యగును.

“క్షత్రియా ద్విప్రకన్యాయాం సూతాభవతి జాతితః

వైశ్యాన్యగధ వైదేహా రాజవిప్రాంగనాశుతే

కూద్రాదాయోగవః క్షత్త్ర చండాలశ్చాధమో నృణామ్

వైశ్యరాజక్యవిప్రాసు జాయంతే వర్ణసంకరాః మను, [10-11, 12]”

వ్యధిపారేణ చర్జానానువేద్యా వేదనేనచ

స్వకర్మాణాం చ త్యాగేన జాయంతే వర్ణసంకరాః” [మను. 10-24]

కౌటిల్యుడు కూడ నిది చాల యనరకారి యని చెప్పినాడు. శూద్రునకు శూద్రవర్ణస్త్రీయే భార్యకాగలదు.

“శూద్రశ్చైవ సవర్ణేవనన్యా భార్యా విధీయతే”

కుష్ఠితిలోకూడ హిందూగోడు ధర్మసమ్మతమైనదని చెప్పుచున్నారంటే దేవేంద్రయో యాశ్చర్యముగ నున్నది!

అనవర్ణవివాహము, సగోత్రవివాహము శాస్త్రము లందు నిషేధించబడినవి.

“అసపిణ్డా చ యా మాతు రసగోత్రా చ యా పితుః”

(విష్ణుస్మృతి)

“న సగోత్రాం న సమానార్హప్రపరాం భార్యాం విదేత ।

మాతృతశ్చాపశ్చమాత్ పితృతశ్చాసప్తమాత్” (29-9-16)

“సగోత్రాయ దుహితరం న ప్రయచ్ఛేత” (అశ్వ. ధ. సూ. 2-11)

స్మృత్యర్థసారముండు సగోత్రకన్యా వివాహమునకు బ్రాయశ్చిత్తము విధించబడినది. ఎవడైన యెరిగియుండియు సగోత్రకన్యను పెరిగాయమాడి గమనము చేసినచో గురుతల్ప వ్రతము నవలంబించుటచే బరిశుద్ధుడు కాగలడు. కలిగిన సంతతి చండాలసంతతి యగును. అయినను ఆస్త్రీని భోగించ కుండ తలితండ్రులవలె బాలిచవలయును. అజ్ఞానవశమున వయినచో కి చాంద్రాయణ వ్రతములు నేయవలయును.

“ఇత్థం సగోత్రసంబంధే వివాహే స్థితే యది । కశ్చిజ్ఞానతస్మాం కన్యామూఢ్యోపగచ్ఛతి, గురుతల్పవ్రతా చ్ఛుద్ధ్యేత్ । గర్భస్తజ్జోఽన్యతాం వ్రజేత్, భోగతస్మాం పరిత్యజ్య । పాలయేజ్జననీమివ అజ్ఞానాదైన్దవైః శుద్ధ్యేత్ప్రివిర్గరైశ్చ కశ్యపః॥”

సపిండా వివాహమునకు బ్రాణత్యాగమే ప్రాయశ్చిత్తము.

“సపిండావత్యదారేషు ప్రాణత్యాగో విధీయతే” [బృహద్యమ]

సపిండస్త్రీతోడ గాని, సగోత్ర స్త్రీతోడ గాని యజ్ఞాన వశమున బెండ్లియైనచో నామెను తల్లివలె భావించ వలెను.

“సపిండాం సగోత్రాం చేదశుత్యోవయచ్ఛ్యాతృవదేనాం విభృయాత్”

(బౌధాయన)

“ అసపిండా చ యా మాతు రసగోత్రా చ యా పితుః ”

ఈ మనువచనమును బట్టి తల్లికి అసపిండురాలును, తండ్రికి అసగోత్రురాలునగు గన్యను బెండ్లాడవలయునని స్ఫుటమగుచున్నది. అన్యయుగములందు అసవర్ణ వివాహము చర్చింపబడినను కలికాలమందు మాత్రము నిషేధింపబడినది.

ఇట్లే—

“ పశ్చిమాత్సప్తమాద్వర్షం మాతృతః పితృతస్తథా ”

ఇత్యాది స్మృతులు మాతృకులమందు 5 తరములును, పితృకులమందు 7 తరములును సపిండములని దెల్పుచుండగా కోడుబిల్లు 3 తరముల వరకే సపిండత నంగీకరించుచున్నదన యేమి బాగుగ నున్నది ?

“ పంచమే సప్తమేచైవ యేషాం వైవాహికీ క్రియా
క్రియాపరా అపిహితే పతితా శ్శుద్రతాం గతాః ”

ఇది యవరార్కమందు మరీచి చెప్పిన వచనము. దీనిని బట్టి 5, 7 తరముల మధ్య వివాహము చేయువారు పతితు లగుదురని వ్యక్తమైనది.

“ పంచమాత్సప్తమాద్ధీనాం యః కన్యా ముద్వహేద్విజః
గురుతల్పీ స విజ్ఞేయః సగోత్రాంచైవ ముద్వహన్ ”

దీనియొక్క యభిప్రాయము కూడ సవియో.

“ తృతీయాం వా చతుర్థీం వా పక్షయోధుభయోరపి
వివాహయేన్మనుః ప్రాహ పారాశర్యోంగిరా యమః ”

ఈ వచనమును బట్టి తృతీయ, చతురములందు గూడ వివాహము విధించబడినది. కాని యది సంగతము కాదు. ఏలయున పూర్వోక్త వచనములకు విరుద్ధముగ నుండుటచేత దాని భావమును దత్తుని సంబంధమునను, సవతి సోదరుని సంబంధమును లేదా క్షత్రియాదుల సపిండతను గూర్చియు గ్రహించు కొనవలయును. ఇట్లు 'మదన పారిజాతమును' బట్టి నిర్ణయ సింధుకారులు నిర్ణయించినారు.

కాశ్మరవిశ్వాస మడుగంటినతోడనే తండ్రి యాస్తిలో నాడుబిడ్డకు భాగము లభించుట కారణముగా సోదరితోడ సోదరునకు వివాహము ఎట్లులైన జర్పలోనికి వచ్చితీరును. ఒక కోటిశ్శరుడగు సోదరుడు తన సోదరిని 50 లక్షలను ఒరుల కీయనెంచునా? రెండు వస్తువులను దన యింటనే యేల నుంచుకొన కూడదు? సగోత్రవివాహము, అనవర్త వివాహము, సపిండవివాహములు జరుగుటలేదా? అట్లే చెల్లెలును మాత్రమేల బెండ్లాడకూడదు? ఇట్లువంటి విచారములు వచ్చుటతోడనే యందఱు నన్నచెల్లెండ్ర వివాహమును గూడ గోరుకొందురు.

ఒక్కొక్క మహాశయుడు సివిలు వివాహమును గూడ సిద్ధాంతీకరింప నెంచుచున్నాడు. కాని డాక్టరు అంభే డ్కరుగారు రిజిష్టరు వివాహమునకు సపిండత్వము తోడ నిమిత్తము లేదని యంగీకరించుచున్నారు. అనగా 5, 7 తరముల విషయ మెట్లులున్నను, 3, 5 తరములలోపల గూడ స్త్రీ పురుషులకు వివాహములు జరుగ వచ్చునన్నమాట.

దాక్షిణాత్యులకుః ఆచారముగ వచ్చు మాతుల కన్యో
ద్వాహము (మేనమామ కూతురును బెండ్లి చేసుకొనుట)
దేశ విశేషముం దవవాదమే. అంత మాత్రమున సార్వజనిక
నియములకు భంగము కలుగదు.

రిజిష్టరు వివాహమందు ఒకే గోత్ర ప్రవరలు కల
వధూవరులకే వినాహము జరుగగలదని డాక్టరు అంబేద్కరు
స్పష్టికరించి వ్రాసియున్నారు.

 :- త్వరలో ద్వితీయ భాగము రాగలదు.

సాధన గ్రంథమండలి, తెనాలి

శర్మ, భక్తి, జ్ఞాన, యోగ గ్రంథములు

భగవద్ప్రాప్తి	0- 4-0	ఆశ్వినమాహాత్మ్యం	2- 0-0
ఉపాయనములు		శ్రీరామపూజావిధానము	0- 4-0
నరసదాసు కీర్తనలు	0-10-0	కల్యాణకుంజము	1- 4-0
హరినామమహిమా శతకము	0- 4-0	త్యాగరాజచరిత్ర	0- 4-0
సప్తమహావ్రతములు	0- 6-0	సిద్ధాంతకల్పవల్లి	1- 0-0
ఈశ్వర సాక్షాత్కారము	0- 3-0	మానవధర్మము	1- 0-0
శ్రీ పిఠారామ శతకము	0- 2-0	అష్టాదశశ్లోకగీత	0-12-0
గీతాప్రతిభ	0-12-0	భక్తితత్త్వము	0-12-0
భాగవత కథ	2- 0-0	ముక్తిగీత	0- 6-0
శ్రీ త్రిపురాంతేశ్వర శతకం	0- 4-0	గురుశిష్యులు	1- 0-0
పరమసాధన	0-12-0	[రామకృష్ణ వివేకానందులు]	1- 0-0
కాశహస్తీశ్వర శతకం	0- 8-0	సంకీర్తన మీమాంస	1- 0-0
బదరీయాత్ర	1- 0-0	పరమార్థతత్త్వం	0-12-0
[అచ్చులో నున్నది]		శ్రీకృతుడు	0-12-0
భారతీయ తత్త్వశాస్త్రము	2- 0-0	రామనామ ప్రభావం	0- 6-0
		హిందూకోడ్ బిల్ సమీక్ష	1- 0-0

రాబోవునవి:-

రాధిక, అవతారములు, గోపీప్రేమ, భగవద్నామము

షరా:- రు. 1 కులో పు వి. పి. లేదు. రు. 5 కు మించిన పోస్టుఖర్చులు

ఉచితము.

వివరములకు కేటలాగు —

